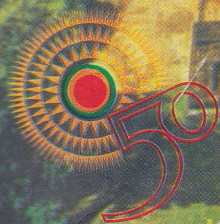

பொருளியல் நோக்கு

அக்டோபர்/நவம்பர் 1997

பண்டைய பொருளாதாரமும் சமூகமும்

மரபுரிமை மீது ஒரு மீள்பார்வை

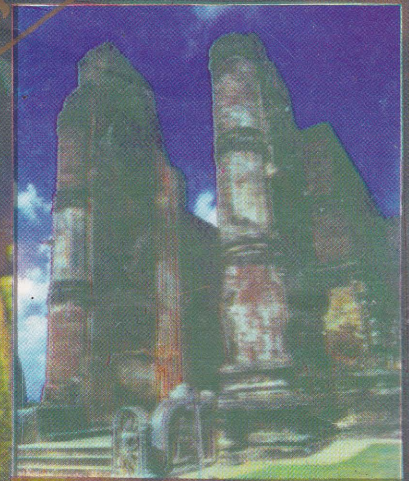

மக்கள் வங்கி

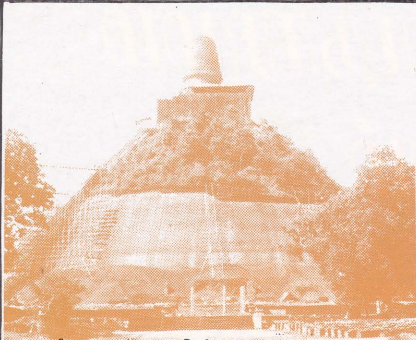
Digitized by Noolin Foundation

தேசிய சுதந்திர பொன்விழா நினைவாக கோஷன்யாழ்வாசனின் உத்தியோகபூர்வ வங்கியாளர்

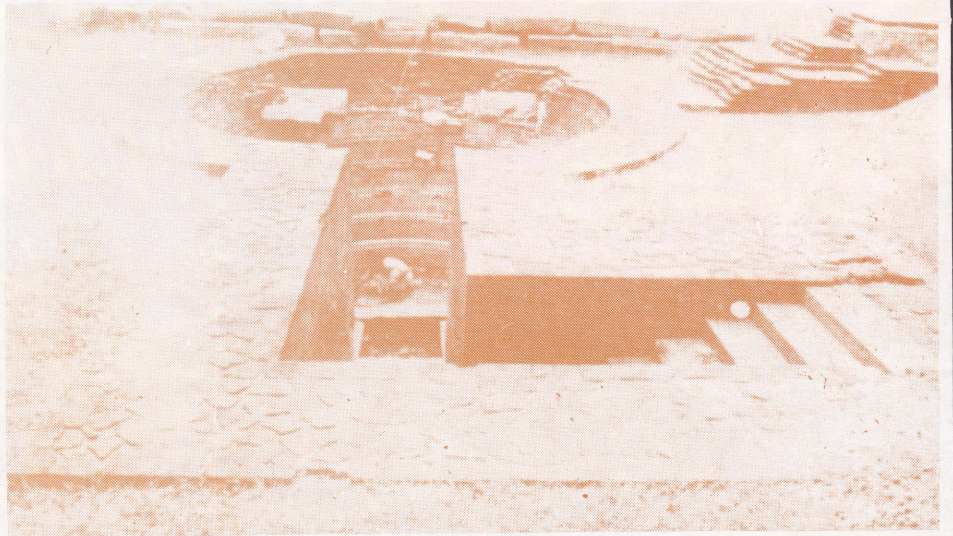
சுதந்திரப் பொன்விழா சிறப்பிப்பு

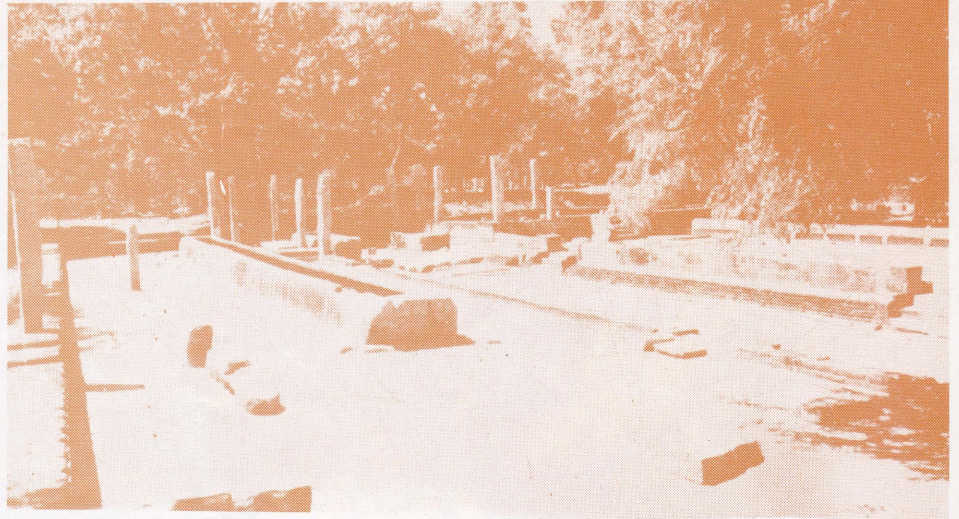

மகாசேன மன்னன் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் நிர்மாணிக்க ஜேத்தவன ஸ்தூபி அதன் பாதப் பகுதியின் சுற்றளவு 1147 அடியாகும். தற்பொழுது இதன் உயரம் 232 அடிகளாகும். கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இதன் உயரம் சுமார் 405 அடி அளவில் இருந்தது.

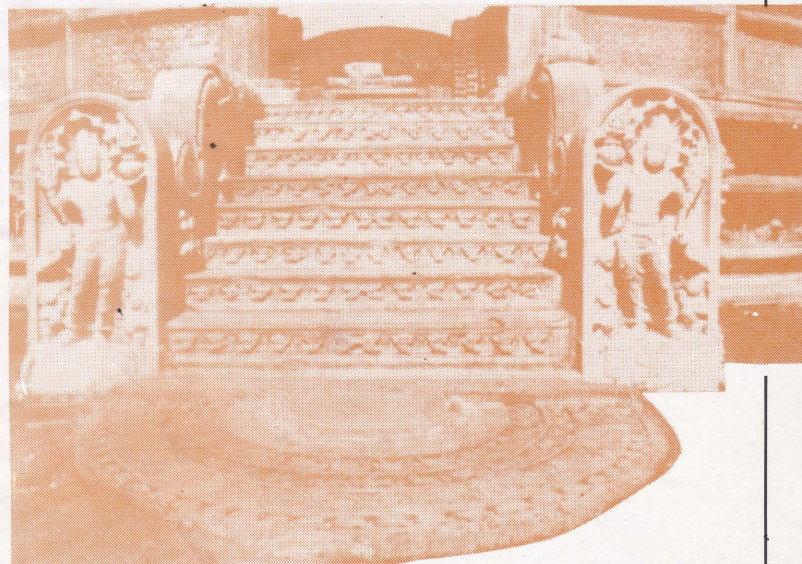

ஜேத்தவன அகழ்வாராய்ச்சிகளின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பூவரச இலையின் வடிவினையொத்த கிணறு. இதில் இறங்கிச் சென்று நீர் எடுக்கக் கூடிய விதத்தில் படிக்கட்டு உள்ளது. செங்கற்கள் நுட்பமாக பொருத்தப்பட்டுள்ள பாங்கு அக்கால கட்டக் கலையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இது கி.பி. 5-7 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்ததாகும்.

அபயகிரி செய்திட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளின் போது இத்தகைய பெரிய பாணைகள் சில கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை ஒன்றன்மேல் ஒன்று பொருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். சிறுநீர் கழிக்கும்படங்களில் கழிவுப் பொருட்களை திரட்டுவதற்காக இவை வைக்கப்பட்டிருந்ததாக கூறப் படுகிறது (கி.பி. 5-7 நூற்றாண்டு).

அநுராதபுரத்தில் அபயகிரி பகுதியில் அமைந்திருந்த மதகுரு இல்லஉணவுச் சாலையொன்றின் இடிபாடுகள்.

அபயகிரி அகழ்வாராய்ச்சிகளின் போது பெருந்தொகையான தங்க ஆபரணங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த தங்க வளையல்கள், மாலைகள் மற்றும் அவற்றின் பாகங்கள் அணைத்தும் அநுராதபுர யுகத்தைச் சேர்ந்தவை எனக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றின் செய் நேர்த்தி அக்கால ஆபரணக் கலையின் உன்னத நிலை பிரதிபலிக்கின்றது.

பொலனறுவை யுகத்தைச் சேர்ந்த வட்டதாகே என்றழைக்கப்படும் வட்ட வடிவ கட்டடம் அக்கால கட்டத்தின் கட்டடக் கலை வளர்ச்சிக்கு சான்று பகர்கின்றது.

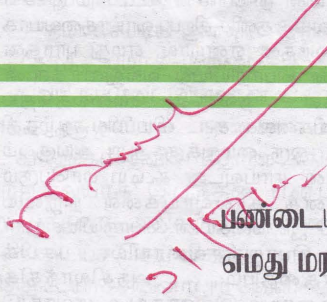
உள்ளே

சிறப்புக் கட்டுரைகள் / நிரல்கள்

வெளியீடு: ஆராய்ச்சிப் பகுதி
மக்கள் வங்கி, தலைமையலுவலகம்,
சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. காடினர் மாவத்தை
கொழும்பு 2.
இலங்கை.

சந்திரிகா ஜயசிங்க 33

நீண்ட தொலைவு வர்த்தகத்தின் ஒரு
தாக்கம் என்ற முறையில் இலங்கையின்
உள்நாட்டு நாணய முறையின் வளர்ச்சி

விசேஷ அறிக்கை

பண்டைய பொருளாதாரமும் சமூகமும் :
எமது மரபுரிமை குறித்த ஒரு மீள்பார்வை

2 முன்னோட்டம்

எஸ். யூ. தெரணியசலை 3

இலங்கையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட
குடியிருப்புகள்

ராஜ சோமதேவ 9

பண்டைய இலங்கையில் பொருளாதாரம் :
ஒரு கல்வெட்டு ஆய்வு

ரூக்ஷான் ஜயவர்தன 14

புராதன நீர்ப்பாசனமும் ஆரம்ப கால
இலங்கையின் மீது அதன் தாக்கமும்

ஒஸ்மன்ட் போபேயாரச்சி 18

இலங்கையின் புராதன நாணயங்கள்

ஆர். சோலங்க ஆரச்சி 26

சீகிரிய - தம்புள்ள பிரதேசத்தில் புராதன
இரும்பு உருக்கும் தொழில்

காமினி விஜேசூரிய 29

பாரிய தொல்லியல் அமைவிடங்களின்
முகாமை

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும்
அறிக்கைகளையும் புள்ளிவிவரத்தரவு-
களையும் உரையாடல்களையும் பல்வேறு
கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம்
பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார
அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தினைத் தூண்டி
அறிவினை வளர்ப்பதைக் குறிக்கோளாகக்
கொண்ட இதழாகும்.

பொருளியல் நோக்கு வெளியீடு மக்கள்
வங்கியின் முழு ஒரு சமூகப்பணித்திட்டமாகும்.
எனினும், அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு
ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக்
கொண்டதாயிருக்கும். அவை வங்கியின்
கொள்கையையோ உத்தியோகபூர்வமான
கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல.
எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும்
சிறப்புக் கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின்
சொந்தக் கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள்
சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதி-
பலிப்பவையல்ல. இத்தகைய கட்டுரைகளும்
குறிப்புக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு மாதந்தோறும்
வெளியிடப்படும். அதனை சந்தா
செலுத்தியோ அல்லது விற்பனை நிலையங்-
களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்த இதழ்

இலங்கையின் நிதிச் சந்தை - அண்மைக்
காலப் போக்குகள்

அட்டை படம் :

1. சீகிரியா : வரலாற்றின் மகத்தான நினைவுச் சின்னம்
2. பொலனறுவை கால புத்தர் சிலை
3. திவங்க பிலிமகே - பொலனறுவை யுகத்தின்
மற்றொரு சின்னம்

இலங்கை சுதந்திரப் பொன் விழாக்கொண்டாடும் இந்த மகத்தான வரலாற்றுக் கணத்திலும் இந்நிகழ்வைக் குறிக்குமுகமாக நமது நாட்டின் தொல்லியல் பாரம்பரியம் குறித்த சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிடுவதற்கு நாம் தீர்மானித்தோம். எமது தேசத்தின் கடந்த காலத்தை, பல நூற்றாண்டு கால பழமையும் செழுமையும் நிறைந்த எமது மரபுரிமையை மீண்டும் ஒரு முறை திரும்பிப் பார்ப்பதற்கும். அதன் மூலம், உதயமார்க்கவிருக்கும் புதிய நூற்றாண்டுக்கும் புதிய ஆயிரமாவுது ஆண்டுக்கும் உரிய படிப்பினைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் உசிதமான தருணமாக இது உள்ளது. இலங்கை வாழ்மக்கள் 2500 ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட நீண்ட நெடிய பெருமிதமிக்க வரலாறு ஒன்றின் சொந்தக்காரர்கள் என்பது யாவரும் அறிந்த ஓர் விடயமாகும்.

வரலாற்றுப் பெருமைகளை வெறுமையான பேசி மகிழ்வதற்கும், நம்மை நாமே பாராட்டிக் கொள்வதற்கும் என வரலாற்றைப் படிப்பதில் எவ்வித பயனும் இல்லை. வரலாற்றின் மூலம் இன்றைய கால கட்டத்துக்கு பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய படிப்பினைகளை சரியாக இனங்கண்டு, நிகழ்காலத்தையும் வருங்காலத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதே இன்றைய யுகத்தின் தேவையாகும்.

இலங்கையின் பிராதன கால மக்களின் குறிப்பிடற்கு கூறக்கூடிய ஒரு சிறப்பம்சம் அவர்கள் பின்பற்றி வந்த நிலைத்து நிற்கக்கூடிய பொருளாதார அமைப்பாகும். ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பின் நிலைத்து நிற்கும் தன்மை அந்நாட்டின் பூகோள சுவாத்திய மற்றும் சூழல் நிலைமைகளிலும் அதேபோல மூலவள தொகுதியிலும் பெருமளவுக்குத் தங்கியுள்ளது. இலங்கையின் பிராதன குடியிருப்புக்களை நிறுவிய முன்னோடிகள் அதற்கென நாட்டின் வடக்கு மற்றும் தென் கிழக்கு பிரதேச சமவெளிகளில் அமைந்திருந்த ஆற்று வடிநிலப் பிரதேசங்களை தெரிவு செய்து கொண்டார்கள். இத தெரிவுக்கு இப் பிரதேசங்கள் விவசாயத்துக்கு பொருத்தமான பிரதேசங்களாக இருந்து வந்தமை பங்களிப்புச் செய்திருக்க முடியும். பருவக்காற்று மழைவீழ்ச்சியை பெற்று வந்த இப் பிரதேசங்கள் பயிர்செய்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமான பிரதேசங்களாக இருந்து வந்தன.

நாட்டுக்குப் பொருத்தமான பொருளாதார முறையை தெரிவு செய்து கொள்வதிலும், அதே போல பொருளாதாரத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் போது ஏறாளும் இடையூறுகளை சமாளித்து வெற்றி காண்பதிலும் பிராதன இலங்கை மக்கள் றுத்துக் காட்டியுள்ள பேராற்றல் வரலாற்றில் இருந்து நாங்கள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மிக முக்கியமான ஒரு பாடமாக உள்ளது. வளமான மண் இருந்து வந்த போதிலும் வட்டத்தில் மிகக் குறைந்த காலப் பிரிவுக்கு மட்டுமே மழைவீழ்ச்சி கிடைத்து வந்த பிரதேசங்களில், ஆண்டு முழுவதும் பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில்

நீரைச் சேமித்து வைத்துக் கொள்வது பிராதன இலங்கையர் எதிர்நோக்கி இருந்த மிகப் பெரிய சவாலாக இருந்தது. இச்சவாலை எதிர்கொண்ட அவர்கள் நதிகளை மறைத்து, அணைகளை நிறுவி நீரைச் சேமித்துக் கொள்வதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதுடன், இந்தச் செயல் முறையின் போது முழு உலகமும் வியந்து போற்றும் மகோன்னதமான நீர்ப்பாசன நாகரிக மொன்றை கட்டியெழுப்பினார்கள். இலங்கையின் நீர்ப்பாசன கட்டமைப்புகள் எந்த அளவுக்கு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவையாக இருந்து வந்தன என்றால், எமது பிராதன நீர்ப்பாசன பொறியியல் வல்லுனர்களின் திறமைகள் நவீன மேலைத்தேய விஞ்ஞானிகளைக் கூட வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளன. ஒரு மைலுக்கு ஆறு அங்குலம் அளவிலான சாய்வுடன் கூடிய மாபெரும் நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்களை நிறுவிய பன்மையட இலங்கையின் பொறியியலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், பசுபிக் சமுத்திரத்தையும் அந்திலாந்திக் சமுத்திரத்தையும் இணைத்து உருவாக்கப் பட்ட பனாமாக் கால்வாய் சிறுபிள்ளைகள் விளையாட்டுப்போலவே தென்பட்டிருக்கும் என பிகாளோ என்ற அமெரிக்க அறிஞர் ஒரு முறை குறிப்பிட்டிருந்தார்.

நீர்ப்பாசனம் மட்டுமன்றி விவசாயத்துக்குத் தேவையான உபகரணங்களையும் பெருமளவுக்கு நாட்டுக்குள்ளேயே தயாரித்துக் கொள்வதற்கு தேவையான தொழில்நுட்ப அறிவையும் அக்கால மக்கள் கொண்டிருந்தனர். பிராதனக் கல் வெட்டுக்கள் உலோக வேலை செய்பவர்கள், தங்கம் உருக்குபவர்கள், இரத்தினக் கல் தொழில் ஈடுபடுவோர் போன்றோர் குறித்த விவரணங்களை தருகின்றன. அதுமட்டுமன்றி, பிராதன இலங்கை மக்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக இரும்பை உருக்கும் தொழில்நுட்பத்தை அறிந்திருந்தார்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்களும் உள்ளன.

இதன் கருத்து, அக்கால இலங்கையர் எந்த ஒரு நாட்டில் இருந்தும் எந்த ஒரு பொருளையும் தருவித்துக் கொள்ளவில்லை என்பதோ அல்லது வேறு நாடுகளுடன் தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதோ அல்ல; மாறாக, வெளிநாடுகளில் இருந்து எந்தெந்தப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டும், எந்தெந்தப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யக் கூடாது என்பது குறித்து அவர்கள் மிகத் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அக்கால கட்டத்தில் உணவுப் பொருட்கள் நாட்டுக்குள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள் என்றையும் காண முடியவில்லை. சிறப்பான ஒரு சில பொருள்கள் மட்டுமே இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இவற்றுள் விசேஷ ஆடை வகைகள், நறுமணப் பொருட்கள் போன்றவையும் அடங்கியிருந்தன. காவந்தில்ல மன்னர் காலத்தில், தொரமடலாவ என்ற இடத்தில் வசித்து வந்த வியாபாரி ஒருவரிடம் இருந்த சரக்குகளில் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட

மெல்லிய ஆடை வகைகள், நறுமணப் பொருட்கள் என்பனவும் இருந்ததாக வரலாற்றுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

உலகில் அடிக்கடி தோன்றக்கூடிய அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களை நாம் இடையறாது எதிர்கொள்ளக்கூடிய இன்றைய கால கட்டத்தில், பிராதன இலங்கை மக்கள் இத்தகைய மாற்றங்களை தமக்கு அனுசூலமான முறையில் ஆக்கிக் கொள்வதில் வெற்றி கண்டுள்ளார்கள் என்பது நாம் அனைவரும் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய ஒரு விடயமாக உள்ளது. கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் உலகின் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு பிரதேசங்களுக்கிடையிலான வியாபாரம் மிகத் துரிதமாக வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கியதுடன், முன்னர் இவ் வியாபாரிகளின் விருப்பக்குரிய மையங்களாக இருந்து வந்த இந்தியாவின் மேற்குக் கரையில் அமைந்திருந்த மலபார் போன்ற பிரதேசங்கள் தமது கவர்ச்சியை இழக்கத் தொடங்கியிருந்தன. இந்நிலையில், கிழக்கு-மேற்கு வர்த்தக மையம் ஒன்றாக மாற்று இடம் ஒன்றை கண்டறிவதற்கான தேவை உருவாகியிருந்தது. இது இலங்கைக்கு ஒரு நல் வாய்ப்பினை அளித்தது எனலாம். கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டு கால கட்டம் அளவில் கிழக்கு-மேற்கு வர்த்தக மையமாக இலங்கை உருவாகியிருந்தது. இலங்கை இந்த அந்தஸ்தினை ஈட்டிக்கொள்வதற்கு அதன் பூகோள அமைவு மட்டுமன்றி, அக்கால ஆட்சியாளர்களின் தூர நோக்குடன் கூடிய கொள்கைகளும் பெருமளவுக்கு பங்களிப்புச் செய்திருக்க முடியும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை. அக்கால கட்டத்தில் இலங்கையின் துறைமுகங்களுக்கு உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் இருந்தும் வியாபாரக் கப்பல்கள் வந்து சென்றதாகவும், இலங்கை கறுசுறுப்பு மிக்க ஒரு வியாபார மையமாக செயற்பட்டு வந்தது என்றும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் தெரிவிக்கின்றன.

சர்வதேச வர்த்தகத்திலிருந்து இலங்கைக்கு எவ்வளவு அனுசூலங்கள் கிடைத்த போதிலும், இலங்கையர்கள் வியாபாரத்துக்கு முதன்மை அளித்து, பொருளாதாரத்தின் உயிர் நாடியான விவசாயத்தை ஒருபோதும் புறக்கணித்துவிட வில்லை. இது வரலாற்றில் இருந்து நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய மிக முக்கியமான ஒரு படிப்பினையாகும். வியாபாரத்தின் மூலம் பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்திக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் அதே வேளையில், இலங்கையின் மன்னர்கள் விவசாயத்தை மேம்படுத்து வதற்காக மேற்கொண்ட தூர நோக்குடன் கூடிய செயல்திட்டங்களை அநுராதபர யுகத்தின் பிற்பட்ட காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த மன்னர்கள் தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் சென்றனர் என்பதனை அக்கால நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பொருளியல் நோக்கு சுதந்திரப் பொன் விழாச் சிறப்பிதழ் பிராதன இலங்கையின் சமூக, பொருளாதார மரபுரிமையின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் எடுத்துக் காட்டும் கட்டுரைகளையும் கருத்துரைகளையும் தருகின்றது.

இலங்கையின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால மற்றும் தொடக்க வரலாற்றுக் கால குடியிருப்புகள்

கலாநிதி எஸ். யூ. தெரணியகலை

(பணிப்பாளர், இலங்கை தொல்பொருள் திணைக்களம்)

இலங்கை இந்தியாவின் தென் முனைக்கு அப்பாலுள்ள ஒரு தீவாகும்: இலங்கையில் 130,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் - நம்பக்கூடிய அளவில் இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 300,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் -(சாத்தியமாக இற்றைக்கு 500,000 ஆண்டுகளுக்கு அல்லது அதனிலும் முன்னர்) குடியிருப்புகள் இருந்தன என்பதற்கு உறுதியான சான்று உண்டு. தொன்மைச் சூழலியல் நுண்ணாய்வுகள் பனிக்கட்டியாற்றுக் காலங்களுக்கு இடைப்பட்ட காலங்கள் தீவின் மீதான அதிகரித்த வளிமண்டலச் செயற்பாட்டுடன் இணைவற்றவையாக இருந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன. இது மத்திய மலைகளின் காற்றுப் பக்கமாக அதிகரித்துக் காணப்பட்ட மழை வீழ்ச்சியினாலும், இறங்கு காற்றின் வறட்சியடையச் செய் விளைவு காரணமாக காற்றுக்கொதுக்கான பக்கத்தில் நிலவிய அதிகரித்த உயர்ச்சியினாலும் வெளிக்காட்டப் பட்டது. இந்த மாதிரி வகை, நாட்டின் எட்டுப் பிரதான சூழல் வலயங்களுக்கும், காலநிலை மாற்றங்களுடனான கட்டங்களில் அவ்வவ் வலயங்களின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலச் சமக்கும் இயலாற்றல்களுடன் நிலைமாற்றமெய்தியது. இச்சூழல் வலயங்களிலான சனத்தொகை அடர்த்தி நான்காம் பகுதி யுகத்திற்கு மக்கட பரம்பலியல் ஒப்புமையின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கி.மு. 1ஆம் ஆயிரமாண்டுக் காலத்தின் தொடக்கத்தில், கோண வடிவக் குறுங் கற்களைப் பயன்படுத்தும் மத்திய கற்காலப் பண்பாட்டிலிருந்து குதிரை, ஆடு மாடுகள், வளைதொழில் (மட்பாண்டம்) நெற்செய்கை என்பவற்றுடன் கூடிய இரும்பு யுக ஆரம்ப காலத்திற்குத் துரித மாற்றம் நிகழ்ந்தமையைக் காட்டும் அறிகுறிகள் உள்ளன. இதுவரை எளிதில் கையாளமுடியாதிருந்த மத்தியகோட்டு மழைக்காடுகளை வெளியாக்குவதற்கு உதவிய இரும்புத் தொழில் நுணுக்கவியலுடன், மிகுந்த அளவில் அதிகரித்த உணவு உற்பத்தியாற்றலானது சமக்கும் கொள்ளளவினைப் பன்மடங்காக்கி இந்தியாவுடன் நெடுந்தூர இணைப்புகளைத் தூண்டியது. இப் பிணைப்புகள் புலம் பெயர்தல்களுக்கு இடமளித்தன. அதன் விளைவான தோற்றப்பாடுகளுள் ஒன்று இந்தோ ஆரிய சிங்கள மொழியாகும். (இம் மொழி கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டளவிலிருந்தேனும் இலங்கையில் வழக்கில் இருந்தது).

பழைய கற்காலம்

இந்தியாவின் வேறுபட்ட பகுதிகளில் மனிதர்கள் வாழ்ந்ததாக அறியப்படும் கடந்த ஒரு மில்லியன் ஆண்டு காலப் பகுதியில் (மிஷ்ரா, 1995) பல்வேறு காலங்களில் இலங்கை இந்தியாவுடன் தொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பூகோளக் காலநிலையிலான குளிர்/ வெப்ப ஏற்றத்தாழ்வுகளின் விளைவாக கடல் மட்டத்தில் நிலவிய ஏற்றமும் வீழ்ச்சியும் இத் தொகுப்புகளின் ஆவர்த்தனத்தை நிர்ணயித்தன. கடைசியான துண்டிப்பு இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 7000 ஆண்டுகளுக்கு முன்

நிகழ்ந்தது. எனவே, இலங்கையின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை இந்தியாவிலிருந்து தனிமைப்படுத்தி நோக்க முடியாது.

இந்தியாவிலிருந்தான முதல் மனிதர்கள் ஒரு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பேனும் - ஓரளவில் அதனிலும் முன்பு - இலங்கையை வந்தடைந்திருந்தல் கூடும். இதுவரையில் இதற்கான சான்றெதுவும் கிடைக்க வில்லை. ஆனால், இது அக்காலத்தில் இலங்கையில் மனிதர்கள் எவரும் இருந்திருக்கவில்லை என்பதைக்

கருதமாட்டாது. சூழலியல் ரீதியில் அடையத்தகு தன்மையினாலும் பயன்கொள்ளப்படத் தக்கதாயிருந்த உணவு, நீர் என்பவற்றாலும் மனித குடியிருப்புக்குத் தடை எதுவும் இருந்திருக்க மாட்டாது. எனினும், தீவின் வடக்கிலும் தென் கிழக்கிலும் பண்டைக் கடற்கரை மணல்கள் இற்றைக்கு 250,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவையாக (அன்றேல் இற்றைக்கு 70,000 - 500,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவையாக) இருக்க முடியும். இம்மணல்கள், மனிதர் உறைவிடமாக இருந்தமைக்கான சான்றினைக் கொண்டுள்ளனவா என்பது துணியப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. அது எதிர் காலத்தில் ஆராய்ச்சியின் முதன்மை வாய்ந்த இலக்காக இருத்தல் வேண்டும்.

இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலக் குடியிருப்புகள் இருந்தன என்பது நிச்சயமாகும். புந்தலவிற்கு அண்மையில் கடற்கரைப் படிவுகளில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வுகளிலிருந்து இதற்கான சான்று கிடைத்தது. இம்மக்கள் தமது கருவிகளை படிக்க கற்களிலிருந்தும் ஒரு சிலவற்றை சேட் கற்களிலிருந்தும் ஆக்கினர். இவை பழைய கற்கால நடுப்பகுதிக்குரியவையாகக் கொள்ளப்படலாம். அத்தகைய கருவிகளைத் தவிர அவர்களது பண்பாட்டின் அடிச்சுவடுகள் எவையும் காலத்தினதும் அயனமண்டல வானிலையாலழிதலினதும் தாக்கத்தினின்றும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. இம் மக்கள் எத்தகைய தோற்றத்தினைக் கொண்டிருந்தனர் என்பது எமக்குத் தெரியாது. எனினும், அவர்கள் உடலமைப்பியல் ரீதியில் தற்காலத் தெற்கு ஆசிய மக்களை ஒத்த ஆரம்பகால ஹோமோஸேப்பியன்ஸ் ஆக

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

இருந்தனர் என ஊகிக்க முடியும். அவர்களது குடியிருப்புகளின் புருமங்கள் பற்றியும் கூட, மதிப்பீட்டு ஆகழ்வுகள் வரையறைக்குட்பட்டவையாக இருத்தல் காரணமாக அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மேலும், மேற்பரப்பு அடையாளங்களும் அமைவிட மொன்றுக்கு ஏறத்தாழ *50 சதுர மீற்றருக்கு அல்லது அதனிலும் குறைவான பரப்பிற்கு உரியவையாக உள்ளன. குடியிருப்பாளர்கள் வேட்டையாடி அல்லது தேவையான வற்றைச் சேகரித்து வாழ்ந்தனர் என்பது வெளிப்படல். இது ஏறத்தாழ 100,000 ஆண்டுகளின் பின்னர் அவர்களது சந்ததியினரின் செயற்பாடுகளில் காணக்கூடியதாக இருந்த கோலத்துடன் பொருந்தியமைந்ததாக இருந்திருத்தல் கூடும். பிளீஸ் ரோசீன் காலத்தின் நடுப்பகுதி தொடக்கம் மழைவீழ்ச்சிக் காலங்களிலும் மழை வீழ்ச்சிக்கு இடைப்பட்ட காலங்களிலும் இவ்வாரம்பகால மனிதர்களின் பௌதிக, உயிர் வாழ்க்கைச் சூழல்கள், மனித குடித் தொகை அடர்த்திகளிலான மாற்றத்தில் பிரதிபலிக்கப்பட்டதக்க வகையில், விலங்கு, உணவு-தாவர வளங்கள் என்பவற்றிலான ஒத்த ஊசலாட்டத்துடன் மாறிய வண்ணமிருந்தன.

இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தவாறு தெற்கு ஆசியாவிலான குறித்த சில மழைவீழ்ச்சிக் காலங்களின் போது வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு இலங்கையின் உலர் வலயத்தில் சனத்தொகை அடர்த்தி சதுர சிலோ மீற்றரொன்றுக்கு 1.5 இற்கும் 0.8 இற்கு மிடைப்பட்ட வீச்சில் தனிப்பட்டவர்களைக் கொண்டிருக்க, மேற்கில் ஈரவலயத்தில் சனத்தொகை அடர்த்தி 0.1 ஆக அன்றேல் அதனிலும் குறைவாக இருந்திருத்தல் கூடும். மழைவீழ்ச்சிகளுக்கு இடைப்பட்ட காலங்கள், வலயங்கள் சார் சனத்தொகை அடர்த்திகளில் ஒருங்கிய இணைப் பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தன எனக் காணப்பட்டுள்ளன. மதிப்பீடுகள் முறையே உலர் வலயத்திற்கு 0.3 இலும் குறைவாகவும் ஈர வலயத்திற்கு 0.1 இற்கு மேற்படவும் இருந்தன. இவ்வெண்கள் தென் தென் கிழக்காசிய வேட்டையாடுவோர், சேகரிப்போர் பற்றிய இன விவரண மூலவங்களிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டவையாகும். உணவு வழங்கல்களின் ஊகிக்கப்பட்ட

அடர்த்திகள் தரப்படுமிடத்து, கடல் உணவுகளைத் தமது சிற்றந்த வளங்களாகக் கொண்டிருந்த வடக்குக் கிழக்குக் கடற்கரையோரங்கள் தவிர்ந்த இடங்களில் ஒரு சில மையக்குடும்பங்களுக்கு மிகையாக பெரிய சமுதாயங்கள் இருந்திருக்க முடியாது.

மத்திய கற்காலம்

இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 34,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொடக்கம் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலப் பதிவு, கூடிய அளவில் நிறைவானதாக உள்ளது. தாழ்நில ஈர வலயத்திலான குகை அகழ்வுகளின் தொடரொன்றிலிருந்து தகவல்கள் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. புலத்திங்களவிற்கு அண்மையிலான பாகியன் குகை (இற்றைக்கு 34,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது), குருவிற்றவிற்கு அண்மையிலுள்ள பற்றடோம்ப குகை (இற்றைக்கு 28500 - 11500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது), கித்துல்கலவிலுள்ள வெலி குகை (இற்றைக்கு 27000 - 3500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது), கேகாலைக்கு அண்மையில் அத்தனகொடவிலுள்ள அலுகுகை (இற்றைக்கு 10500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது) என்பவையே அகழ்வுக்குட்பட்ட குகைகளாகும். இத்தரவுகள் எம் பிலிப்பீற்றியவுக்கு அண்மையில் பெல்லன் - பண்டிபல்லன் (6500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது) எனும் திறந்த வெளி அமைவிடத்திற் கிடைத்த தரவுகளினால் குறைநிரப்பப்பட்டுள்ளன. தேதியிடல், பிரதானமாக பெரி குகை தொடரில் வெப்ப, ஒளிர்வுத் தேதியிடலுக்கு எதிராக மரக்கரி மீது தனியாகச் செவ்வை பார்க்கப்படும் கதிர்க் காபன் சோதனைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவ்வமைவிடங்களில் வேறுபட்ட சந்தர்ப்பங்களிலிருந்து அத்தகைய 50 இற்கு மேற்பட்ட தேதிகள் உள்ளன என்பதுடன் இக்காலவரன்முறை அமைப்புத் திட்டம் உறுதியானது எனக் கருதலாம்.

உடலமைப்பு ரீதியில் தெற்கு ஆசியாவிலான தற்கால மனிதன் பற்றிய காலத்தால் மிக முந்திய சான்றினைத் தந்தது பாகியன் குகை ஆகும் (இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 34,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது). அதைத் தொடர்ந்து சான்று அளித்தவை இற்றைக்கு 28,500 - 16,000

ஆண்டுகளுக்கு முந்திய பற்றடோம்ப குகை, இற்றைக்கு 13,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய பெரி குகை, 6900 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய பாகியன் குகை, 6500 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய பெல்லன்-பண்டி பலஸ்ஸ், என்பவையாகும். இம்மனித எச்சங்கள் விரிவான பௌதிக மனிதரியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. இன்றைக்கு 16,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் பற்றடோம்ப தொடக்கம் இற்றைக்கு 13,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் பெரி குகை வரையிலும் இற்றைக்கு 6500 ஆண்டுகளுக்கு முன் பெல்லன் பண்டி பலஸ்ஸ் வரையிலும் அண்மைக் கால வேடர் பழங்குடிகள் வரையிலும் தலைமுறைத் தொடர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வெளிப்படையாக இருந்தமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாகியன் குகையிலிருந்தான முன்னைய விவரங்கள் ஒப்பீட்டு ஆய்வினை மேற்கொள்ள முடியாத அளவுக்குத் துண்டுபட்டவையாக உள்ளன.

குடித்தொகை இயக்கவியல் அடிப்படையில் இது ஒரு தேக்க நிலையைக் காட்டுவதாக உள்ளது. அது வேறுபட்ட உடற்பண்புகளைக் கொண்ட புதிய சனத்தொகைகளின் வருகையினாலும் கூட பாதிக்கப்படாது நீண்ட காலமாக, குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் ஒரு மாறாத நிலையில் இருந்தது. உடலமைப்பு ரீதியில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால நவீன மனிதன் பலாங்கொடை மனிதன் எனப் பொதுவான பேச்சில் குறிப்பிடப்படுகிறான் (பலாங்கொடைக்கு அண்மையிலுள்ள அமைவிடங்களில் முதன் முதலாக மத்திய கற்காலப் பண்பாடு வரையறுக்கப்படுவதற்கு அவனே காரணமாக இருந்ததனால் இப்பெயர் வந்தது). இலங்கையின் இன்றைய சனத்தொகைகளுடன் ஒப்பிடும்பொழுது, அக்கால மாதிரிகளில் ஆண்களுக்கு 174 செமீ, பெண்களுக்கு 166 செமீ, எனும் மதிப்பிட்ட உயரத்தை மனிதர் கொண்டிருந்தனர். (தெரணியகல் 1992. தடித்த மண்டையோடு, துலக்கமான புருவ மேடுகள், குழிவான மூக்கு, கனம் மிகுந்த தாடை எலும்புகள், குறுகிய கழுத்துகள் என்பவற்றுடன் அவனது எலும்புகள் வலிமை வாய்ந்தவையாக இருந்தன. தெளிவாகப் புலப்படத்தக்க வகையில் பற்கள் பெரிதாக இருந்தன. இப் பண்புகள் வேறுபட்ட அளவுகளில்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

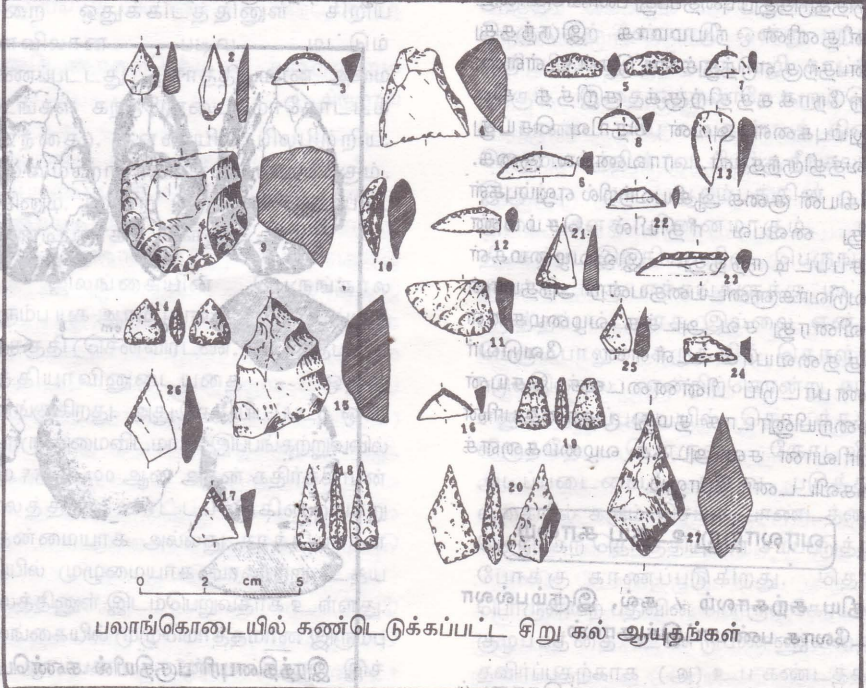

வேடர்கள் இடையேயும் குறித்த சில சிங்களத் தொகுதியினரிடையே தொடர்ந்து காணப்பட்டமை பலாங்கொடை மனிதன் அவர்களது பொது மூதாதையக இருந்தமையைக் காட்டுகிறது. பழைய கற்காலம் தொடக்கம் இந்தியாவின் தென் முனைக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் (இரு திசைகளிலும்) தடையற்ற சந்ததிச் சுவட்டுப் பாய்ச்சல இருந்திருக்கக் கூடும் என்பதையும் வருங்கால ஆராய்ச்சியானது இப்பிரதேசத்தின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகால மக்கட் தொகைகளின் சந்ததிச் சுவட்டுத் திரள்களின் முழுமையான வீச்சினை வெளிப்படுத்தி, ஓரியல்பின்தான் 'இன்மாக' பலாங்கொடை மனிதன் பற்றிக் கொள்ளப்படும் எண்ணக் கருவைச் செல்லுபடியற்றதாகும் என்பதையும் நாம் நினைவிற் கொள்ளத் வேண்டும்.

தீவின் கடந்த நான்காம் பகுதியுக் மனிதர் தொடர்பில் பலாங்கொடை மனிதன், தொழிற்படுவதற்குப் பயனுள்ள ஓர் எண்ணக்கருவாக அமைகின்றான். அவன் மஹா எலிய (ஹோட்டன் சமவெளி) போன்ற ஈரலிப்பும் குளிரும் மிகுந்த உயர் சமவெளிகள் தொடக்கம் மன்னார், வில்புத்து ஆகிய தாழ்நிலங்கள் சபரகமுவாவின் மத்தியகோட்டு மழைக் காடுகள் ஆகியவை வரை இலங்கையின் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிலும் வாழ்ந்தவனாகக் காணப்படுகிறான். அவனது உறை விடங்கள் சிறியவையாக, அரிதாகவே 50 சதுர மீற்றரிலும் கூடுதலானவையாக இருந்தன. உயர் அளவில், ஒரு சில மையக் குடும்பங்கள் மட்டுமே அங்கு வதிந்திருத்தல் கூடும் என்பதை இது கருதவைக்கின்றது. இவ்வாழ்க்கைப் பாங்கு இலங்கையின் வேடுவர்களுக்கும் இந்தியாவின் காடர், மலபந்தரம், செஞ்சுக்கள் ஆகியோருக்கும் அந்தமான் தீவினருக்கும் மலேசியாவின் செமாங் குடிகளுக்கும் விவரிக்கப்பட்டதிலிருந்து அதிகம் வேறுபட்டதாக இருந்திருக்க முடியாது. அவர்கள் உணவைத் தேடி ஆண்டுக் குரிய கால வட்டங்களில் இடத்திற்கு இடம் பெயர்ந்திருத்தல் கூடும். குகைகளிலிருந்தும் பெல்லன்-பண்டி பலஸ்ஸலிலிருந்தும் கிடைத்த நன்கு பேணப்பட்ட சான்றுகள் பரந்த வீச்சிலான உணவுத் தாவரங்களும் விலங்குகளும் பயன் கொள்ளப்பட்டன என்பதைக் காட்டுகின்றன. முதற் குறிப்பிட்டதில்

கனேரியம் வித்துகள், காட்டு ஈரப்பலா, காட்டு வாழைய்பழங்கள் என்பவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. உயல் கொறியா கிழங்கு வகைகள் அண்மைக் காலத்தில் தெற்கு ஆசியாவின் வேட்டையாடுவோரிடையும் உணவுவாகச் சேகரிப்போரிடையும் காணப்பட்டவாறு முக்கிய உணவுப் பொருள்களாக இருந்தன. யானைகள் தொடக்கம் பாம்புகள் எலிகள், நத்தைகள், சிறுமீன்கள் வரை விலங்கு வகை ஒவ்வொன்றும் உண்ணப் பட்டதாகத் தெரிகிறது. மனித ஓட்டின் எச்சங்களின் திண்மை உறுதிப் படுத்துகின்றவாறு, இவ்வுணவு நன்கு சமநிலை பெற்ற உணவாக (நிறையுணவு) இருந்திருத்தல் கூடும். மாப்பசை உணவும் சுறுசுறுப்பற்ற வாழ்க்கைப் பாங்கும் காரணமாக என்புகள் சீர்கெடும் நிலை இதுவரை காணப்படவில்லை. காமவறு ஈரப்பலா பலாங்கொடை மனிதனின் கருவித் தொகுதி கோண வடிவக் குறுணிக் கற்களினால் அடையாளங் காணப்படுகிறது. அவை குவாட்சு, சேட் கற்களின் பிறை போன்ற, முக்கோண, சரிவகத் திண்ம வடிவங்களிலமைந்த 4 செமீ இலும் குறைவான நீளங்கொண்ட சிறு துண்டங்களைக்கொண்டிருந்தன. அத்தகைய கோண வடிவக் குறுணிக் கற்கள் முதுதலில் ஐரோப்பாவில் வரையறுக்கப்பட்டவாறு, மத்திய

கற்காலத்தின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டது. ஐரோப்பாவில் கோண வடிவ குறுணிக் கல் மரபிற்கான காலத்தால் மிக முற்பட்ட தேதிகள் இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 12,000 ஆண்டு களுக்கு முற்பட்டதாகும் எனவே, பற்றடொம்ப குகையில் இற்றைக்கு 28,500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும், புந்தலவின் இரு கடற்கரை அமைவிடங்களில் இற்றைக்கு 28,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும், பெலி குகையில் இற்றைக்கு 27,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும் அத்தகைய கருவிகள் காணப்பட்டமை வியப்பைத் தருவதாக அமைந்தது. ஐரோப்பாவில் இருந்ததிலும் ஏறத்தாழ 16,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இலங்கை இந்த எடுப்பான தொழில் நுணுக்கக் கட்டத்திற்குரிய சான்றினையளித்தது. எனினும், இந்த முரண்பாடு இற்றைக்கு 27,000 ஆண்டிற்கு மிக முற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் ஆபிரிக்காவில் ஸயர், தென் ஆபிரிக்கா போன்ற வேறுபட்ட பகுதிகளில் கோண வடிவக் குறுணிக் கற்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டமையுடன் தீர்வு பெற்றது. இன்னும் வரையறுக்கப் படாத காரணங்களால், ஐரோப்பா இத்தொழில் நுணுக்க மரபினை வெளிப் படுத்துவதில் பின்னின்றது எனும் கருத்தை இது தருகின்றது. இற்றைக்கு 28,500 ஆண்டு களுக்கு முன்னர் தொடக்கம் கற்கருவிகள் தவிர, மனிதன் எலும்பு,

பலாங்கொடையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிறு கல் ஆயுதங்கள்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

மான் கொம்பு என்பவற்றிலிருந்து ஆக்கிய பொருள்கள் சிறப்பாக சிறு எலும்பு முனைகள் - மிகுதியாகக் காணப்பட்டன. ஓடுகளிலான மணிகளும் காலத்தால் முந்திய இச்சந்தர்ப்பங்களிற் காணப்பட்டன. பற்றெடொம்ப குகை போன்ற நாட்டின் உட்புற அமை விடங்களில் கடற் சிப்பிகள் காணப் பட்டமை கடற்கரையோரத்திற்கும் கடற்கரையை அடுத்துள்ள உட்பிர தேசங்களுக்குமிடையில் தொடர்புகளின் பரந்த வலயமைப்பு ஒன்று இருந்தமையைக் காட்டுகின்றது. பெலி குகையிலிருந்தான சான்று இற்றைக்கு 27,000 ஆண்டுகளுக்கு மிக முற்பட்ட ஒரு தேதியில் கடற்கரையி லிருந்து அங்கு உப்பு கொணரப்பட்டமையைச் சுட்டுகின்றது.

கற்காலக் கலை பற்றி அறிவதற்கு இலங்கை இன்னும் ஐயத்திற்கு இடமற்ற சான்றினை அளிக்க வேண்டியுள்ளது. உலர் வலயத்தின் வேறுபட்ட பகுதிகளில் அவதானிக்கப்பட்ட குகைச் சித்திரம், மனித இன ஆய்வாளர்களினால் காட்டப்பட்டபடி வேடர்களின் படைப்பாகும். அவற்றுள் குறித்த ஒரு விகித சமமானவையே வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகும். இதையொத்தவாறே மதக் கிரியைகள் பற்றிய தோற்றப்பாடுகளுக்கும் சான்று அரிதாகவே உள்ளது. இறந்தவர்களைத் தனது வாழிடத் தலங்களினுள் அடுத்தடுத்துப் புதைப்பது பலாங்கொடை மனிதனின் நியமமாக இருந்தது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. இந்நோக்கத்திற்குக் குறித்த சில எலும்புகளை அவன் தெரிவு செய்து வைத்திருந்தான். ராவணல்ல குகை, பாகியன் குகை ஆகியவற்றில் எலும்புகள் மீது வைப்ப ரீதியில் செம்மண் பூசப்பட்டிருந்தது. இவ்வழமைகள் வேடுவர்களுடையதையன்றி அந்தமான் தீவினரது சவ அடக்க வழமைகளை ஒத்தவையாக உள்ளன. வேடுவர் பண்பாட்டுப் பின்னடைவுச் செயன் முறையினூடாக தமது மூதாதையரின் விரிவான சவ அடக்க வழமைகளைக் கைவிட்டனர் போலும்.

வரலாற்று உதய காலம்

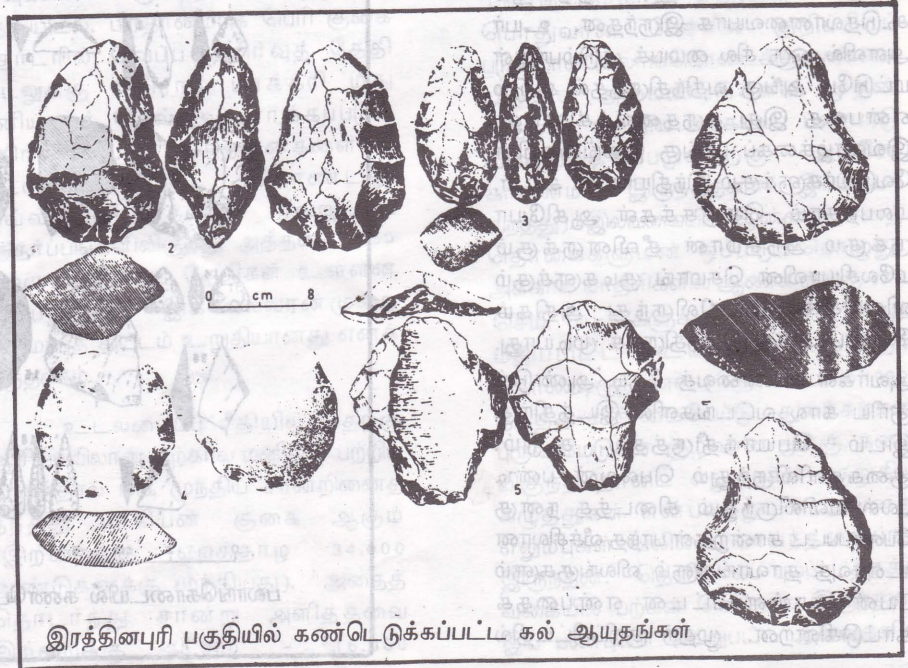
புதிய கற்காலம் / கல், இரும்பல்லா உலோக பண்பாட்டுக் காலம்

மத்திய கற்கால பலாங்கொடைப்

பண்பாட்டிலிருந்து வரலாற்றுதயகால இரும்புயுக ஆரம்பத்திற்கான மாற்றம் இலங்கையிலே போதிய அளவில் எழுத்திற் பொறிக் கப்படவில்லை. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலக் குகை வாழிடங்களிலிருந்து வளம்படுத்திகள் பெயர்த்தெடுக்கப்பட்டமை காரணமாக பொருத்தமான மாற்ற காலத்திற்குரிய படிவுகள் குலைக் கப்பட்டுள்ளன. கேகாலைக்கு அண்மையில் தொறவக்க கந்த குகையிலான அண்மைக்கால அகழ்வுகள் இச்சங்கடமான நிலைமையைத் தீர்த்து வைத்திருக்கக் கூடும். அகழ்வாளர் டபிள்யூ. எச். விஜயபாலவின் கருத்திற்கமைய இற்றைக்கு 6,300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவ்வமை விடத்தில் மட்பாண்டங்கள் (கற்கருவி களுடன்) பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கும் தானியமொன்று பயிரிடப்பட்டிருத்தல் கூடும் என்பதற்கும் எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. முடிவான பகுப்பாய்வுகளும் அமைவிட அறிக்கையும் இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. அகழ்வாளரின் கருத்துக்கள் நம்பத்தகுந்தவை. ஏனெனில், (அ) தென் இந்திய புதிய கற்காலம் கிமு 2000 ஆண்டுகள் அளவிலேனும் பழமை வாய்ந்தது; மற்றும் (ஆ) தொறவக்க கந்த விலான கரும் கரும் பாண்டங்களாகக் குறிப்பிடப்பட்ட மட்பாண்டங்களுக்கு முற்பட்டதாக தனிச் சிவப்புப் பாண்டம் காணப்பட்டது. தொறவக்க கந்த கரும் செம்பாண்டம் அறூராதபரத்தில் ஏறுத்தாழ கிமு 900 ஆம் ஆண்டிற் குரியதாகத் தேதியிடப்

படுகிறது. எனவே, தொறவக்க கந்தவின் செம்பாண்டம் அதற்கு முற்பட்ட தேதியைச் சேர்ந்ததாகத் வேண்டும். தீபகற்ப இந்தியாவின் புதிய கற்காலத்திற்குரிய வகைமாதிரியான நேர்த்தியாக்கப்பட்ட கோடரிகள், மட்பாண்டங்கள் ஆகியவை இலங்கை யில் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டியவையாக உள்ளன. தொறவக்க கந்த தரவுகள் வேறுவிதமாக நிறுவும் வரை, தீவில் புதிய கற்காலம் ஒன்று இருந்தமை இதுவரை இன்னும் தாபிக்கப்படவில்லை.

இங்கையில் மத்திய கற்கால கோண வடிவக் குறுணிக்கற் கைத்தொழி லுக்கான காலவரன்முறை மேல் எல்லையொன்றை வழங்குவதற் கான அண்மைக் கால கதிர்க்கார்பன் தேதிகள் அண்ணளவாக மாந்தையில் கிமு 1800 ஆம் ஆண்டும் பெலிகுகையில் கிமு 1500 ஆம் ஆண்டுமாகும். கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்டது வீட்டு வளர்ப்பு இனங்கள் அல்லது மட்பாண்டங்களுடன் கூடியதாக இருக்கலாம். மாந்தோட்டத்தில் இந்த மத்திய கற்காலச் சூழ்நிலையிலிருந்து செப்பு வேலைக் கழிவின் சிறு துண்டுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டமை இலங்கையில் கல்-இரும்பல்லா உலோகப் பண்பாட்டின் முதல் அடையாளங் காணலைக் குறித்து நிற்கிறது. இலங்கையின் கல்-இரும்பல்லா உலோகப் பண்பாடும் தீபகற்ப இந்தியாவின் உறுதியாகத் தேதி

இரத்தினபுரி பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல் ஆயுதங்கள்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

குறிக்கப்பட்ட கல் - இரும்பல்லா உலோகப் பண்பாடும் சம காலத்தவையாகும். எனினும், இக்கழிவு உலோகம், மிக அவதானமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வின் மாதிரியினுள் பிழையான பெயர் குறித்தவினாடாகப் புகுந்திருக்கக் கூடும். அவற்றுடன் மட்பாண்டம் எதுவும் காணப்படவில்லை. இவ்விடங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு மேலதிக மாதிரிகள் தேவைப்படும். இந்தியாவின் மத்திய பிரதேசத்திற்குத் தெற்கே காணப்படும் பிரதான செப்புத் தாது தனியொரு தோற்றுவாய் இலங்கையின் கிழக்கே சேருவிலவில் அமைந்துள்ளது என்பது இப்பொழுது அறியப்பட்டுள்ளது (செனவிரட்ண 1994). இதனை இந்திய கல்-இரும்பல்லா உலோகப் பண்பாட்டு மக்கள் அறிந்திருக்கக் கூடும். இலங்கை இவ்வளத்தைப் பயன்கொண்டு இருந்திருக்க முடியும். மாந்தை இந்தியாவுக்குச் செப்பினைக் கப்பலிலேற்றிய கப்பந்துறையாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

வட இந்தியாவில் புதிய கற்காலக் குடியிருப்புகள் கிமு 6500 இற்கும் 5000 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. (மிஸ்ரா, 1989:26) தீபகற்ப இந்தியாவும் இலங்கையும் சமந்தரமான நிகழ்வுகளைக் கண்டறிய வேண்டியவையாக உள்ளன. தீபகற்ப இந்தியா, கிமு 2000 ஆண்டிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இல்லாவிடினும் அவ்வாண்டளவிலேனும் முற்றுமுழுதான கல்-இரும்பல்லா உலோகப் பண்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது. இலங்கையில் புதிய கற்கால / கல்-இரும்பல்லா உலோகப் பண்பாட்டுக் குடியிருப்புகளுக்கான தேடுதலாய்வுகள் இரும்புக் ஆரம்பத்திற்கு முற்றேதியிடும் சந்தர்ப்பங்களில், விலங்கு அல்லது தாவர வளர்ப்பினங்கள், மட்பாண்டங்கள், அன்றேல் செப்பு-கலப்பு உலோக வேலைச் சான்றுகள் ஆகியவற்றைக் கண்டுகொள்வதில் கவனத்தைக் குவித்தல் வேண்டும். இவை மத்திய கற்காலத்துக்குப் பொதுவாக ஒதுக்கி வைத்திருக்கப்படக் கூடிய கோண வடிவக் குறுணிக் கற்களுடன் காணப்படக் கூடும். தீபகற்ப இந்தியாவின் புதிய கற்கால கல்-இரும்பல்லா உலோகப் பண்பாட்டிற்குரிய கற்கருவிகள், ஒருவர் தெற்கு நோக்கி நகரும்பொழுது குறுணிக்கற் (மத்திய காலப்) பண்பாட்டிற்கு எதிரெதிராக கூர்முனை புதிய கற்கால/கல் -

இரும்பல்லா உலோகப் பண்பாட்டுப் பாங்குகளைத் துரித கதியில் வெளிக்காட்டுவனவாக உள்ளன.

இரும்பு யுகத்தின் ஆரம்ப காலம்

வரலாற்று உதயகால இரும்பு யுகத்தின் ஆரம்பம் தென் இந்தியாவில் கிமு 1200 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் இல்லாவிடினும் குறைந்தபட்சம் அவ்வாண்டுக் கால அளவிலேனும் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் இதன் காலத்தால் மிக முந்திய தோற்றப்பாடு அநுராதபுரத்திலும் சீகிரியா அலிகல ஒதுக்கிடத்திலும் கிமு 1000-800 ஆன காலப் பகுதிக்குக் கதிர்க்கார்பன் தேதியிடப்பட்டுள்ளது (தெரணியகலை 1992 : 709 - 29; கருணாரட்ண 1994 : 39 அநுராதபுரத் தேதிக்குறிப்பீடு இப்பொழுது கொனிங்காமினாஸ் 1996 இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது).

அநுராதபுரத்திலான குடியிருப்பு கிமு 800 ஆம் ஆண்டளவில் பரப்பில் 10 ஹெக்டயாருக்கு மேற்பட்டதாக இருந்தது. கிமு 700-600 ஆன காலப் பகுதியில் அது 50 ஹெக்டயார்களை யேனும் கொண்டதாகி ஏற்கெனவே ஒரு நகரமாக விளங்கியது (அலச்சின் 1989). இதுவரை இலங்கையில் இரும்பு யுக ஆரம்ப காலத்தைச் சேர்ந்த பிற குடியிருப்புகள் எவையும் இடங் குறித்துரைக்கப்படவில்லை (அலிகல பாறை ஒதுக்கிடத்தினுள் சிறிய அளவிலான படிவு மட்டும் காணப்பட்டது). சாத்தியமான அமை விடங்கள் கந்தரோடை, மாதோட்டம் (மாந்தை), களனியில் பிலபிற்றிய, தில்லமஹாராம என்பவையாகும். எனினும், சான்று இன்னும் வெளிப்பட வேண்டியதாக உள்ளது.

இலங்கையின் பெருங்கால இரும்பு யுக ஆரம்பகாலச் சவக்கிடங்குத் தொகுதி (செனவிரட்ண, 1984) தீபகற்ப இந்தியாவினுடையதை ஒத்து விளங்குகிறது. அது தேதியிடப்பட்ட ஒரே யொரு அமைவிடமான இப்பங்குறுவவில் கிமு 770 - 400 ஆன அதன் கதிர்க்காபன் காலத்தாற் காட்டப்படுகின்றவாறு முதன்மையாக அல்லது சாத்தியமான ரீதியில் முழுமையாக வரலாற்று உதய காலத்தினுள் இடம்பெறுவதாக உள்ளது. இலங்கையில் முழுமொத்தமான இரும்பு யுக ஆரம்பகாலப் பண்பாட்டினுள் இச்

சவக்கிடங்குப் பாங்கு பெறும் இடம் இன்னும் துணியப்பட்டவில்லை. எடுத்துக் காட்டாக, இப்பங்குறுவவிற்போல இந்த மயானபூமிகள் அவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட சமகாலக் குடியிருப்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது (கருணாரட்ண 1994). எதிரிடையாக, அநுராதபுரத்திலான இரும்பு யுக ஆரம்பகாலக் குடியிருப்பு அதனுடன் அரிதாகவேனும் பிணைக்கப்பட்டதக்க பெருங்கல் மயானபூமியொன்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அநுராதபுர பெருங்கல் சவக் கிடங்குத் தொகுதி அநுராதபுரத்தில் வதிந்தோரின் சுற்றெல்லையில் மதகுருக்கள் போன்ற சிறப்பான மக்கள் தொகுதியுடன் மட்டும் சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்திருத்தல் கூடும் (லெஷிங்க் 1974). சுருங்கக்கூறின் இது கருதுவது யாதெனில், பெருங்கல் சவக் கிடங்குப் பாங்கு இந்தியாவின் வரலாற்று உதய கால இரும்பு யுக ஆரம்பப் பண்பாட்டுத் தொகுதியின் தனியொரு பக்கத் தோற்றப்பாடு மட்டுமேயாகும்.

இந்தியாவின் இவ்வரலாற்றுதய கால ஆரம்ப இரும்பு யுகப் பண்பாட்டுத் தொகுதி பிரதேசம்சார் மாறுபாடுகளுடன் கங்கை நதிப் பள்ளத்தாக்கு தொடக்கம் கீழே இலங்கை வரை தனது பரம்பலைக் கொண்டிருந்தது. இச்சவக்கிடங்குப் பாங்கு தீபகற்ப இந்தியாவினதோ இலங்கையினதோ இரும்பு யுக ஆரம்பத்துடன் கட்டாயமாக இணக்கம் கொண்டதாக இல்லாததால், அறிஞர்கள் பலர் கருதுவதுபோல பெருங்கற் பண்பாடு ஒன்று பற்றிக் குறிப்பிடுவது தவறாக வழி காட்டுவதாகும். இதை ஒத்தவாறே கரும் செம் மட்பாண்ட மரபு உபகண்டத் தினது பெரும்பாகத்தின் (வடமேற்கு நீங்கலாக), இரும்பு யுக ஆரம்பத்தின் ஓர் அடையாளச் சின்னமாகும். அது தீபகற்ப இந்தியாவில் பெருங்கற் சவக்கிடங்கு எச்சங்களுக்கு மட்டுப் படுத்தப்பட்டதாக இல்லை என்பது பெரும்பாலும் கருத்திற் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஒன்றிற்கொன்று சமன் எனும் அடிப்படையில், தொடக்கத்திலிருந்தே பொருள் கோடலின் அடிப்படையைத் திரிவு படுத்தும் வகையில் கரும் செம்மட்பாண்டத்தைப் பெருங்கற் தொகுதியுடன் சம்பந்தித்தும் போக்கு காணப்படுகிறது. தொல் பொருளியற் பதிவின் பொருள்கோடலில் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக (அ) உபகண்டத்தின்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

இரும்புயுக ஆரம்பகாலப் பண்பாட்டுத் தொகுதி. (ஆ) அதன் கரும் செம் மட்பாண்டத் தொகுதி. (இ) தென் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமான பெருங்கல் மயானபூமித் தொகுதி என்பவற்றுக்கிடையிலான இந்த இடைத் தொடர்பின் தன்மை தெளிவாக மனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது முக்கியமாகும். இலங்கைக் காண்தரவுகள் மொத்த உபகண்ட இரும்புயுக ஆரம்ப காலத்தின் பின்னணிக்கு எதிரிலேயே பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும். அவற்றிடையே இடைத்தர நெடுவீச்சுப் பண்பாட்டுப் பரவல் இடம் பெற்றதாகக் காணப்படுவதே இதற்கான காரணமாகும். இலங்கையில் இரும்புயுக ஆரம்ப கால மனிதனின் உயிரியல் மாண்டவியல், பலாங்கொடை மனிதனின் இயல்பிலும் வேறுபட்டதாக உள்ளது. எனினும், ஆய்ந்தறியப்பட்ட தனியொரு பெருங்கல் அமைவிடமான பொம்பறிப்பி லிருந்தான சான்று (தேதியிடப்பட வில்லை) குறித்த அளவில் கலப்பு இனவிருத்தி இடம் பெற்றிருக்கக்கூடும் எனும் கருத்தைத் தருவதாக உள்ளது. இது கிபி 500 இற்கு முன்னரும் பெல்லன்பண்டி பலல்லவில் கிமு 4500 இற்குப் பின்னரும் இடம் பெற்றிருக்கலாம். இத்தகைய முற்பட்ட ஒரு காலத்திலே காட்சியினுள் புகுத்துவதற்கு இம் மக்களைக் கவர்ந்த அம்சம் யாது? இலங்கையின் உள்ளார்ந்த விவசாய ஆற்றல், குறிப்பாக அதன் நிறைந்த நீர் வழங்கல், மத்திய கோட்டு அடர்ந்த மழைக் காடுகளையும் கனமான தரைகளையும் அடக்கியாள்வதற்கான இரும்புத் தொழில் நுணுக்கத்திறனுடன் சேர்ந்து பிரதான காரணியாக இருந்திருத்தல் கூடும். தீவின் வடமேற்கி லமைந்த முத்துக் குளிப்புக் கடலடித்தள மேடைகள், சேருவில் செப்புத் தாத்தின் பிரதான தோற்றுவாய்க்கக் காணப்பட்டமை, தென்கிழக்கு ஆசியாவுக்கும் மேற்கு ஆசியாவுக்குமிடையில் நிகழ்ந்த நெடுந்தூர வியாபாரத்திற்கு ஏற்றியிறக்குமிடத் துறைமுகமாக இலங்கை அமைவு பெற்றமை என்பன ஏனைய பிரதான கவர்ச்சிகரமான அம்சங்களாகும் (கிமு 2ஆம் ஆயிரமாம் ஆண்டுக் காலத்துப் பரோவா மன்னர்களது எகிப்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட மிளகு கேரளம் இலங்கை அல்லது தெற்கு ஆசியாவிலிருந்து தான் அங்கு சென்றிருக்க வேண்டும்.) அதன் பின்னர்

தென் இந்தியாவிற்கு அப்பாலிருந்து வந்தோர்க்கு இலங்கையிற் குடியேறும் நாட்டம் துரிதமாக விருத்தியடைந்தது. இவ்வெழுச்சி இந்தோ கங்கைச் சமவெளியின் இரண்டாம் நகரமயமாக்கத்துடன் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்ந்தது (அல்சீசின், 1995). முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு, கிமு ஏறத்தாழ 900 ஆம் ஆண்டளவில் அநுராதபுரம் குறைந்த பட்சம் 10 ஹெக்டயார் பரப்பளவினதாக இருந்தது (இன்னும் கூடுதலான தாகவும் இருந்திருக்கக்கூடும்). அவ்வேளையில், வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால, கற்களைக் கொண்டு கருவிகளைச் செய்யும் தொழில் நுணுக்கம் இத் தலத்திலே முற்றிலும் இரும்புத் தொழில் நுணுக்கமயமாகியது. முன்னேற்ற மெய்திய பிற போக்குகள் செப்பு-கலப்பு உலோக ஆக்கப் பொருள்கள், உயர்தரமான மட்கலங்கள் (குறிப்பாக கரும் செம்மட்பாண்டங்கள்), ஆடு மாடு குதிரைகள் வளர்ப்பு நெற்செய்கை என்பனவாகும். கிமு 700-500 வரையான காலப் பகுதியில் அநுராதபுரம் 50 ஹெக்டயாருக்கும் கூடுதலான பரப்பளவைக் கொண்டிருந்தது. இந்தியாவின் இரண்டாவது நகரமய மாக்கற் தோற்றப்பாடு இலங்கையில் எதிர்பாரா விதத்தில் ஒன்றில் துரிதமான தூண்டற் பம்பல் அல்லது நெடுந்தூர வியாபாரம் போன்ற வெளிப்புறத் தூண்டல் காரணமான இணைந்து சிறத்தல் அன்றேல் இரண்டினதும் சேர்க்கை காரணமாக காலத்திற்கு முந்தியே வெளிப்பட்டது போலும்.

வரலாற்றுக் காலத்திற்கான நிலை மாற்றம்

கிமு ஏறத்தாழ 1500 வரையான காலப் பகுதியில் இலங்கையின் இரும்புயுக ஆரம்ப காலமானது இக்காலத்தில் எழுத்துச்சான்று எதுவும் இல்லாததால் வரலாற்று உதய காலமாகக் குறிப்பிடப் படுகிறது. கிமு ஏறத்தாழ 600-500 வரையான காலப் பகுதியில் எழுத்தின் முதல் தோற்றம் (பிராமி எழுத்தானது, ஏறத்தாழ 200 ஆண்டுகளுக்குப் பிற்பட்ட அசோகன் வரிவடிவத்திற்குச் சமனானது) வரலாற்றுக் காலத்தின் ஆரம்பத்தை வெளிப்படுத்தியது (தெரணியகலை, 1992 : 739 - 50) மரக்கரி மீது கதிர்க்கார்பன் தேதியிடப்பட்டு வெப்ப ஒளிர்வு மூலம் செவ்வை பார்க்கப்பட்ட இவ்வெழுத்து உரிமையைக் குறிப்பிடுமுகமாக பாணை

ஓடுகள் மீது பெற்றிக்கப்பட்டுள்ளது. பெயர்களுள் ஒன்று 'அநுராதா' என்பதாகும். பண்டைய வரலாற் றேடுகளில் அது கிமு ஏறத்தாழ 500 ஆம் ஆண்டளவில் சிங்களவர் இனத்தைத் தாபித்த தலைவனாகக் கருதப்படும் இளவரசன் விஜயனின் அமைச்சர் ஒருவரின் பெயராக கூறப்படுகிறது.

எழுத்தின் ஆரம்ப நிலைகளுக் கான புதிய காலவரன்முறை தெற்கு ஆசியாவின் வரலாற்றுக் காலத்தின் தாழ் எல்லை பற்றிய எமது எண்ணக் கருவை மாறுபடச் செய்துள்ளது. அது அதனைக் குறைந்தபட்சம் இரு நூற்றாண்டு களாலேனும் புத்தர் காலத்தினுள் பின் தள்ளியுள்ளது. அநுராதபுரத்தில் எழுத்தின் தோற்றத்துடன் சமகாலத்தில் புதிய மட்கல் வடிவங்களினதும் (ஆரம்ப வரலாற்றுக் கால கரும்செம் பாண்டங்கள் போன்றவை) பாண்டங்களினதும் (வட இந்திய இறக்குமதியாக இருந்திருக்கக் கூடிய நடுத்தர நேர்த்தியான சாம்பல் நிறப் பாண்டம்) முட்டிசலா, சிவப்புக் கண்ணாடி மணிகள், எலும்பினால் ஆன எழுதும் கருவி என்பவற்றினதும் எழுச்சி காணப்பட்டது. பண்பாட்டுத் தூண்டுதல் களின் அனைத்திந்திய அலையொன்றே இத் திரவியங்கள் கால மாற்றங்களில் தன்னை வெளிப்படுத்தியது என ஒருவர் கருத முடியும். இந்தியாவிலிருந்து இளவரசன் விஜயனின் இலங்கை வருகை பற்றிய கதையில் வெளிப்படு கின்றவாறு, நெடுந் தூரத்திலிருந்தான புலம் பெயர்தல்கள் இத்தோற்றப் பாட்டுடன் பொருந்தியமைபவையாக இருக்கலாம்.

அநுராதபுர மட்கலங்கள் மீதான காலத்தால் மிக முந்திய பொறிப்புகள் (கிமு 600-500) மொழியியற் கலையின் அடிப்படையில் நிர்ணயிப்பதற்கு போதிய அளவிற பூரணமாக இந்தோ-ஆரிய பிராகிருத மொழியில் உள்ளன. இந்நிலைமை தென் இந்தியாவின் பெருங்கற் கொடுமணலிலும் அரிக்கமட்டின் அதி தாழ்மட்டங்களிலும் காணப்படும் காலத்தால் மிக முந்திய பொறிப்புகளிலும் இடம் பெறுகிறது. அவற்றுள் எவையேனும் இதுவரை திராவிட மொழியில் இல்லை. அது விஜயனுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஆரிய விசையொன்று சம்பந்தமாக வரலாற் றேடுகளில் உறுதியாக நிலைநிறுத்தப் படுகின்றவாறு இலங்கையில் கிமு 500 ஆம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்தேனும்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

இலங்கையின் ஆரம்ப கால பொருளாதாரம் : கல்வெட்டுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு

ராஜ் சோமதேவ

(மூத்த விரிவுரையாளர், தொல்லியல் பட்டப்

பின்படிப்பு நிறுவனம், களனி பல்கலைக் கழகம்)

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் கிமு 250 ஆம் ஆண்டளவில் இருந்து 19ஆம் நூற்றாண்டின் முதலரைப் பகுதியில் கண்டிராச்சியத்தின் வீழ்ச்சி வரையிலான ஒரு நீண்ட கால கட்டத்தை உள்ளடக்கிய எழுத்து மூலமான வரலாற்றுத் தகவல்கள் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்து வருகின்றது. இந்த எழுத்து மூலமான முக்கியமான பாரம்பரியத்தினை இரு பிரதான பிரிவுகளாக பிரிக்க முடியும். இப்பாரம்பரியத்தில் மிகத் தொன்மையான பகுதி பாரிய கருங்கற் பாறைகளிலும் இயற்கைக் குகைகளிலும் செதுக்கப்பட்டுள்ள கல் வெட்டுக்களினால் குறிக்கப்படுகின்றது. கிமு முதலாவது ஆயிரமாவது ஆண்டின் இறுதி அரைப் பகுதியில் இலங்கையில் பௌத்த மதம் தோன்றியதன் பின்னர் துறவிகளாக இருந்த மதகுருமாரினால் இத்தகைய குகைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன (பரணவிதான 1970). இக் கல் வெட்டுக்களை செதுக்குவதற்கான முக்கியமான நோக்கம் ஆட்சியாளர்கள் பௌத்த மத நிறுவனங்களுக்கு வழங்கிய நன்கொடைகளை புதிவு செய்வதாகும். எனினும், இப்பதிவுகளுக்கு மத்தியில் அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற அக்கால சமூகத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்த தகவல்களும் அடங்கியுள்ளன. இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கம் இலங்கையின் ஆரம்ப கால பொருளாதார அபிவிருத்தியின் இயல்பினை கண்டறிந்து கொள்வதற்கு உதவக் கூடிய தகவல்களை மதிப்பீட்டாய்வு செய்வதாகும்.

கால கட்டங்கள்

ஒரு பரந்த தளத்தில் இலங்கையின் ஆதிகால பொருளாதார வரலாற்றினை வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட

காலம் வரையில் பின்னோக்கி எடுத்துச் செல்ல முடியும். பல்வேறு அமை விடங்களில் தொல்லியல் ஆய்வாளர் களால் கண்டெடுக்கப்பட்ட பல சூழல் பொருட்கள் அந்நடவடிக்கைகள் குறித்த தகவல்களைப் பெறுவதற்கான முக்கிய மூலாதாரங்களாக இருந்து வருகின்றன. உதாரணமாக, ஈரத் தாழ்நிலப் பகுதியில் கிதூல்கலையில் இருந்து கண்டெடுக்கப் பட்ட கடல் சிப்பி ஓடுகளை ஒரு பரிமாற்ற ஊடகமாக நாம் கருத முடியும். அல்லது யாரோ ஒருவர் இரு வேறுபட்ட சூழல் வலயங்களுக்கு இடையே அவற்றை வேண்டுமென்றே எடுத்துச் சென்றிருக்க வேண்டும். அனேகமாக ஆதிகால சமூகங்களுக்கிடையிலான ஒரு கொடுக்கல் வாங்கல் முறையாக இது இருந்திருக்க முடியும் (தெரணியகலை 1990). அதேபோல ஈர நிலப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த பல சிப்பி ஓடுகள் உலர் வலயத்தைச் சேர்ந்த அலிகல என்ற இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆதிகால கொடுக்கல் வாங்கல் முறை தவிர இலங்கைச் சமூகம் கிமு 900 தொடக்கம் பொருளாதார நடவடிக்கை களில் மிகவும் தீவிரமான முறையில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளது என்பதனை நிரூபிப்பதற்கு போதிய சான்று உள்ளது. கிமு 900 க்கும் கிமு 400 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தினை புதிய கலாசாரப் பரிமாணம் கொண்ட ஒரு கால கட்டம் என அடையாளம் காண முடியும். அதற்கு முற்பட்ட கல் தொழில்நுட்பம் பெருமளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்த உலோகத் தொழில்நுட்பம் ஒன்றாக அக்கால கட்டத்தில் நிலை மாற்றம் கண்டிருந்தது. பிழைப்பூதிய மாதிரியில் வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரித்தல் என்ற கட்டத்தில் இருந்து அடிப்படை விவசாயத்தை நோக்கி ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் விளைவாக குடியேற்ற விவசாய புராதன

குடியேற்றங்கள் வளர்ச்சி கண்டன (பெக்லி 1980, தெரணியகலை 1990).

இரும்பின் கண்டுபிடிப்பு உள்ளூர் சமூகத்தில் புராதன விவசாயத்தின் அறிமுகம் என்பவற்றின் பின்னர் அடிப்படை பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு வழிமுறைகள் படிப்படியாக உருவாகின. இரும்பு யுகத்தை சேர்ந்த இரு அமைவிடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகல்வகலின் போது கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்கள் இக் கூற்றினை உறுதி செய்யக் கூடிய கலைப் பொருட்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. மாத்தளை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள இரும்பு யுகத்தைச் சேர்ந்த இப்பண்கட்டுவ மயான அகழ்வின்போது கண்டெடுக்கப் பட்ட பொருட்கள் மிகவும் நுணுக்கமான முறையில் வடிவமைக்கப்பட்ட மாலை ஒன்றையும் உள்ளடக்கியிருந்தன.

இம்மாலை 300 க்கும் மேற்பட்ட மணிகளால் கோர்க்கப்பட்டிருந்ததுடன், இம் மணிகள் இலங்கையில் கிடைக்காத காணலியன், ஓனிக்ஸ் போன்ற ஓரளவு பெறுமதி மிக்க கற்களினால் செய்யப்பட்டிருந்தன. இப்பண்கட்டுவ பொருட்களில் இருந்து பெறப்பட்ட 14 முடிவுகளின் பிரகாரம் இத்தகைய விலை உயர்ந்த பொருட்கள் கிமு 700 அளவில் இந்தியத் தீபகற்பத்தில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்க முடியும். அக்கால கட்டம் தொடக்கம் எழுத்தறிவு தொடங்கிய கிமு 750 ஆம் ஆண்டு வரையில் இலங்கைச் சமூகத்தின் பொருளாதாரம் அதிகளவுக்கு சிக்கலானதாக உருவாகிக்கொண்டு வந்தது. இலங்கையில் கிமு 250 க்கும் கிபி 50 க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பிரிவைச் சேர்ந்த 4000 க்கும் மேற்பட்ட, கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கல்வெட்டுக்கள் இயற்கை குகை மறைவிடங்களில் வாழ்ந்து வந்த

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

பௌத்த குருமாருக்கு சமகால சமூகத்தைச் சேர்ந்த பல்தர்ப்பு மக்கள் வழங்கிய நன்கொடைகள் தொடர்பான சுருக்கக் குறிப்புகளை கொண்டுள்ளன.

அக்கால கட்டத்தின் போது முழு நாட்டினதும் பொருளாதாரத்தினை கையாண்டு கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் பொருத்தமான விதத்தில் மத்தியமயப் படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை போல் தோன்றுகிறது. இக்கல்வெட்டுக்கள் பாருமக்க என்ற அதிகாரப் பெயரை அடிக்கடி பயன்படுத்துகின்றன. உள்நாட்டு வரியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அதிகாரத்தினை இந்த அதிகாரியே கொண்டிருந்தார். உதாரணமாக, "மாத்தளை மாவட்டத்தில் கண்டலம குகை கல்வெட்டொன்றில் காணப்படும் உத்தர என்ற பாருமக்க அதிகாரி அயலில் உள்ள இறங்கு துறைக்கான வரி சேகரிப்பவராக குறிக்கப்படுகிறார்.

அக்கால சமூகத்தில் மக்கள் வெவ்வேறு அமைவிடங்களில் சுதந்திரமான முறையில் தனிமைப்படுத்தப் பட்டிருந்தார்கள் என்றும் அவர்களில் நிலச் சொந்தக்காரர்களாய் இருந்து வந்த மேட்டுக் குடிகளில் இருந்தே பாருமக்க அதிகாரிகள் வந்தார்கள் என்றும் பரணவிதாரண குறிப்பிடுகின்றார். சுமார் 400 ஆட்கள் பாருமக்க பட்டத்தைப் பெற்றிருந்தவர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர். மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட அரசு எழுச்சி அடைவதற்கு முன்னர் பாருமக்க அதிகாரிகள் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் அமைப்பில் பொருளாதார அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தவர்கள் என குணவர்தன (1985) வாதிடுகின்றார்.

இவர்கள் தவிர கமிக்கால் மற்றும் கறுபத்தி போன்ற பட்டப் பெயர்களையும் இக் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன. ஆனால், நாட்டின் பொருளாதாரம் தொடர்பாக இத்தகைய ஆட்கள் வகித்து வந்த பங்கு எது என இன்னமும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. லம்பகர்ண வம்சத்தின் எழுச்சியை அடுத்து பொருளாதார அதிகாரம் மத்தியமயப் படுத்தப்பட்டது. மேலும், கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் தொல்லியல் வரலாற்றுச் சான்றுகளின் படி இக் காலத்திலேயே நாட்டின் அரசியல் அதிகாரமும் மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நிலைக்கு மாற்றப்பட்டது.

கிரேக்க பாரசீக பூச்சாடிகள் - ஜேத்தவனாராம் செய்திட்டம்.

அநுராதபுரம் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டு.

விவசாயம்

விவசாயம் மற்றும் வாணிபம் என்பனவே அக்கால இலங்கையின் பிரதான வருமான மூலங்களாக இருந்து வந்தன. நீர்ப்பாசன விவசாயம் குறித்த தடயங்கள் சமகால கல்வெட்டுக்களுக்கூடாக மிக அரிதாகவே வெளிச் சத்துக்கு வந்துள்ளன. உலர் வலயம் முழுவதிலும் சிறு குளங்கள் ஆங்காங்கே பரவலாக அமைந்திருந்தன. அக் குளங்களை பராமரிக்கும் அதிகாரம் சில சமயங்களில் தனியார் உரிமையாளர்களிடம் விடப்பட்டிருந்தது. தனியார் குளச் சொந்தக்காரர்களை குறிப்பதற்காக 'வப்பிஹாமிக' (குளத்தின் சொந்தக்காரர்) என்ற பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. எனினும், குளங்களை நிர்மாணித்து அவற்றை பராமரித்து வரும் ஒட்டுமொத்த அதிகாரமும் தனியார் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதனை இது குறிக்கவில்லை. நீர்ப்பாசன நோக்கங்களுக்காக கால்வாய் ஒன்றுக்குக் குறுக்கே அமைக்கப்பட்ட ஓர் அணைக்கட்டை குறிக்குமுகமாக 'அவரண' என்ற பதம் குருணாகல் மாவட்டத்தில் கல்லெனக் குகைக் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலப்பாவனை முறையும் விவசாய நடவடிக்கைகளில் உயர்

முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. தொடக்க கால கட்டத்தில் விவசாய நோக்கங்களுக்காக இரண்டு விதமான முறையில் நிலம் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதனை கல்வெட்டுக்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இதில் முதலாவது பிரிவு நிலத்தின் சாகுபடி செய்யும் நிலப்பரப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கல்லென விகாரக் கல்வெட்டு 'அடகரி கிழமி' என்ற பதத்தைக் கொண்டுள்ளது. நிலத்தின் பாதியளவு கர்ஷா என்பது இதன் பொருளாகும். காணியைப் பிரிக்கும் இரண்டாவது முறை நேரடியாக அவற்றை சிறுசிறு துண்டங்களாக உடையதாகும். கேகாலை மாவட்டத்திலுள்ள லெனகல குகைக்கல்வெட்டு 'பத்தக்க' என்று அழைக்கப்பட்ட பல்வேறு நில ஒதுக்கீடுகள் பற்றி குறிப்பிடுகின்றது (பரணவிதான, 1970) ஈர நெல் சாகுபடி எப்பொழுதும் நெல் வயல்களுடன் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. தொடக்க வரலாற்றுக்கால கல்வெட்டுக்கள் இரு வகைகளைச் சேர்ந்த வயல்கள் குறித்து அடிக்கடி குறிப்பிடுகின்றன. முதலாவது வகையைச் சேர்ந்த வயல் நிலங்கள் 'கெத்த' என்றழைக்கப்பட்டதுடன், அவை பெரிய வயல்வெளிகளாகவும் இருந்து வந்தன. சிறிய வயல்கள் 'கும்புர' என்றழைக்கப்பட்டன.

உள்நாட்டு விவசாயம் இரு முறைகளை உள்ளடக்கியிருந்தது.

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

அதன்மிக ஆதிவடிவம் 'சுபதென்' பயிர்ச் செய்கை முறையாகும். எனினும், துரதிர்வ்ட வசமாக இப்பயிர்ச் செய்கை முறை குறித்து ஆரம்பகால கல்வெட்டுக்களில் இருந்து எத்தகைய தகவர்களையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. கிமு முதலாவது ஆயிரமாவது ஆண்டின் நடுப் பகுதி அளவில் நாட்டுக்குள் குடிவந்த வட இந்திய குடிமக்களைப் பொறுத்த வரையில் ஈர நெல் பயிர்ச் செய்கை முறை மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாக இருந்து வந்திருக்க முடியும். அது முதன்மை வாய்ந்ததாகவும், ஜனரஞ்சகத் தன்மை கொண்டதாகவும் உயர் விளிதிறனை எடுத்து வரக்கூடிய, நம்பகத்தன்மை கொண்டதாகவும் இருந்து வந்தது. நாட்டின் உட்பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்த சமூகங்கள் ஏனைய விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு இணையான விதத்தில் கால் நடை வளர்ப்பிலும் ஈடுபட்டு வந்தார்கள் என்பதனை நாம் மறந்து விட முடியாது. எனினும், அக்கால கட்டத்தில் எத்தகைய விலங்குகள் வளர்க்கப்பட்டு வந்தன என்பதனை அனுமானித்துக் கொள்வதற்கு கல்வெட்டுக்களில் இருந்து போதிய சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. எனினும், விவசாயிகள் வளர்த்து வந்த பிராணிகளில் பசு மிக முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது என நியாயமாகவே நாம் கருதிக் கொள்ள முடியும். அநுராதபுர மாவட்டத்தில் அவுக்கண என்ற இடத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஒரு குகைக்கல்வெட்டு புல்வெளி, மேய்ச்சல் நிலம் போன்ற பொருள்களைத் தரும் 'தண்பூமி' என்ற பதத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்த மேய்ச்சல் நிலங்கள் அநேகமாக கால்நடை வளர்ப்புக்காக உபயோகிக்கப்பட்டிருக்க முடியும்.

தொடக்க கால கட்டத்தில் பிராந்திய பொருளாதாரங்களில் தோட்டப்பயிர்களை வளர்க்கும் கலையும் முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்திருக்க முடியும். பிற்காலக் கல்வெட்டுக்களில் 'கெபிம்' (வீட்டுத தோட்டங்கள்) என்ற பதம் இடம் பெற்றுள்ளது. நெற் செய்கை மற்றும் உளுந்து பயறு, எள் போன்ற ஏனைய தானியங்களின் பயிர்ச்செய்கை தவிர தோட்டங்களில் வேறு சில தாவரங்களும் நடப்பட்டன (சிரிவீர, 1978). உதாரணமாக, மஹாநாக மன்னனின்

(கிபி 7-19) மிகிந்தலை பாறைக் கல்வெட்டு அக்ண கம என்று அழைக்கப்பட்ட கிராமத்தில் அமைந்திருந்த தென்னந் தோட்டம் ஒன்று குறித்து குறிப்பிடுகிறது.

வாணிபம்

தொடக்க கால இலங்கைச் சமூகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த வாணிபத்தின் இயல்பினைப் புரிந்து கொள்வதற்கு கல்வெட்டுகளில் போதிய சான்றுகள் உள்ளன. வாணிபம் மக்களின் செல்வ வளத்துக்கான பிரதான மூலமாக இருந்து வந்தது. உள்நாட்டு வாணிபத்துக்கும் தொலை தூர வாணிபத்துக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டினை மிகத் தெளிவாக காண முடிந்தது. ஆரம்ப காலக் கல்வெட்டுக்களில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நாட்டுக்குள் வந்த வணிகர்களை குறிப்பதற்கு 'வாணிஜ' என்ற பதம் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. சீகிரியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டில் அக்காலத்தில் புளி வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு வந்த வணிகர் ஒருவர் குறித்து கூறப்பட்டுள்ளது (பரணவிதான, 1970). நாட்டின் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட சில மூலவளங்கள் கிடைக்கா திருந்தமையின் காரணமாக பல்வேறு காலநிலை வலயங்களுக்கு கிடைசில் பிரதானமாக உள்நாட்டு வாணிப நடவடிக்கைகள் இடம்பெற்று வந்தன. உதாரணமாக, நாட்டின் இரத்தினக் கற்கள் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்த ஈரத் தாழ் நிலைங்களில் இருந்தும் இடைத்தர வலயத்தில் இருந்தும் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு அவை எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அநுராதபுரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளின்போது அத்தகைய பெறுமதிமிக்க கற்களின் 15 க்கும் மேற்பட்ட வகைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சிப்பி ஓடுகள், முத்துக்கள் மற்றும் உப்பு போன்ற பண்டங்கள் கடலோரப் பகுதிகளில் இருந்து நாட்டின் உட்பிரதேசங்களுக்கு எடுத்து வரப்பட்டன. எனினும், இத்தகைய வகையைச் சேர்ந்த பண்டப் பரிமாற்றம் குறித்து கல்வெட்டுக்கள் போதிய அளவிலான சான்றுகளை முன்வைக்கவில்லை. இதற்கு மாறாக, பின்னைய நூற்றாண்டுகளில் தொகுக் கப்பட்ட பௌத்த விதிமுறைகள் தொடர்பான விளக்க உரைகளான அட்டகதா போன்ற இலக்கிய

மூலாதாரங்களில் இருந்து இது குறித்து அதிக அளவில் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. தொலை தூர வர்த்தகம் பிரத்தியேகமாக வெளிநாட்டு வணிகர்களாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இங்கு வந்து குடியேறிய வணிகச் சமூகங்களைக் கொண்ட குடியிருப்புக்கள் நாட்டின் கரையோரப் பகுதிகளில் ஆங்காங்கே சிதறுண்டு காணப்பட்டன. குறிப்பாக, முக்கியமான நதிகளின் கழிமுகப் பகுதிகளிலும் கிணையாறுகளின் கழிமுகப் பகுதிகளிலும் இக் குடியிருப்புக்கள் அமைந்திருந்தன. இந்த அன்னிய வணிகச் சமூகங்கள் குறித்து குறிப்புகள் அவர்களுக்கே உரிய இனத்துவ அடையாளங்களுடன் கல்வெட்டுக்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள போவத்தகல் கல்வெட்டு 'கபோஜால்' என்று அழைக்கப்பட்ட வணிகர் குழு ஒன்று குறித்து குறிப்பிடுகின்றது. இந்த கம்போஜர்கள் இந்தியத் தீபகற்பத்தின் வடமேல் பகுதியிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து குடியேறியவர்கள் என பரணவிதான அடையாளம் கண்டுள்ளார். வெளிநாட்டு வணிகர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் தென்னிந்திய பிரதேசத்திலிருந்து வந்து இங்கு குடியேறிய தமிழ் வணிகர்களாக இருக்க முடியும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள பெரியபுளியங்குளம் குகைக் கல்வெட்டு (பரணவிதான, 1970) மற்றும் குடுவில் குகைக் கல்வெட்டு என்பன இவர்களை தமிழ் வர்த்தகர்களின் ஒரு குழுவாக குறிப்பிடுகின்றன. இவ் வணிகர்கள் தமது செயற்பாடுகளின் போது சிறு சிறு கழகங்களாக தம்மை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டிருந்தனர் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. கல்வெட்டுக்களில் பல சந்தர்ப்பங்களில் 'புகா' அல்லது 'புகிய' என்ற பதம் இடம் பெறுகின்றது. இதன் பொருள் 'கழகம்' அல்லது 'கூட்டமைப்பு' என்பதாகும். வெஹரகம குகைக் கல்வெட்டு ஆடை நெய்ப்பவர்களின் கூட்டமைப்புக்குச் சொந்தமான கழகம் ஒன்று குறித்து குறிப்பிடுகின்றது. இத்தகைய வணிகர் கழகங்களில் ஒன்று தீகவாபி பிரதேசத்தில் செயற்பட்டு வந்ததாக குடுவில் குகைக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது.

வெளிநாட்டு வணிகர்களுக்கும் உள்நாட்டு சமூகங்களுக்குமிடையில் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்ட பண்டங்களின்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

இயல்பு குறித்து சமகால கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடவில்லை. முன்னர் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது போல, பின்னைய நூற்றாண்டுகளில் தொகுக்கப்பட்ட இலக்கிய நூல்கள் அக்காலத்தில் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்ட வணிகப் பண்டங்கள் குறித்த போதிய தகவல்களை உள்ளடக்குகின்றன. இவ்விதம் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளப்பட்ட பண்டங்கள் குறித்த எழுத்து அறிவினை விரிவாக்கிக் கொள்வதற்கு போதுமான தகவல்களை தொல்லியல் அகழ்வுகளும் முன் வைத்துள்ளன. வாசனைத் திரவியங்கள், இரத்தினக் கற்கள், யானைத் தந்தம் மற்றும் முத்துக்கள் போன்ற பண்டங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாகவும், பிரதானமாக மட்பாண்டங்கள், மட்பாண்ட வகைகள் மற்றும் பட்டு, நறுமணப் பொருட்கள் போன்றவை நாட்டுக்குள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாகவும் பெரேரா (1952) குறிப்பிடுகிறார். சீகிரியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கிபி 5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஒரு கவிதை சீனாவில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பட்டுச்சேலைகள் குறித்து குறிப்பிடுகின்றது. 'சரந்தீவு' அல்லது 'சைலான் தீப' என்று அழைக்கப்பட்ட இந்நாட்டுடன் வெளிநாட்டினர் தொலை தூர வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தமைக்கான விரிவான இலக்கியச் சான்றுகளை வீரக்கொடி பிரசுரித்துள்ளார் (வீரக்கொடி, 1984). அண்மையில் குணவர்தன மற்றும் பிரிக்கட் ஆகியோரும் இவ்விடயத்தை கவனத்தில் எடுத்துள்ளனர் (பிரிக்கட், 1990). குணவர்தன (1990). கண்டி மாவட்டத்தில் பக்கவலண என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு குகைக் கல்வெட்டு கடலோடி ஒருவர் இலங்கையில் இருந்து பாருகாக்கக என்ற இடத்துக்கு கப்பலில் சென்றார் என்ற அரிய தகவலைத் தருகின்றது. இக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்படும் போஜு காட்டக என்பது மேற்கித்தியக் கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு புகழ் பூத்த துறைமுகமாகும். இது இந்திய இலக்கியங்களில் போஜுகாட்டக என்று காணப்படுவதுடன் தற்பொழுது போராக்க என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

கைவினைத் தொழில்கள்

விவசாயம், வாணிபம் தவிர கைவினைக் கலைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெறுவதும் பொருளாதாரத்தைப்

பொறுத்தவரையில் மிக முக்கியமாகும். ஆரம்ப கட்டத்தில் இலங்கைச் சமூகம் கைவினைப் பொருள் உற்பத்தியில் பல தரப்பட்ட சிறப்புத் தேர்ச்சிகளைப் பெற்றிருந்தது. இது தொடர்பான முழுமையான தகவல்களை சம காலக் கல்வெட்டுக்கள் கொண்டிருக்கவில்லை யாயினும் கூட, அவற்றில் அவ்வப்போது சில குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தொடக்க கால கல்வெட்டுக்களில் இருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தகவல்களின் பிரகாரம், அக்கால கட்டத்தில் பிரதான கைவினைத் தொழில்கள் நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் இருந்தும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இயற்கை மூல வளங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன என்பதைக் காண முடிகின்றது. எனவே, அக்காலப் பொருளாதாரத்தில் கனிப்பொருள்களின் அகழ்வு மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்திருக்க முடியும். மதுகல்ல குகைக் கல்வெட்டில் காணப்படும் 'கபர்' என்ற பதம் (கமஸ்கிருதத்தில் 'கம்மா') இரும்புக் கொல்லர் ஒருவரைக் குறிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கைவினைத் தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட உலோகப் பொருட்களில் இரும்பு மட்டும் அடங்கியிருக்கவில்லை. அக்காலத்தில் செம்பு இரும்புக்கான ஒரு துணை உலோகமாக இருந்து வந்தது. ஆரம்பகாலக் கல்வெட்டுக்களில் 'தம்பகார' என்ற பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காண முடிகின்றது. இது செம்புக் கொல்லர்களைக் குறிப்பிடுகிறது (பரணவிதான, 1970). ஆரம்பகாலக் கல்வெட்டுக்களில் ஓரிரு சந்தர்ப்பங்களில் தகர வேலை செய்பவர்கள் குறித்தும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. புராதன இலங்கையில் தங்கம் அகழ்வு தொடர்பாக ஒரு நிச்சயமற்ற நிலையே காணப்பட்டது. தங்க வேலை செய்பவர்கள் தொடர்பாக ஒரு கல்வெட்டு மட்டுமே உள்ளது. தங்கம் இலங்கையில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட வில்லையாயின், அது ஏனைய நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்க முடியும். வரலாற்றின் பிற்காலத்தில் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காகவும் தங்கம், பரவலாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது என்பதற்கான போதிய சான்றுகள் உள்ளன. மந்தகலையில் கட்டெடுக்கப் பட்ட ஒரு குகைக் கல்வெட்டு பொற்கொல்லர் ஒருவர் குறித்த குறிப்பொன்றினைக் கொண்டுள்ளது.

உலோகங்கள் தவிர இயற்கைப் பாறைக் கனிப்பொருட்களும் கணிசமான அளவில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டன. அவற்றுள் பெறுமதியிக்க, ஓரளவு பெறுமதியிக்க கற்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றன. இயற்கைப்பாறைகளிலிருந்து கனிப்பொருட்களை அகழ்ந்தெடுத்தோர் இரத்தினக் கல் கைத் தொழிலை மேற்கொண்டது மட்டுமன்றி, கற்களுக்கு மெருசுட்டும் வேலைகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர். இக் கலைஞர்கள் மணிகாரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தனர். தந்தத்தில் இருந்து கலைப் பொருட்களை உருவாக்கும் தொழிலும் அக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. கீழ் முதலாவது ஆயிரமாவது ஆண்டின் தொடக்க காலத்தில் இருந்தே இலங்கை அதன் தந்தத்துக்கென புகழ் பெற்றிருந்தது. கண்டி மாவட்டத்தில் வேகிரிய தேவாலயத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டு தந்தக் கலைஞர் ஒருவர் குறித்து குறிப்பிடுகிறது (பரணவிதான, 1970). ஆரம்ப கால இலங்கைச் சமூகத்தில், ஒரு கைவினைத் தொழில் என்ற முறையில் மட்பாண்டத் தொழில் இடம்பெற்று வந்தமைக்கான தகவல்கள் இல்லை. ஆனால், குயவர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்தனர். பெரும்பாலான வீட்டுப் பாத்திரங்கள் களிமண்ணால் செய்யப்பட்டிருக்க முடியும்.

தொழில்கள்

அக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொழில்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்க முடியும். அவை நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட தொழில்கள், தனியாள் தொழில்கள் என்பனவாகும். நாட்டின் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதில் இந்த இருவகைத் தொழில்களும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தன. கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் தகவல்களின் அடிப்படையில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட தொழில்களின் விரிவான பட்டியல் ஒன்றை தயாரிக்க முடியும். இத் தொழில்கள் அனைத்தையும் முழுமையாக, தனித்தனியாக எடுத்து விளக்குவதற்கு இக் கட்டுரையில் போதிய இடவசதி இல்லை. எனினும், நாளாந்தப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் சம்பந்தப்பட்டிருந்த அதிகாரிகள் குறித்து சுருக்கமாக விளக்குவது இங்கு பொருத்தமாக இருக்கும்.

குருணாகல் மாவட்டத்தில் உள்ள பெரியகாடு விகாரக் குகைக்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

கல்வெட்டு நாணயம் உருக்கும் மிக முக்கியமான தொழில் குறித்து குறிப்பிடுகின்றது. இக்கல்வெட்டில் ரூபதாக்க. என்ற பதத்தின் மூலம் இத்தொழில் குறிக்கப்படுகின்றது (நாணயம் செய்வதில் வல்லுனர் என்ற பொருள்படும் ரூபா + அத்தியக்ஷக என்ற இரு சமஸ்கிருதச் சொற்களில் இருந்து ரூபதாக்க என்ற சொல் பெறப்பட்டுள்ளது). ஆரம்பகாலக் கல்வெட்டுக்களில் அக்கால பொருளாதார அமைப்பின் அத்தியாவசியப் பாக மொன்றாக இருந்து வந்த பல்வேறு தொழில்கள் குறித்தும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொழில்களில் 'படகாரிக்கா' (சமஸ்கிருதம் :

பாண்டகாரிக்க - பொருளாளர்) போன்ற தொழில்கள் மிக முக்கியமானவையாகும். சில சந்தர்ப்பங்களில் பாண்டகாரிக்கர்களும் மருமக்கர்களும் குறிப்பிடத்தக்க நபர்களாக இருந்து வந்தனர். நாட்டின் உட்பிரதேசத்தில் விவசாய விளை பொருட்களை களஞ்சியப்படுத்தி வைத்து விநியோகம் செய்வதற்குப் பொறுப்பான முக்கிய அதிகாரிகளாக அவர்கள் இருந்து வந்திருக்க முடியும். எனினும், அவர்கள் எந்த விதத்தில் ஒழுங்கமைந்திருந்தனர் என்பது குறித்தும், பொருட்களின் விநியோகத்தை எவ்விதம் கையாண்டு வந்தார்கள் என்பது குறித்தும் புரிந்து கொள்வதற்குப் போதுமான தகவல்களை கல்வெட்டுக்கள் தரவில்லை. ஆரம்ப காலக் கல்வெட்டுக்களில் 'கணக்கால்' (கணக்காளர்) என்ற அதிகாரிகள் குறித்தும் ஓரிரு சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிமு 250 க்கும் கிமு 10க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தின் போது அத்தகைய எட்டு கணக்காளர்கள் இருந்து வந்துள்ளனர். அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள சிலவக்கந்த குகைக் கல்வெட்டு இத்தகைய கணக்காளர்கள் சேர்ந்து பெளத்த மத குருமாருக்கு வழங்கிய நன்கொடை ஒன்றை குறிப்பிடுகின்றது.

உள்நாட்டு வருமானம்

கிமு 250 தொடக்கம் கிபி 1ஆம் நூற்றாண்டு முடியும் வரையில் இலங்கையில் உள்நாட்டு வருமான முறையொன்றின் அபிவிருத்தியை மிகவும் தெளிவாகக் காண முடிகின்றது. நாட்டின் அரசியல் கட்டமைப்பு மத்தியமயப்பட்டதுடன் இணைந்த விதத்தில் இந்த அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு

வந்துள்ளது. கிமு 40 ஆம் வருடத்தின் பின்னர், வரி அறவிடும் முறையொன்று படிப்படியாக உருவாகி வந்துள்ள மையைக் காண முடிகின்றது. சமகாலக் கல்வெட்டுக்கள் மூன்று வகையான வரிகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவற்றுள் 'போஜகப்பாட்டி' என்ற வரி மிக முக்கியமானதாகும். நிலத்தைப் பயன்படுத்தியோரிடமிருந்து பெறப்பட்ட வரி என்பதே இதன் பொருளாகும். இது அரசாங்கத்தால் திரட்டப்பட்ட முக்கியமான வரியாக இருந்தது. இது சொத்திலிருந்து பெறப்பட்ட முழு வருமானத்தின் 1/6 பாகமாக இருந்தது.

அக்காலக் கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி குறிப்பிடப்படும் மற்றொரு வரி நீர் வரியாகும். கல்வெட்டுக்களில் இது 'தாக்கப்பத்தி' என்ற பதத்தின் மூலம் குறிக்கப்படுகின்றது. இப்பதம் 'உதாக்க பிராப்தி' என்ற சமஸ்கிருத பதத்திலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். அரசுக்குச் சொந்தமான நீர்த்தேக்கங்களில் இருந்து நீரைப் பயன்படுத்துவோரிடத்தில் இருந்து அறவிடப்பட்ட வரி என்பதே இதன் பொருளாகும். நீர் நிலைகளில் இருந்து மீன்களைப் பிடித்தோரிடத்தில் இருந்து அறவிடப்பட்ட வரி 'மாத்தரமாலி பாக்க' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள கோடாவயக் குகைக் கல்வெட்டு 'சுக்கசரியி' என்ற சொல்லைக் கொண்டுள்ளது. அக்கால கட்டத்தில் அறவிடப்பட்டு வந்த மற்றொரு வகையான வரியை இது குறிப்பிடுகின்றது. இப்பதத்தின் பொருள் சுங்கத் தீர்வை என்பதாகும் என பரணவிதான சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

நாணயம் செலாவணி மற்றும் வங்கித் தொழில்

பரிமாற்ற ஊடகம் அனைத்துப் பொருளாதாரங்களிலும் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. இக் கட்டுரையில் இதுவரையில் கலந்துரையாடப்பட்ட விடயங்களின் அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது, ஆரம்ப கால இலங்கையின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மிகச் சிறந்த முறையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தன என்பதையும், அவை இயல்பில் சிக்கல் வாய்ந்ததாக இருந்து வந்துள்ளன என்பதையும் காண முடிகின்றது. முறையான ஊடக முறையை கவனத்தில் எடுக்காமல் இதனை நாம் புரிந்து குள்ள முடியாது.

அக்கால கட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த பொருளாதாரப் பரிமாற்ற ஊடகத்தின் இயல்பினைப் புரிந்து கொள்வதற்கு போதிய அளவிலான எழுத்து மூலமான சான்றுகளும் தொல்லியல் சான்றுகளும் உள்ளன. அவற்றின் பிரகாரம் ஆரம்பகால இலங்கையில் இடம்பெற்று வந்த பொருளாதார பரிமாற்ற முறையை மூன்று வகைகளாகப் பிரித்துக் காட்ட முடியும்:

1. (கருதப்பட்ட பெறுமானங்களுடன்) உலோக நாணயங்களின் உபயோகம்.
2. (நிறை மதிப்பிற்கான) உலோக நாணயங்களினதும் உலோக கட்டிகளினதும் உபயோகம்.
3. பண்டமாற்று முறை

ஆரம்ப கால கல்வெட்டுக்கள் கஹபண (சமஸ்கிருதச் சொல்: கரிஷாபாண) என்ற பதத்தைக் கொண்டுள்ளன. இது இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த மிகப் புராதனமான நாணய வகையாகும். இந்நாணயங்கள் முதலில் வட இந்தியப் பிரதேசத்தில் வெளியிடப்பட்டன என்றும், அதனையடுத்து அவை தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பழக்கத்துக்கு வந்தன என்றும் சில நாணயவியலாளர்கள் (ஐயசிங்க, 1997) கருதுகின்றனர். இக்கருத்தை ஏற்க முடியுமாயின், தென் ஆசியாவின் தென் முனைப் பகுதியில் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வந்த வணிகர்களால் இந்நாணயங்களின் பழக்கம் ஊக்குவிக்கப்பட்டிருக்க முடியும். தொடக்க காலத்தைச் சேர்ந்த 400 க்கும் மேற்பட்ட நாணயங்கள் தீவின் பல பாகங்களில் இருந்தும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையின் முதலாவது உள்நாட்டு நாணயம் கிபி 1 ஆம் நூற்றாண்டு அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டு அளவில் உருவாகியது. கருதப்பட்ட பெறுமதிகளுடன் கூடிய உலோக நாணயங்களைப் பயன்படுத்துவதிலும் பார்க்க நிறை அளவுகளுடன் கூடிய நாணயங்களைப் பயன்படுத்துதல் அதிக சிக்கல் வாய்ந்ததாக இருந்து வந்திருக்க முடியும். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் 50,000 க்கும் மேற்பட்ட ரோமானிய நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன (வோல் பேங்க், 1985). பண்டமாற்று முறை பிரதானமாக

(37 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

புராதன நீர்ப்பாசனமும் ஆரம்ப வரலாற்றுக் கால இலங்கையின் மீதான அதன் தாக்கமும்

ருக்ஷன் ஜயவர்தன

இலங்கையின் புகழ்பெற்ற பண்டைய செழிப்பு நிலைக்கு இரு காரணிகள் பொறுப்பாக இருந்து வந்துள்ளன. கடல் வாணிபம் மற்றும் வெற்றிகரமான வேளாண்மைத் தொழில் என்பவையே அவ்விரு காரணிகளுமாகும். இலங்கைத் தீவு இந்து சமுத்திரத்தின் ஒரு கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடத்தில் அமைத்திருந்தமை கடல் வாணிபம் செழித்தோங்குவதற்கு ஏதுவாயிற்று. மேலைய உலகுக்கும் கீழைத்தேய உலகுக்கும் இடையிலான கடல் வாணிபத்தின் மைய ஸ்தானத்தில் இலங்கை அமைந்திருந்ததுடன் முத்துக்கள், வாசனைத் திரவியங்கள், இரத்தினக் கற்கள் மற்றும் யானைகள் போன்ற மிக அருமையான மூல வளங்களுக்கும் நம் நாடு அக்காலத்தில் பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. பண்டைய கலாசார மையங்களான ரோமப் பேரரசுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையிலான சர்வதேச கடல் வாணிபத்தில் சரக்குகளை எடுத்துச் சென்ற கப்பல்கள் பாதுகாப்பான முறையில் நங்கூரமிடக் கூடிய ஓரிடம் என்ற முறையிலும் இலங்கையின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்க நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்பொன்றின் அபிவிருத்தி மற்றும் பரவல் என்பவற்றின் நேரடி விளைவாகவே வேளாண்மைத் துறையில் செழிப்பு நிலை தோன்றியது. இக்கட்டுரையின் பார்வை வீச்சில் பண்டைய இலங்கையில் நீர்ப்பாசனம் வகித்து வந்திருக்கும் பங்கு மட்டுமே கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கைத் தீவில் வாழ்ந்த வரலாற்று யுகத்துக்கு முற்பட்ட மக்களின் எச்சங்கள் தெரணியகல அவர்களால் சுமார் 28000 வருடங்களுக்கு முந்தியவை என ரேடியோ கார்பன் முறையின் மூலம் தேதி இடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் பூர்வ வரலாற்றுக் குடிகள் அதற்கும் முந்திய காலத்தில் சுமார் 300,000 அல்லது 500,000 வருடங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாக கல் ஆயுதங்கள், ஓடுகள் போன்ற உறுதியான தொல்லியல்

சான்றுகள் இருந்து வருகின்றன (தெரணியகலை 1992). இலங்கையின் நன்கு தெளிவாகப் புலப்பட்ட பழைய கற்கால யுகம் புதிய கற்கால யுகமொன்றுக்கான சான்றுகள் இல்லாத நிலையில் கிமு சுமார் 1000 ஆவது ஆண்டளவில் வரலாற்று உதய இரும்பு யுகத்துக்குள் பிரவேசித்தது. விஜேபால அவர்களால் ஒரு குகை அமைவிடத்தில் மேற் கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகள் மட்டுமே புதிய கற்காலத்துக்கான ஒரே ஒரு சான்றாக இருந்து வருகின்றன (கல் ஆயுதத் தொழில் நுட்பங்கள்துன்ப இணைந்த விதத்தில் மட்பாண்டங்களின் பாவனை மற்றும் விலங்குகள், தாவரங்கள் போன்றனவற்றை வீட்டில் வளர்த்தல் ஆகியவை புதிய கற்காலத்துக்குரிய பண்புக்குறுகளாகும்). இலங்கையில் இரும்பு உபயோகத்தின் ஆரம்பம் வேளாண்மைத் தொழில் ஆதிக்கம் பெறத் தொடங்கியதன் ஓர் அடையாள மென வாதிட முடியும். நீர்ப்பாசனத்தின் மூலமான வேளாண்மைத் தொழில்

கலைத்துவ நாக வடிவம்: நாகம் நீரின் காவல் தெய்வமாக கருதப்படுகிறது.

பிரதானமாக ஈர நெல் உற்பத்தி கிமு 2500 அளவில் தொடங்கும் இலங்கையின் ஆரம்ப வரலாற்றுக் காலத்தின் மிக முக்கியமானதொரு பண்புக் கூறாக இருந்து வந்ததுடன், அது அடுத்து வந்த பல நூற்றாண்டுகளுக்கு அவ்வாறே நீடித்தது. கிபி 13ஆம் நூற்றாண்டில் பொலன்னறுவை இராச்சியம் வீழ்ச்சி அடையும் வரையில் நீர்ப்பாசன விவசாயம் நாட்டில் தொடர்ந்து நிலை கொண்டிருந்தது. பண்டைக்கால வெட்டி, எரித்து சாகுபடி செய்யும் விவசாய முறைக்குப் பதிலாக நீர்ப்பாசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரிய அளவிலான விவசாய முறை நாட்டில் செழித்தோங்குவதற்கு இரும்புக் கருவிகளும் பொருத்தமான மண் வகைகளுடன் இணைந்த விதத்தில் பிற்காலத்தில் உருக்கும் வழிகோலியிருந்தது. நிலத்தின் அதிகரித்த அளவிலான இந்த தாங்கு திறன் மறுபுறம் நாட்டின் வடமத்திய மற்றும் தென்கிழக்கு உலர் வலயப் பிரதேசங்களில் நகராக்கம் எழுச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்தது.

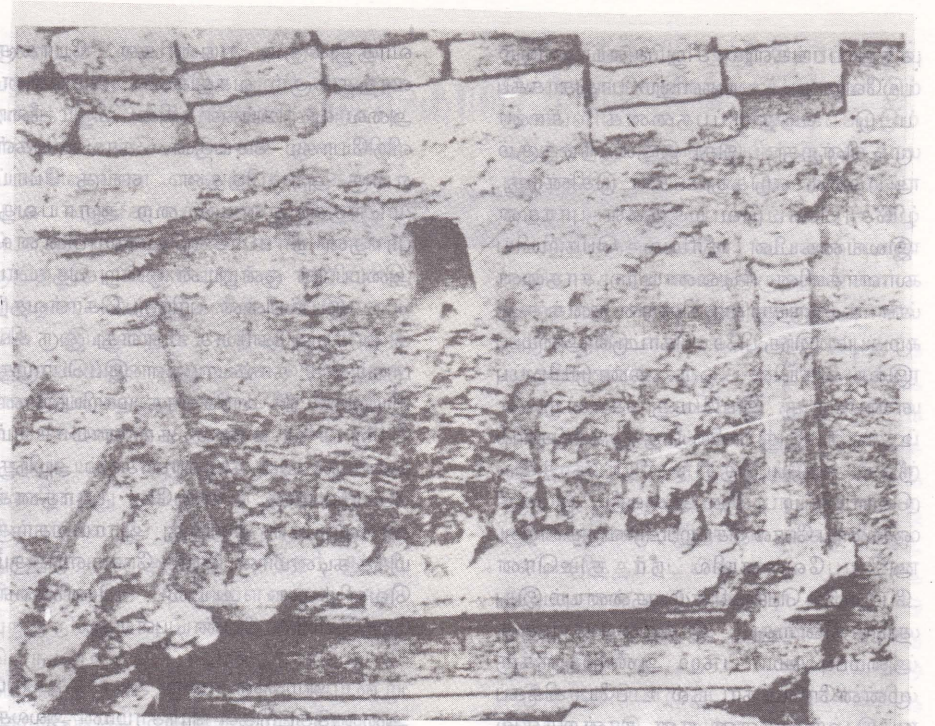
இலங்கையின் உலர் வலயத்தில் பிழைப்பூதிய விவசாய மட்டத்தை தாண்டிச் செல்வதற்கு நீர்ப்பாசனம் ஓர் அத்தியாவசியத் தேவையாக இருந்து வருகின்றது. இந்த யதார்த்த நிலை ஒட்டுமொத்த மழைவீழ்ச்சிக் குறைபாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக, மழை வீழ்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் நிலவி வரும் பருவ கால இயல்பினையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. வடகீழ் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றின் போது, உலர் வயலத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் மித மிஞ்சிய அளவில் மழைவீழ்ச்சி இடம் பெறுவதுடன், காலத்துக்குக் காலம் வெள்ளப் பெருக்குகளும் ஏற்படுகின்றன. ஏனைய மாதங்களில் மழைவீழ்ச்சி மிகவும் குறைவானதாக அல்லது அறவே இடம் பெறாததாக உள்ளது. இந்த வானிலை வரையறைகளின் பின்னணியில் ஆண்டு முழுவதும் விவசாய உபயோகத்துக்கு

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

என நீரை சேமித்து வைப்பது ஓர் அத்தியாவசியத் தேவையாக உள்ளது. இலங்கையில் நீர்ப்பாசனத்தின் தோற்று வாய்கள் அந்த அளவுக்கு தெட்டத் தெளிவாக தென்படவில்லை. பண்டைய இலங்கையின் நீர்ப்பாசன முறை தீவின் வரலாற்று உதயகால் மக்களின் ஓர் உள் நாட்டு அபிவிருத்தியாக உள்ளது என சில அறிஞர்கள் வாதிடுகின்றனர். வேறும் சிலர் அரிசி சாகுபடி செய்யும் குடியேற்ற வாசிகளுடன் இணைந்த விதத்தில் அது இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்ததென நம்புகின்றனர். பண்டைய நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளை தேதி இடுவதில் உள்ள சிரமம் பிரச்சினையை மேலும் சிக்கலாக்குகின்றது.

எவ்வாறிருப்பினும், இன்று வரையில் எமக்கு ஒரு விடயம் மிகத் தெளிவாக தெரிகிறது. நாட்டில் உள்ள பண்டைய நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் சிதிலங்கள், விவசாயத்துக்கான நீரைப் பயன்படுத்தி கட்டுப்படுத்தி வந்த மக்கள் தொகுதியினர் குறித்த பரந்த சான்றினை வழங்குகின்றன. இந்த நடைமுறை கைத்தொழில் யுகத்துக்கு முற்பட்ட உலகில் ஓர் அபார சாதனை என்று குறிப்பிட வேண்டும். ஆர்.எல். புரோகியர் 1934 இல் "இலங்கையின் பண்டைய நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகள்" என்ற நூலை வெளியிட்டார். அந்நூல் வெளியிடப்பட்டு 63 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்ட பின்னரும் கூட நாட்டின் பண்டைய நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் குறித்த இது வரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்துமடங்கிய ஒரு மதிப்பீடாக அது இன்னமும் இருந்து வருகின்றது. குறிப்பாக பாரிய மற்றும் நடுத்தர நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகள் மிக முக்கியமாக பிற்காலத்தில் சேதப்படுத்தப்பட்ட அல்லது முற்றிலும் அழிந்து போன நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை இந்நூல் எடுத்துக் காட்டியது. எனினும், ஓர் ஆராய்ச்சி வழிமுறை என்ற வகையில் புரோகியரின் தரவுகளில் பல குறைபாடுகளும் புள்ளிவிவர ரீதியான பொருத்த மின்மைகளும் காணப்படுகின்றன. முற்கால நூலாசிரியர்களில் இருந்து இரண்டாம் நிலையிலான அறிவினை தொகுப்பதனாலும் அவர்கள் விட்ட தவறுகளை அறியாமலேயே விடுவதனாலுமே இந்நிலை பெரும்பாலும் ஏற்படுகின்றது. பிரதான நீர்ப்பாசன வலைப்பின்னல் அமைப்பின் முக்கியமான

மாதுரு ஓயா புராதன மதகொன்றின் இடிபாடுகள். 1978 இல் இதனைக் கண்டுபிடித்த பொறியியலாளர்கள் மாதுரு ஓயா அணைக்கான அமைவிடமாகவும் இதனையே தெரிவு செய்தனர்.

சூறுகள் நாட்டின் உலர் வலய மாவட்டங்களில் இன்னமும் ஆங்காங்கே சிதறுண்டு காணப்படுகின்றன. பல பாரிய குளங்களும் சில சிறு குளங்களும் மிகப் பெரிய கால்வாய்களும் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதுடன், இப்பிரதேசங்கள் முழுவதிலும் அவை மீண்டும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பாரிய குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்கள் என்பவற்றின் மிகப் பெரிய மண்ணினாலான கட்டுகள் நன்கு தெளிவாகப் புலப்படும் வரலாற்றின் எச்ச சொச்சங்களாக உள்ளன. ஒரு குளத்துடன் இணைந்த நீர்ப்பாசனத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட சூறுகளில் முதலில் வருவது கரை அல்லது அணையாகும். நீர் செல்லும் மதகுகள் இரண்டாவதாக வருகின்றன. கல்லணை அல்லது அணையுடன் இணைந்த இயற்கையான பாறை அமைப்பு மூன்றாவது இடத்தைப் பெறுகின்றது. அடுத்து நீரோடும் மதகுகளில் இருந்து கால்வாய்கள் பிரிந்து செல்கின்றன.

புராதன இலங்கையில் மூன்று வகைகளைச் சேர்ந்த குள மதகுகள் இருந்து வந்துள்ளன என்பதனை இலக்கியச் சான்றுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. (ஆர்.ஏ.எல்.எச். குணவர்தன், 1979). இவை பிசோ கொட்டுவ சொரவ, ராஜ்மொஹூர்

சொரவவ மற்றும் கெட்ட சொரவவ என்பனவாகும். இறுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்ட கெட்ட சொரவவ வகையிலான மதகுகள் நாட்டின் ஒரு சில வகையான சிறு குளங்களில் இன்னமும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இது ஒரு காலனித்துவ பிரிட்டிஷ் வடிவமைப்பு என நம்பப்பட்ட போதிலும் காலனித்துவ காலத்தின் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் புராதன மண்ணினாலான கெட்ட சொரவவ மதகினை தொங்கிரீட்டினால் பாரிய அளவில் உருவாக்கி வந்தன என்பதற்கான இலக்கிய மற்றும் பௌதீக சான்றுகள் உள்ளன. ராஜ் மொஹூல் சொரவவ என்ற 2ஆவது வகையைச் சேர்ந்த மதகு இந்திய உதாரணங்களில் அறியப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் இருந்தான தொல்லியல் சான்றுகள் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. குளத்து நீருக்குள் இந்த வகை மதகின் அமைவிடம் அதன் குறைந்த ஆயுளுக்குப் பங்களிப்புச் செய்திருக்க முடியும். பலகை போன்ற அழியக்கூடிய பொருள்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட ஒரு குழல் அச்சுத் தண்டும் கூட தொல்லியல் சான்றுகள் காணப்படாமல்குப் பங்களிப்புச் செய்திருக்கக் கூடும். முதலில் குறிப்பிடப்பட்ட பிசோக் கொட்டுவ என்று அழைக்கப்படும் மதகு புனருத்தாரணம் செய்யப்படாத பாரிய புராதனக் குளங்களிலும் சில

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

சந்தர்ப்பங்களில் சிறு குளங்களிலும் பல்வேறு கட்டடங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருப்பதனைக் காண முடிகின்றது. இது இதன் நீடிக்கும் ஆற்றலை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பிசோகொட்டுவ மதகுகள் புராதன இலங்கையின் நீரியல் பொறியியலாளர்களின் ஈடிணையற்ற சாதனைகளாக இருந்து வருகின்றன எனக் கூற முடியும். இந்த பிசோகொட்டுவ அமைப்பு இலங்கையின் ஒரு கண்டுபிடிப்பு என்பதற்கு இப்போது சான்றுகள் உள்ளன. இது பாரிய நீர்த் தேக்கங்களில் நீரை கட்டுப்படுத்தி உரிய நேரத்தில் வெளியிடும் நவீன அலைநீர் இயக்கி ஒன்றைப் போல் செயற்பட்டு வருகின்றது. அதே வேளையில் நீர் திடீரென பேரளவில் பொங்கி எழுவதனையும் இது தடுக்கின்றது. இத்தகைய மதகு அமைப்பு சுமார் 1,500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே நாட்டில் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன என சான்றுகளில் இருந்து அவதானிக்க முடியும். இத்தகைய ஒரு கருவி ஐரோப்பாவிலோ அல்லது வட அமெரிக்காவிலோ 18ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் உபயோகிக்கப்பட்டு வரவில்லை (நீதாம் 1975).

மறுபுறத்தில், கால்வாய்கள் கைவிடப்பட்ட நிலையில் பெருமளவுக்கு புலப்படுவதில்லை. பாரிய கால்வாய்கள் அல்லது யோதள போன்ற கால்வாய்களே புலப்படக் கூடியவையாகும். இக் கால்வாய்களில் பெரும்பாலானவை இப்போது புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு மீண்டும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய மாகாணத்தின் கிழக்கு முனையில் உள்ள மினிப்பே கால்வாய் மற்றும் கலாவெவவுக்கும் அநுராதபுரத்துக்கும் இடையிலான ஐயகங்கை ஆகிய கால்வாய்கள் இதற்கான மிகச் சிறந்த உதாரணங்களாகும். புராதனக் கால்வாய்கள் பல வகைகளைக் கொண்டுள்ளன. அவை ஒன்றை அல்லது இரட்டைக் கரையைக் கொண்டிருப்பதுடன் ஒரு நதிக்குக் குறுக்கே அணைக்கட்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றன அல்லது ஒரு குளத்தில் இருந்து இன்னொரு குளத்துக்கு செல்கின்றன. இக் கால்வாய்கள் குளங்களுக்கு குறைநிரப்புச் செய்யும் பணியை நிறைவு செய்து வந்தன. அத்துடன் வயல்களுக்கு நீரையும் வழங்கின. பெரிய கால்வாய்கள் சரக்குப் போக்கு

வரத்துக்கும் பயணிகள் போக்கு வரத்துக்கும் வசதிகளை வழங்கின. அவை வடிநிலங்களுக்கிடையிலும் நீரை விநியோகம் செய்தன. கால்வாய்கள் எங்கு ஆரம்பித்தன. எங்கு போய் முடிந்தன என்பவற்றை ஆராய்வது புராதன நீர்ப்பாசன வலைப்பின்னல் அமைப்பின் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்ட இயல்பினை புரிந்து கொள்வதற்கான திறவுகோலாக உள்ளது. ஒரு சில புராதனக் கால்வாய்கள் இப்பொழுது இயற்கை நீர் வழிகளாக மாறியுள்ளன. வேறு சில மணல் காரணமாகவும் வண்டல் படிவு காரணமாகவும் அழிந்து போயுள்ளன. எனவே, புராதனக் கால்வாய்கள் குறித்து ஆராய்வதற்கு மிகக் கடினமான, நீண்ட நேரம் எடுக்கும் வெளிக்கள ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அமுனை என்று அழைக்கப்படும் அணைக்கட்டுகள் நிரந்தரமான அல்லது பருவகால நீர் வழிகளுக்குக் குறுக்கே அமைக்கப்படும் அணைகளாகும். பொலன்னறுவைக் காலத்தின் போது நாட்டின் பாரிய நதிகளுக்கு குறுக்கேயும் கூட அணைகள் அமைக்கப்பட்டன. பாரிய கருங்கற்கள் இக்கட்டுமான வேலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன. அணைக்கட்டுகளின் கரையோரப் பகுதிகளில் செங்கற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பிற்கால அணைக்கட்டுகளில் நீரிப்பைத் தடுக்கக் கூடிய சுண்ணக்கற்களும் உபயோகிக்கப்பட்டன. ஓர் அணைக் கட்டின் வேலை ஒரு நதியில் இருந்து அல்லது நீரோடையில் இருந்து மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட கால்வாய்க்கூடாக நீரை எடுத்துச் செல்வதாகும். அணைக்கட்டு தனக்குப் பின்னால் உள்ள ஆற்றுக்கு பக்க பலமாக இருந்து வருவதுடன், ஆற்றின் மட்டத்தையும் அது உயர்த்துகின்றது. அதன் காரணமாக ஆற்றின் இயல்பான நீரோட்ட மட்டம் குறைவாக இருந்து வரும் நிலையில் கூட செயற்கையாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் நீர்மட்டம் காரணமாக கால்வாய்க்கு நீரை செலுத்த முடியும். ஓடும் நீரின் அரிப்புச் சக்தி காரணமாக பெருந்தொகையான புராதன அணைக்கட்டுகள் முற்று முழுதாக அல்லது ஓரளவுக்கு நீரினால் அடித்துச் செல்லப்பட்டுள்ளன. நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த ஓரிரு உதாரணங்களும் கூட கடந்த நூறு வருட காலத்தின் போது நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தினால் பொருத்தமான

ஆய்வுகளோ அல்லது பதிவுகளோ மேற்கொள்ளப்படாமல் வெறும் அழிக்கப்பட்டுள்ளன ஒரு கவலை தரும் விடயமாகும். இப்பொழுது அவற்றின் அமைவிடங்களில் நவீன கொங்கிரீட் அணைக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ள துடன் அவ்வணைக் கட்டுக்கள் அதே புராதன கால்வாய் வழிகளையே உபயோகித்து வருகின்றன. எவ்வாறிருப்பினும், புராதன அணைக்கட்டுகள் குறித்த யோத்ய அளவிலான பௌதீகச் சான்றுகள் நாடெங்கிலும் ஆங்காங்கே சிதறுண்டு காணப்படுகின்றன. இவை இலங்கையின் புராதன நீரியல் தொழில் நுட்பத்தின் வல்லமையை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அநுராதபுரத்தில் மல்வத்து ஓய ஆற்றுக்கு குறுக்கே அமைக்கப்பட்ட கல்கடவெல அணைக் கட்டு மற்றும் வாரியப்பொலவில் தெதுறு ஓயாவுக்கு குறுக்கே அமைக்கப்பட்ட இந்திபெதி எல அணைக்கட்டு என்பன இரு மிகச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

நாட்டின் புராதன நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளை ஆய்வு செய்யும் பொழுது அந்த அமைப்புகளை நிறுவிய கட்டடக் கலை வல்லுனர்கள் மழை வீழ்ச்சிப் போக்குகள், நில அமைப்பு, மண் வளம் மற்றும் கட்டுமானப் பொருட்கள் என்பன குறித்து மிகச் சிறந்த அறிவைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதனைக் காண முடிகிறது. அணைத்துக்கும் மேலாக நீரியல் தொழிநுட்பம் குறித்த மாமேதைகளாக அவர்கள் இருந்து வந்துள்ளனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. இன்று நாங்கள் தொழில் நுட்பம் பாரிய முன்னேற்றங்களை கண்டிருக்கும் அதிநவீன கம்ப்யூட்டர் யுகத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றோம். நாம் இந்தப் பின்னணியில் புராதன இலங்கையின் சாதனைகளை குறைவாக மதிப்பிடக் கூடும். எனினும், சுமார் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே விஞ்ஞானம் மற்றும் பொறியியல் போன்ற வார்த்தைகள் உருவாக்கப்பட்டன என்பதனைக் காட்டும் சான்றுகள் உள்ளன. இலங்கையின் நீர்ப்பாசனத் துறை குறித்த ஒரு அறிவுத் தொகுதியினை உள்ளடக்கிய பல்வேறுபட்ட நுட்பங்களில் முறையான பயிற்சியைப் பெற்றிருக்கக் கூடிய பொறியியலாளர்களை அக் காலத்திலேயே நாடு கொண்டிருந்தது என்பது வியப்பூட்டும் ஒரு விஷயமாகும். அதாவது கைத்தொழில் யுகத்துக்குப்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

பிற்பட்ட இன்றைய நவீன யுகத்தில் வாழும் எமக்கு பரிச்சயமாகியுள்ள விஞ்ஞானத் துறைகளை புரிந்து கொள்வதற்கு அவசியமான அறிவு நுட்பங்களை அவர்கள் அக் காலத்திலேயே பெற்றிருந்தனர். புராதன அறிவின் இழப்பும், புராதன பொருட்களின் இழப்பும், பண்டைய நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகள் சில எவ்வாறு செயற்பட்டு வந்தன என்பதனை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு தடையாக இருந்து வருகின்றது. கால்வாய் அமைப்புகள் பிசோ கொட்டுவ மதகுக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ள வாயில்கள் அணைக்கட்டுகளின் வாயில்கள் அனைத்துமே அக்கால மக்களின் பேராற்றல்களுக்கான அழியாத சான்றுகளாக உள்ளன. ஆனால் அக்காலத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட (பலகை, இரும்பு போன்ற) பொருட்களின் அழியத்தக்க இயல்பு காரணமாக இப்பொழுது அப்பொறிமுறைகள் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன. புராதன நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகள் பெரும்பாலானவற்றில் சரியான தேதிகள் குறிப்பிடப்படாமையினால் ஒரு பரிணாம வளர்ச்சி ஒழுங்கில் அவற்றை வரிசைப்படுத்த முடியாதுள்ளது.

நீர்ப்பாசன விவசாயத்தின் வளர்ச்சி குறிப்பாக தானியக் களஞ்சியங்களின் உருவாக்கம் என்பன நிலத்தின் தாங்குதிறனை அதிகரிக்கக் கூடியதாக இருந்து வந்துள்ளன எனக் கருதலாம். இது மறுபுறத்தில், ஆரம்பகால நகரமயமாக்கங்களுக்கு ஒரு தூண்டு கோலாக இருந்து வந்துள்ளதுடன் உலகளாவிய ஒரு போக்காகவும் உள்ளது. இலங்கையிலும், கூட நீர்ப்பாசனத்தின் வளர்ச்சியை நகரமயமாக்கலின் எழுச்சியுடன் இணைப்பதற்கு ஆதாரம் உள்ளது. அந்நூதபுரம் மற்றும் மஹகம போன்ற ஆரம்ப கால மையங்கள் இதற்கான உதாரணங்களாகும். கிமு மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கிபி 3ம் நூற்றாண்டு வரையிலான பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் ஆரம்ப கால நகர மயமாக்கல் குறித்து மட்டுமன்றி அக்கால சமூக அரசியல் குறித்தும் பௌத்த மத நடவடிக்கைகளில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்கள் குறித்தும் எடுத்து விளக்குவனவாக உள்ளன. ஆரம்ப கால பிராமிக் கல்வெட்டுகள் எளிமையாக உருவாக்கப்பட்ட பாறை ஒதுக்கிடங்

களையும் அவற்றுக்கு நன்கொடை வழங்கியவர்களையும் பற்றி பிரதானமாகக் குறிப்பிடுகின்றன. பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் குளங்கள், வயல்வெளிகள் என்பன நன்கொடை யாக வழங்கப்பட்டமை குறித்தும் பௌத்த பிக்குகளுக்கான வருமானம் குறித்தும் பெருமளவுக்கு குறிப்பிடுகின்றன. பொருட்களின் நன்கொடையில் இவ்விதம் ஏற்பட்டு வந்த அதிகரிப்பினை தொடக்க வரலாற்றுக் காலத்தில் மதகுருமாரிடையே பின்பற்றப் பட்ட பௌத்த மத நடைமுறைகளில் படிப்படியாக ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றது என்பதனை குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். பௌத்த மதத்தின் தூதுவரான அரகத் மாந்தர் துறவு நிலையையே பெருமளவுக்கு வலியுறுத்தினார். அதனையடுத்து பெருமளவுக்கு உலோகாயதமான பௌத்த நடைமுறையொன்று தோன்றியது. இலங்கையில் பௌத்த மதம் பரவிய முதல் 150 வருடங்களில் மிகந்தலை மற்றும் வெஸ்கிரிய போன்ற காட்டுப் பிரதேசங்களில் அமைந்திருந்த துறவியர் மடங்களில் வாழ்ந்து வந்த விபஸ்ஸனதூர பிக்குகளே ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தனர் என என்னால் வாதிட முடியும். நீர்ப்பாசன விவசாயத்தின் படிப்படியான வளர்ச்சி மற்றும் அதன் விளைவான செழிப்பு நிலை என்பவற்றிலிருந்து மதகுருமாரே முக்கிய அணுகுலங்களை பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதனை காண முடிகின்றது.

பௌத்த மத நடைமுறையில் இவ்விதம் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றம் காரணமாக காட்டுப் பகுதிகளில் அமைந்திருந்த துறவியர் மடங்கள் பாரிய அளவில் கைவிடப்பட்டதுடன், அந்நூதபுரத்தின் மஹாவிஹார போன்ற பாரிய நகர மத வழிபாட்டுத் தலங்களின் எழுச்சி இடம் பெற்றது. அதே போல சிறு கிராம கோயில்களும் பல்கிப் பெருகின. இந்தக் கிராமக் கோயில்கள் குடிமக்களுடன் இடையறாத தொடர்புகளை பராமரித்து வந்தன. தியானத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வழக்கத்தில் இருந்து சடங்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வழக்கத்தை நோக்கி ஒரு மாற்றம் இவ்விதம் இடம்பெறலாயிற்று.

ஆரம்ப காலம் தொடர்பே நீர் ஒரு பண்டமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புக்

களின் வடிவில் அது கொள்வனவு செய்யப்பட்டும் விற்பனை செய்யப்பட்டும் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டும் வந்துள்ளது. இலங்கையின் ஆரம்ப கால சமூகத்தில் நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தவர்களே உண்மையான அதிகாரத்தை வைத்திருந்தவர்களாக காணப்பட்டனர். அதிகரித்த அளவில் அடுக்குகளைக் கொண்டதாக மாற்றமடைந்து வந்த சமூகத்தில் பரஸ்பர தொடர்புகள் தவிர்க்க முடியாதவையாகும். நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்பொன்றின் வளர்ச்சி அதன் செயற்பாட்டு முறை, கட்டுப்பாட்டு முறை என்பவற்றினால் இத்தொடர்புகள் மேலும் பலப்படுத்தப்பட்டன. புராதன நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்பின் உயர்மட்ட வளர்ச்சி பரஸ்பர பிணைப்பு நிலை என்பவற்றை நாம் கவனத்தில் எடுக்கும்பொழுது அக்காலத்தில் செயற்பட்டு வந்த நீர்ப்பாசன அமைப்புகளில் 75 சதவீதத்தையேனும் பராமரிப்பதற்கும் இயக்குவதற்கும், பயிற்றப்பட்ட தொழில்சார் வல்லுனர்களும் ஒரு நிர்வாக அமைப்பும் ஒரு மத்திய கட்டுப்பாட்டமைப்பும் தேவையாக இருந்திருக்கும் என்று நாம் அனுமானிக்கலாம். நீர்ப்பாசன விவசாயம் என்ற ஆதாரத்தின் மீதே எமது நாட்டில் நாகரீகம் கட்டி எழுப்பப்பட்டுள்ளது.

நீர்ப்பாசனத்தில் ஏற்பட்ட வெற்றி கலாசாரத் துறையிலும் கட்டடக் கலையிலும் தொழில்நுட்ப மேன்மையில் ஒரு மறு மலர்ச்சி தோன்றுவதற்கு வழிகோலியது எனலாம். எனவே, இயின்னணியில் நீர்ப்பாசனத்தினை சமூக பரிணாம வளர்ச்சிக்கான ஒரு சக்தியாக நாம் நோக்க முடியும். புராதன நீர்ப்பாசனம் மற்றும் அதன் சமூகவியல் தர்க்கம் என்பவற்றை முறையாக ஆராயாது இந்நாட்டு மக்கள் குறித்தோ அல்லது வரலாறு குறித்தோ சரியான புரிந்துணர்வைப் பெற்றுக் கொள்வது அனேகமாகப்படு சாத்தியமில்லை. காலத்தால் அழியாதிருந்த பல நீர்ப்பாசனக் கட்டமைப்புகளின் அழிவும் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த ஆட்களினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது என்பது மிகவும் துக்க கர்மான ஒரு விடயமாகும்.

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

இலங்கையில் புராதன நானையங்கள்

கலாநிதி ஒஸ்மன்ட் போயேராச்சி

கொடறிங்ரன் அவர்களின் சிறப்பு வாய்ந்த "இலங்கை நானையங்களும் காசுக்கும்" எனும் நூல் வெளியிடப்பட்டு எழுப்திற்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. வேறு எந்த அறிவியலையும் போலவே நானையவியலும் வியத்தகு முறையில் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. அது பட்டியல்களைத் தயாரிக்கும் எளிய கற்கைத் துறையிலிருந்து வரலாற்றிற்குப் பொருள் விளக்கமளிக்கும் ஒரு வழிமுறையாக விருத்தியடைந்துள்ளது. கொடறிங்ரன் தனது நூலை எழுதியபொழுது தொல்பொருளியல் அதன் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இருந்தது. அதன் பின் ஏராளமான கண்டுபிடிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.

1940 கள் தொடக்கம் இலங்கையின் தொல்பொருளியறி திணைக்களம் பிரதானமான அகழ்வு வேலைகளில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளது. பண்டை அநுராதபுர நகர அரணில் ஸல்ககவத்த 2 இல் நடத்தப்பட்ட அகழ்வுகளிலிருந்து இலங்கையையும் பிரித்தானியாவையும் சேர்ந்த தொல் பொருளியலாளர்களால் புதிய தரவுகள் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. இச்சேகரிப்பு நானையவியற் கற்கைக்கு உயர் பெறுமானம் மிக்கதாக இருந்தது. ஏனெனில், தெற்கு ஆசிய குடியிருப்புத் தலமொன்றிலே 1500 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலத்தினூடாக விரிந்து பரந்திருந்த படையாக்கம் செய்யப்பட்ட நானையங்களின் ஏறத்தாழ தன்னிகரில்லாத திரளை இச்சேகரிப்பு வகை குறித்து நின்றது. இலங்கையின் யுனெஸ்கோ மத்திய கலாசார நிதியம், அநுராதபுரத்திலே அபயகிரி ஜேதவனராம் பௌத்த மடாலயங்களிலும் சீகிரியாவின் மகிழ்வூட்டும் பூங்காக்களிலும் பொலன்னறுவை அலஹான பரிவேனவிலும் பாரிய அகழ்வு வேலைகளைத் தொடக்கி வைத்தது. யாப்பஹுவ, தம்பதெனிய, கண்டி, கோட்டே ஆதியாம் இடங்களிலே நடத்தப்பட்ட சிறு அகழ்வு நடவடிக்கைகளும் கூட காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்திற்கு உடன் முன்னதான அல்லது

பிற்பட்ட கால இலங்கையின் நானைய மாதிரி பற்றி விளங்கிக் கொள்ள உதவும் புதிய நானையச் சான்றினை வெளிப்படுத்தின.

தொல்பொருளியல் அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டவற்றுக்கு மேலதிகமாக சேகரித்துப் பதுக்கி வைக்கப்பட்ட பல வகை நானையங்கள் தற்செயலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அக்குறுகொட (தில்மமகாரம்) வில் மறைவிடங்கள் இதுவரை அறியப்படாதிருந்த நூற்றுக்கணக்கான நானைய வகைகளை வெளிப்படுத்தின. திருகோணமலை, மினுவாங்கொட ஆகிய இடங்களிலிருந்து முத்திரைக் குறியிட்ட நூற்றுக்கணக்கான நானையங்களைக் கொண்ட திரட்டிய பதுக்கிவைக்கப்பட்ட குவியல்களும், லுனாம (3000), ஹுங்கம (20,000), கொடவாய (75,000) போன்ற இடங்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான ரோமன் இந்தோ-ரோமன் நானையங்களைக் கொண்ட குவியல்களும் அவற்றுள் ஒரு சிலவேயாகும். இக் கண்டுபிடிப்புகளின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுவதற்கு, கொடறிங்ரன் ஏறத்தாழ 30,000 ரோம, இந்தோ-ரோம நானையங்களை மட்டுமே பட்டியல்படுத்தினார் என்பதையும், அதன் பின்னர் தீவில் 200,000 இற்கும் மேற்பட்ட நானையங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதையும் சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கம், புதிய கண்டு பிடிப்புகளைக் கூடிய விரிவாக காலவரன் முறையொழுங்கில் வைப்பதன் மூலம் இலங்கையிலான பண்டை நானையங்களின் பொதுவான மாதிரியை எடுத்து விளக்குவதாகும். இங்கு தரப்பட்டுள்ள அவதானிப்புகளுட் பெரும்பாலானவை ஒருபுறம், ஏற்கெனவே பிரசுரிக்கப்பட்ட விடயங்களையும், மறுபுறம், அநுராதபுர நகரரணில் 'ASW 2' அகழ்வுகளிலிருந்து கலாநிதி ரொபின் கொனிங்காம், ஜேதவனராம் அகழ்வுகளிலிருந்து கலாநிதி ஹோமா ரத்நாயக்க

அவர்களாலும் குறிப்பாக திருவாளர்கள் சிரி முனசிங்க, டிலிப் சமரசிங்க, திருராஜா விக்ரமசிங்க எனும் தனிப்பட்ட சேகரிப்பாளர்களாலும் எம்மிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட பிற பிரசுரிக்கப்படாத நானையங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். தமது சேகரிப்புகளை பரிசீலிப்பதற்கு எனக்குத் தயவுடன் அங்கீகாரமளித்தமைக்காக அவர்களனைவருக்கும் நான் மிக்க நன்றியுடையவனாவேன்.

பண்டைய இலங்கையில் சட்டபூர்வ மதிப்பைக் கொண்டிருந்த நானையங்களை, உண்ணாட்டில் வெளியிடப்பட்ட நானையங்கள், வெளிநாட்டில் தோற்றம் பெற்ற நானையங்கள் என இரு பிரதான வகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். பண்டைய இலங்கையில் பழக்கத்திலிருந்த வெளிநாட்டு நானையங்களின் முக்கிய சிறப்பியல்பு அவற்றின் பாரிய பன்முக இயல்பாகும். அவை புவியியல், வம்ச, காலவரன்முறை அடிப்படையிலும் பயன்படுத்தப்பட்ட உலோகத்தின் அடிப்படையிலும் (பொன், வெள்ளி, வெள்ளி செம்புக் கலவை, செம்பு) நாடு, வம்சம், வழங்கப்பட்ட காலம் என்பவற்றிற்கமைய தனிப்பண்புவாய்ந்தவையாக உள்ளன. இந் நானையங்களுட் பெரும்பாலானவை ஒன்றில் அகழப்பட்ட தலங்களில் மண்படைகளின் கீழ் அன்றேல் பதுக்கி வைக்கப்பட்ட இடங்களில் காணப்பட்டமையினால் அவற்றின் தோற்றம் புவியியல் ரீதியில், வம்சாவழி அடிப்படையில் அல்லது காலவரன்முறை ஒழுங்கில் வேறுபட்டிருந்தாலும் அவை இலங்கையரால் நானையங்களாகப் பரிமாற்று ஊடகமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன. வெளிநாடுகளில் தோற்றம் பெற்ற நானையங்கள் உண்மையில் இலங்கைக்கு வேறுபட்ட இடங்களைச் சேர்ந்த வியாபாரிகளினால் கொண்டுவரப்பட்டவையாகும். இந்நானையங்கள் தமக்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளின் மத்தியிலும் பரிமாற்றப்பட்ட வணிகச் சரக்குகளுக்கு ஒத்த பெயரளவுப் பெறுமானத்தைக் கொண்டிருந்தன.

இலங்கை அதன் புவியியல் அமைவு காரணமாக தனது முதன் முதலான வணிகத் தொடர்புகளை இந்திய உபகண்டத்துடனேயே வைத்திருந்தது. மூல வரலாற்று இலங்கை, தென் இந்தியாவுடன் மிக

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

நெருங்கிய பிணைப்பினைக் கொண்டிருந்தது. கெடிகே (அநுராதபுரம்), பொம்பறிப்பு, கந்தரோடை, இப்பாங்கறுவ ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளில் கணிசமான கலவோடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

இலங்கையின் தொடக்க வரலாற்றுக் காலத்தின் இரண்டாம் பகுதி, மன்னன் தேவானம்பியதில்லனின் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.மு. 250-210) மௌரிய மன்னன் அசோகனின் தூதரான தேரர் மகிந்தரினால் இலங்கைக்கு பெளத்தம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன் ஆரம்பமாகியது. இக்காலத்திலிருந்தே வட இந்தியாவின் முதன் முதலாக நெருங்கிய அரசியல், கலாசார, வர்த்தகத் தொடர்புகள் தாபிக்கப்பட்டன. இந்தியாவிற்கு போலவே அநுராதபுர நகரிலும் அடுத்தடுத்த மண்டபடைத் தொகுதிகளில் சாம்பல் நிற மட்கலங்களும் வடக்கினைச் சேர்ந்த மினுக்கமெய்திய கருநிற மட்கலங்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அவ்வாறே இக்காலத்தில் இலங்கையின் காணப்பட்ட இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அதி நேர்த்தியான மட்பாண்டங்களும் வட இந்தியாவிலிருந்தே கிடைக்கப்பெற்றவையாகும்.

தீவில் கார்ஷாபணத்தின் சுற்றோட்டத்திற்கான காலத்தால் மிக முற்பட்ட கல்வெட்டியற் சான்று கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. 'கஹபணம்' பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற ஆரம்பகால பிராமிவரி வடிவத்தில் எழுதப்பட்ட மாம்பிற்ற விகாரைச் சாசனம் (நரவலயத்தில் கேகாலை மாவட்டத்தில் உள்ளது) ஆரம்ப காலத்திற்கூட பண்டமாற்று முறை மட்டும் இருந்ததில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது. சமய நினைவுச் சின்னங்களின் நிர்மாணம், மடாலயச் சமூகங்களுக்கான நன் கொடைகள் போன்ற வேறுபட்ட சந்தர்ப்பங்களில் ஆயிரக்கணக்கில் கஹபண நாணயங்களில் மன்னர் செய்த கொடுப்பனவுகள் பற்றிய சாசன, இலக்கிய மேற்கோள்கள் பலவற்றை கொட்கறிங்ரன் திரட்டியுள்ளார். கி.மு. மூன்றாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த பண்டை அநுராதபுர நகரணில் ஸல்கஹவத்த 2 இலே இலங்கை - பிரித்தானிய அகழ்வுகள் முத்திரைக் குறியிட்ட மூன்று நாணயங்களை வெளிப்படுத்தியது என்பதைக்

கவனித்தல் தரும். இந்தியப் பழம் பெருமை வாய்ந்த இலக்கிய மூலங்கள் இலங்கையின் ஏற்றுமதிகள் பற்றி சிறப்பாக இந்திய அங்காடிகளில் கிராக்கி பெற்றிருந்த முத்துக்கள் விலையுயர்ந்த கற்கள், உபுவைகள் போன்ற பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தியாவில் 'கார்ஷாபணம்' என அழைக்கப்பட்ட முத்திரைக் குறியிட்ட நாணயங்களை நாணயவியலாளர் இரு பிரதான தொகுதிகளாக வகைப்படுத்துவர். அவற்றுள் முதலாவது உள்ளூரில் அடிக்கப்பட்டு வரையறைக்குட்பட்ட ஒரு பிரதேசத்தில், சுற்றோட்டத்திலிருந்து 'ஐனபத்' என அழைக்கப்பட்ட நாணய வரிசைகளைக் கொண்டிருந்தது. ஒருங்குபடுத்தும் ஓர் அதிகாரத்தின் பாதுகாப்பின் கீழ் அடிக்கப்பட்ட இரண்டாவது தொகுதி, பேரரசு நாணய வரிசையாகக் கொள்ளப்பட்டது. பேரரசு வரிசை நாணயங்கள், மகதப் பேரரசு உருவாகிய காலத்தில் தோன்றி மௌரியப் பேரரசின் காலத்தில் முழுமையாக விருத்தியடைந்தன. இப்பேரரசு நாணயங்கள் அவற்றின் வேலைப்பாட்டிற்கமைய இரு முக்கிய வகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படலாம். அவற்றுள் ஒரு வகை மௌரிய காலத்துக்கு முற்பட்ட காலத்தையும் ஆரம்ப மௌரிய காலத்தையும் சேர்ந்தவையாகக் கருதப்படும் அளவில் ஓரளவு பெரிய தடிப்பற்ற நாணயங்களாகும். மறுவகை, மௌரிய கால நடுப் பகுதியையும் பிற்பகுதியையும் சேர்ந்தவையாகக் கருதப்படும் அளவிற்கு சிறிய தடித்த நாணயங்களாகும். ஒரு சில விதி விலக்குகளுடன், தீவிற்கு காணப்பட்ட அனைத்து நாணயங்களும் இரண்டாவது வகுதியைச் சேர்ந்தவையாக இருந்தன.

கொட்கறிங்ரனின் கருத்திற்கமைய குறியெதுவும் காணப்படாத நாணயங்கள் இலங்கைக் கே உரியவையாகக் கொள்ளப்படலாம். இவ்வகையில், தீவில் காணப்பட்ட மெய்யான முத்திரைக் குறியிட்ட நாணயங்கள் அனைத்தும் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதியானவையாகும். அவை கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை சுற்றோட்டத்திலிருந்தே என்பதுவும் அவர்கள் கொள்ளும் அவதானிப்பாகும். கெடிகேயிலும் (அநுராதபுரம்) அண்மையில் அக்குறுகொடவிலும்

மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கார்ஷாபண முத்திரைகளுடன் கூடிய அச்சுகள் தற்பொழுது இதனை நிரூபிக்கின்றன. இந்நாணயங்களுட் சில இலங்கையில் வார்த்தப்பட்டமையை அவை காட்டுகின்றன. இவ்வச்சுகள் வட இந்தியாவில் ஹரியானாவில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை யோடு சர்வசமனானவையாக உள்ளன. இந்தியாவிற்கு போலத் தொடக்க முத்திரைக் குறியிடும் செயல்நடப்பதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட வார்ப்பு முறைகளைப் பயன்படுத்தி, கார்ஷாபணம் இன்னமும் வெளியிடப்படாத ஒரு காலத்தில் இலங்கையின் நாணய மடிக்கும் தொழில் துறையினர் இந்நாணயங்களை ஆக்கியிருந்தல் கூறும்.

இலங்கையிலிருந்தான முத்திரைக் குறியிட்ட நாணயங்கள் சில செப்பு உள்ளீட்டையும் வெள்ளி மேற்பூச்சினையும் கொண்டவை. அநுராதபுர நகரரணிலும் ஜேதவனராமவிலும் மேற்கொண்ட அகழ்வுகளிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்களிற் பெரும்பாலான வற்றில் இத்தோற்றப்பாட்டினைக் காணலாம். வார்த்து வெள்ளிப்பூச்சிட்ட அன்றேல வெள்ளியில் தோய்த்தெடுத்த முத்திரைக் குறியிட்ட நாணயங்களின் தொழில்நுட்ப அம்சங்கள் பற்றி நவீன தொழில்நுட்பவியலின் உதவியுடன் ஆய்வு செய்தல் வேண்டும். இலங்கையின் கண்டெடுத்த முத்திரைக் குறியிட்ட நாணயங்களிற் பெரும்பாலானவை வெள்ளி உலோக ரசக் கலவை முறைக் கமையச் செய்யப்பட்டவையாகும். இச்செயல்நட்பம் செப்புத் தகடுகளை பாதரசத்தில் வெள்ளி கரைக்கப்பட்ட ஒரு கலவையினுள் தோய்த்தெடுத்தலைக் கொண்டது. கலவை அவற்றின் மேற்பரப்பில் பற்றிக் கொள்ளும். பின்னர் பாதரசத்தின் கொதிநிலையான 357°C இற்குச் சற்று மேற்பட வெப்பமேற்றப்படும் பொழுது பாதரசம் கலைக்கப்பட மேற்பூச்சாக வெள்ளி தங்கி நிற்கிறது.

யானை, ஸவாஸ்திகா நாணய வரிசைகளில் காட்டப்பட்டுள்ள குறியீடுகளிற் பல (இலக்கங்கள் 4, 5 ஐப் பார்க்க) முத்திரைக் குறியிட்ட நாணயங்கள் மீதும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக வேலி அடைப்புக் குறியினுள் உள்ள மரம் தாழ் மகாநதிப் பள்ளத்தாக்கிலும் அடுத்துள்ள தக்கண கடற்கரைப் பகுதியிலும் குவியப்பெற்ற கலிங்க இராச்சியத்திற்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

குரியதாகக் கூறப்படும் ஜனபத நாணய வரிசைகளில் தொடக்கத்திலிருந்தே காணப்பட்டது. அது மௌரியரின் கீழ் அடிக்கப்பட்ட முத்திரைக் குறியிட்ட அனைத்துப் பேரரசு நாணயங்களினதும் குரிய ஆறுகரக் குறியீடுகளுடன் மிகப் பொதுவான ஒரு குறியீடாக அமைந்தது. 4 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் மௌரியரின் முத்திரைக் குறியிட்ட நாணய வரிசையின் மிகப் பொதுவான குறியீடுகளுள் ஒன்று மூன்று அல்லது ஆறு சிற்றறைகளைக் கொண்ட சைத்தியமாகும். இக் குறியீடுகளுள் பெரும்பாலானவை ஏரான், உஜ்ஜெயின், சாதவாகன, யௌதேய, மகாசுற்றப நாணயங்களைப் போன்ற ஆரம்ப கால இந்திய செப்பு நாணயங்கள் மீது மிகப் பிரசித்தி பெற்றிருந்தன.

யானையும் ஸ்வாஸ்திகாகவும், குதிரையும் ஸ்வாகாவும், சிங்கமும் ஸ்வாஸ்திகாவும், மரமும் ஸ்வாஸ்திகாவும் எனப் பெயர் குறிக்கப்பட்ட நாணயங்களும் சிறப்பாக அமர்ந்த நிலையிலே நிற்கும் நிலையிலே இலட்சுமி தெய்வத்தைக் காட்டுகின்ற இலட்சுமி அலங்காரத் தகடுகளும் உள்ளூரில் வெளியிடப்பட்ட வரிசைகளைச் சேர்ந்தவையாகும். இந்நாணய வரிசைகளிற் காட்டப்பட்டுள்ள குறியீடுகளிற் பெரும்பாலானவை ஏரான், உஜ்ஜெயின், சாதவாகன, யௌதேய, மகாசுற்றப நாணயங்கள் போன்ற முற்பட்ட கால இந்திய செப்பு நாணயங்களிலிருந்து நேரே பிரதி செய்யப்பட்டவை அல்லது பார்த்துப் பின்பற்றப்பட்டவையாகும். அகழ்வுகளில் 'ASW 2' ஆக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட 42 இலட்சுமி அலங்காரத் தகடுகளில் 26 அமைப்புக் கட்டம் 'G' யிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவை அனைத்தும் கடைசி மூன்று கட்டங்களின் போது கிடைக்கப் பெற்றன. 'GS' எனும் கடைசிக் கட்டத்திலிருந்து கிடைத்தவை 19 ஆகும். கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் இந்திய நாணயங்களில் அபிஷேக இலட்சுமி பிரசித்தி பெறலாயிற்று. அண்மைய ஆண்டுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இலட்சுமி அலங்காரத் தகடுகள் பல யானை, ஸ்வாஸ்திக வகை மீது அடிக்கப்பட்டிருத்தல் ஒன்றில் இரு வரிசை நாணயங்களும், இலட்சுமி அலங்காரத் தகடுகளுடன் சம காலத்தவையாக இருத்தல் வேண்டும்.

அன்றேல் பிற்பட்ட தேதியொன்றில் அடிக்கப்பட்டிருத்தல் கூடும் என்பதைக் காட்டும் (இலக்கம் 9 ஐப் பார்க்க) 'ASW 2' இன் இலட்சுமி அலங்காரத் தகடுகள் அனைத்தும் அமைப்புக் காலம் 'G' யின் 3 ஆவது கட்டம் தொடக்கம் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டமை தற்செயலாக நிகழ்ந்திருக்க முடியாது. காலத்தால் மிக முந்தி இனங்காணப்பட்ட 'யானையும் ஸ்வாஸ்திகவும்' வகை முந்திய அமைப்புக் காலம் 'H' இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது என்பதை நாம் நினைவிற் கொள்வதற்கும்கூடும்.

'பிடரி மயிரற்ற சிங்க' வகையாக அமைக்கப்படும் அநுராதபுரத்தில் பொதுவாகக் கண்டெடுக்கப்பட்ட மிகப் பொதுவான நாணய வரிசைகள் ஒன்று, 'ASW 2' அகழ்வுகளில் 9 மாதிரிகளினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நாணய வகை இந்தியாவில் ஏறத்தாழ அறியப்படா திருந்தது எனக் குறிப்பிடும் கொடறிந்ரன் சிங்களவரின் வம்சச் சின்னம் சிங்கமாக இருத்தலினால் அவை பெரிதும் சிங்கள நாணயங்களாக இருக்கக் கூடுமென வாதிகிறார். இவ்வகை நாணயங்களுக்கு எவ்வாறு பொருள் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டனும் காலப் பகுதி 'G' யின் அமைப்புக் கட்டத்தில் அதாவது கட்டத்தின் இறுதிப் பாகத்திற்கு அண்மையில் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட இரு நாணயங்களும் கொடறிந்ரன் இவ்வகை நாணயங்கள் முதலாம் ஆயிரமாம் ஆண்டுக் காலத்தின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளுக்குரியவை எனத் தெரிவித்த கருத்தை உறுதிப்படுத்துவனவாக உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தீவின் தென் கடற்கரைப் பகுதி சொந்தமாகப் பொறிக்கப்பட்ட நாணய முறைமையைக் கொண்டிருந்தது போற் காணப்படுகிறது. இது அக்குறு கொடவில் அண்மையில் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகளால் தெளிவாகிறது. இந்நாணயங்களுட் பெரும்பாலானவை ஈயத்தாலானவை, அவற்றின் முற்பக்க முத்திரை வகைகளுக்கு அமைய அவற்றை ஏழு பிரதான தொகுதிகளாக வகைப்படுத்தலாம்: 1. நிற்கும் நிலையில் அல்லது அமர்ந்திருக்கும் நிலையிலுள்ள தெய்வங்கள் (அபிஷேக லக்ஷ்மி); 2. அமர்ந்திருக்கும் அல்லது நிற்கும் நிலையில் சிங்கம்; 3. யானை; 4. குதிரை; 5. மீன்; 6. ஆமை; 7.

சக்கரம். அவற்றுட் சில ஆரம்பகால பிராமி எழுத்தில் மரபுவழிக் கதையொன்றைக் கொண்டுள்ளன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் மிக்க ஆர்வத்தைத் தரும் நாணம் 'மஜ்ஹிமக்' மரபுவழிக் கதையைக் கொண்டதாகும். வெணனனெகல் கல்வெட்டு மஜ்ஹி மகாராஜா எனும் பெயர்கொண்ட ஒரு மன்னனைக் குறிப்பிடுகிறது. தீவின் நாணய வரலாறு முழுதையும் தெளிவு படுத்தும் இப் புதிய நாணயங்கள் கிட்டிய வருங்காலத்தில் விரிவாகப் பிரசுரிக்கப்படவுள்ளன.

முத்திரைக் குறியிட்ட நாணயங்கள் மௌரியப் பேரரசின் தேய்வடன் இந்தியாவில் மேலும் வெளியிடப்படவில்லை. இந்தியாவின் காலத்தால் மிக முற்பட்ட நாணயங்களுக்குப் பதில் இந்தோ-கிரேக்க நாணயங்களும், அவற்றைத் தொடர்ந்து இந்தோ-பார்த்திய நாணயங்களும் மௌரியப் பேரரசின் வடமேற்கு மாகாணங்களில் உறைந்து குஷானியரது நாணயங்களும் வெளியிடப்பட்டன. வேறுபட்ட அரசியல் கலாசார தோற்றவாய்களைக் கொண்ட இவ்வம்சங் களுக்குரிய குறித்த எண்ணிக்கையான நாணயங்கள் இலங்கையிற் காணப் படுகின்றன. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் ஆயிரக்கணக்கான 'கார்ஷாபண' நாணயங்களுடன் ஒப்பிடு கையில் மௌரியருக்குப் பிற்பட்டோர் வெளியிட்ட நாணயங்கள் ஐயத்திற்கிட மின்றி அரிதாகவே உள்ளன. எனினும், அவற்றின் பொருளாதாரத் தாத்தரியங்களை ஒருவர் மறுக்க முடியாது. 'கஹுபணத்திற்கு' அடுத்தபடியாக இலங்கை மண்ணிற் காணப்பட்ட மிகப் பழைய நாணயம் இந்தோ-கிரேக்க மெனாண்டரின் இந்திய நியம கிரேக்க வெள்ளி நாணயமாகும். இலங்கையில் முன்னர் அறியப்பட்டிராத சோற்றா மெகஸ் என்பவரின் ஏறத்தாழ 10 நாணயங்கள் தனியார் சேகரிப்புகளில் காணப்பட்டன. அவற்றுட் பெரும்பாலானவை தீவின் தெற்குக் கடற்கரைப் பகுதியிலிருந்து தனித்தனியாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டவையாகும். சோற்றா மெகஸ் எனப்பட்டவர் மன்னர்களுக்கு மன்னராக மாபெரும் ரட்சகராகத் தன்னைக் கூறிக்கொண்ட ஓர் ஆட்சியாளராகக் கருதப்பட்டார்.

அண்மைய கண்டுபிடிப்புகள் சோற்றர் மெகஸ் என்பவரின் வம்சாவழிய் பெயர் விமதந்து என்பதையும் அவர் குஷானிய மன்னர் I ஆம் கனிவுகளின்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

பாட்டனார் என்பதையும் அறியத் தருகின்றன. குஷானிய மன்னன் ஹூவிஷ்கனின் இரு தங்க நாணயங்கள் அண்மைய ஆண்டுகளில் அக்குறுகொடவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஜேதவனாராமவில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட குஷானிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த II ஆம் கனிஷ்கனின் நாணயம் குறிப்பிடத்தக்கது. இரு தனியார் சேகரிப்புகளிலும் கூட இதே மன்னர்களின் மேலும் பத்து நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவை அனைத்தும் தீவின் தென்கடற்கரைப் பகுதியில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவையாகும். I ஆம் கனிஷ்கனின் வாரிசுகளுள் ஒருவர் II ஆம் கனிஷ்கர் ஆவார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தை எமது சகாப்தத்தின் ஏறத்தாழ 210-215 ஆண்டளவாகக் குறிப்பிடலாம். 6ச். டபிள்யூ. கொட்ரிங்ரன் கொழும்பில் மன்னன் வாசுதேவனின் நான்கு மாதிரி நாணயங்கள் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றாராயினும் தொல்பொருளியல் ஆராய்ச்சியொன்றிலே இலங்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட குஷானிய மன்னர்களின் முதல் நாணயங்கள் இவையே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மத்திய ஆசியாவிலிருந்தும் வடமேற்கு இந்தியாவிலிருந்தும் இந்தோ - கிரேக்கர்களினாலும் குஷானியராலும் வெளியிடப்பட்ட இந்த நாணயங்கள் ரிதியகமவிலும் அக்குறுகொடவிலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட நில. செந்நிற மணிகளிலிருந்தும் காட்டுருபொறித்த இரத்தினக் கற்களிலிருந்தும் தனிப்படுத்தப்பட முடியாதவையாகும். தொன்மை ரீதியில் நீலமணிகளுக்கு அறியப்பட்ட பிறப்பிடம் வட ஆப்கனிஸ்தானிலுள்ள படக்ஷான் ஆகும். பார்பேரிக்கம்மிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுள் பெரிபிளஸ் இன் ஆசிரியர் நீல மணிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். விலைமதிப்புடைய இம்மணி கடற் பயணங்களின் மூலம் தீவின் தென் கரையை அடைந்திருத்தல் கூடும். இந்நீலமணிகள் ரிதியகம, அக்குறுகொட எனும் இடங்களில் காணப்பட்டமை தனிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்திருக்க முடியாது. ஏனெனில், கல்வெட்டியற் சான்று தெற்குக் கடற்கரை ஆப்கனிஸ்தான் பிரதேசங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தது என்பதற்கு ஆதாரமாக உள்ளது. பண்டைய ருகுணையில் தீவின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்

தில் கொறவக்கல (சித்துல்புவ) எனும் இடத்திலிருந்தான மூன்று கற்சாசனங்களில் 'கபோஜ' எனும் பெயர் சிறப்புப் பெயராக இடம்பெறுகிறது. கபோஜ, கபோஜய, கபோஜிக் எனும் பெயர்கள் சம்ஸ்திருத. பாளி இலக்கியத்திலும் அத்துடன் அசோகனின் V ஆம் XII ஆம் கல்வெட்டுகளிலும் இடம்பெறும் கமாபோஜ எனும் மக்கள் இனப் பெயருடன் தொடர்புபட்டவை என பரணவிதான நம்புகிறார். 'கபோஜிக்' என்பது 'கமாபோஜிக்' எனும் பதத்திற்கும் சமமானதாகும்.

பண்டைய ருகுணையில் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தின் வட கிழக்கு எல்லையிலிருந்து சில மைல்களுக்கு அப்பால் அம்பாறை மாவட்டத்தின் தெற்கு எல்லையில் போவத்தெகலவி லிருந்தான பிரரிக்க கல்வெட்டு 'கபோஜிய-மஹாபுகியான, அங்கத்தவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. அநுராதபுரத்திற்குத் தென் மேற்கே குருணாகலை மாவட்டத்தில் கதுறுவெவிலிருந்தான பிரரிமிக்க கல்வெட்டு கோதகபுலிகனவின் - அதாவது. கோபோஜிக் கூட்டமைப்பின் - பறுமக (தலைவர்) ஒருவர் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இக் கல்வெட்டுகள் காமபோஜர் நிச்சயமாக வியாபாரதில் ஈடுபட்டிருந்த கூட்டமைப்புகளாகத் தம்மை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டனர் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

ஏறத்தாழ 4 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'சிகலவத்து' எனும் பாளி நூல் காமபோஜர் எனப்பட்ட மக்கள் தொகுதியினர் ருகுணையில் இருந்தனர் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்நூலின் மெற்றெய்யவத்து எனும் மூன்றாவது கதையில் மலேய்ய எனப்பெயர் பெற்ற மூத்தவர்தம்பபண்ணைத் தீவில் ருகுணை ஜனபதத்தில் கம்போஜ கம் (கிராமம்) வில் வசித்து வந்தார் எனக் கூறப்படுகிறது. காமபோஜர் பெரும்பாலும் யோனர் (யவனர்), காந்தாரர், சாகர் ஆகியோருடன் இணைத்துக் கூறப்படுகின்றனர். காமபோஜர் மொளரியப் பேரரசின் மேற்குப் பிரதேசங்களின் அந்தத்தில் வாழ்ந்து வந்த மக்கட் கூட்டத்தவர் ஆவர். அவர்கள் ஈரானிய மொழியின் வழிவந்த ஒரு மொழியைப் பேசி வந்தனர். வட அப்கானிஸ்தானிலிருந்து நீலமணிக் கற்களும் சோற்றர் மேகர், ஹூவிஷ்க், 2ஆம் கனிஷ்க ஆகியோரினால் மத்திய

ஆசியா, இந்தியா, தீவின் தென்கடற்கரைப் பகுதி ஆகிய இடங்களில் அடிக்கப்பட்ட வேறுபட்ட நாணயங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையும் அறக் கோசியாவின் காமபோஜர் பற்றிய குறிப்பீடுகளும் வடமேற்கு இந்தியாவின் கடற்கரைச் சமுதாயங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்தன என எம்மை நம்பவைக்கின்றன.

மேற்கு ஷதீரபஸ் ஐச் சேர்ந்த வீரதாமனின் (234-239) வெள்ளி நாணயமொன்று 2ஆவது கனிஷ்கனின் நாணயத்துடன் தூபியின் முகப்பு பாகத்தினடியில் புதைத்திருக்கக் காணப்பட்டது. இலங்கையிற் காணப்பட்ட, ஆந்திர வம்சங்களுக்குரிய நாணயங்களின் வரிசையுடன் சாதவாகன கௌதரபுத்திரரால் மீள அடிக்கப்பட்ட நாகபண நாணயமொன்றும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். கொட்ரிங்ரனால் பட்டியற்படுத்தப்பட்ட ஆந்திரர்களின் வெள்ளி டறக்மா நாணயங்களும் குப்த வம்சத்தைச் சேர்ந்த சமுத்திர குப்தன், சந்திர குப்தன், ஸ்கந்த குப்தன் ஆகியோரின் (கி.பி. 325-480) நாணயங்களும் எமது தீவில் இதுவரை உறுதிப்படுத்தப்பட்ட, பண்டை வட இந்திய வம்சங்களினால் கடைசியாக வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களாகும்.

முதலாம் நூற்றாண்டுடன் ஆரம்பித்த காலத்தில் இலங்கையிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட, வட இந்தியாவிற்குப் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் குறைந்து காணப்பட்டமை தீவில் தென்னிந்திய வம்சங்களின் அவ்வக்கால ஆதிக்கத்துடன் இணைந்து காணப்படுகிறது. கொட்ரிங்ரன் அவர்களால் ஏற்கனவே பிரசுரிக்கப்பட்ட நாணயங்களுக்கு வேறாக அண்மைய ஆண்டுகளில் பாண்டிய நாணயங்களின் புதிய வரிசைகள் பல உறுதிப்படுத்தப்பட்டன. வேறுபட்ட காலங்களில் தீவின் பொருளியல் வரலாற்றிலும் அரசியல் வரலாற்றிலும் சோழர், பல்லவர், பாண்டியர், சேரர், வீரக்கொட்டியர், நானாதேசிகள், வேளைக்காரர் போன்ற தென்னிந்திய வணிக, படைச் சமுதாயங்கள் முக்கியமான பங்கினை வகித்து வந்தன. மகாவம்சத்தில் தமிழர்கள் பற்றிய காலத்தால் மிக முந்திய குறிப்பீடுகள் 'அஸ்ஸநாவிக்' என அதாவது தென் இந்தியாவிலிருந்து விற்பனை செய்வதற்காக குதிரைகளைக் கப்பலில்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

கொணர்ந்த வியாபாரிகளாக விவரிக்கப் பட்ட சேன. குட்டிக் என்பவர்களோடு சம்பந்தப்பட்டவையாகும். இலங்கை வரலாற்றின் ஆரம்பகால கட்டத்தில் தமிழ் வணிகர்கள் வகித்து வந்த தீவிரமான பங்கிற்கு ஏராளமான சாசனச் சான்றுகள் உள்ளன. சாசன இலக்கியச் சான்றுகளுக்கு மேலதிகமாக குறிப்பாக அநுராதபுரம், பொலன்னறுவை ஆகிய இடங்களிலும் தீவின் பிற பண்டைத் தலங்களிலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயங்களினூடாக தென்னிந்திய சமுதாயங்களின் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் பற்றி நாம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

அநுராதபுரத்தில் பண்டைய அபயகிரி தாகபத்தின் வட மேற்கேயுள்ள பரப்பில் கற்பாறையொன்றின் மீது காணப்படும் ஆரம்ப கால பிராமி வரி வடிவமைந்த கல்வெட்டு, மேடைப் பகுதியானது தமிழ்க் குடியிருப்பாளர்க ளுடையது எனவும் ஹபற்றரவைச் சேர்ந்த சமண எனும் தமிழரால் அமைக்கப்பட்டது எனவும் கூறுகிறது. அச்சாசனம் தமிழ்க் கப்பற் தலைவன் மதிப்பிற்குரிய பீடத்திற்குரியவன் எனவும் கூறுகிறது. அவனே தமிழ்க் குடியிருப்பாளர்களின் தலைவனாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

பண்டைய அநுராதபுர நகரரணில் ஸல்கஹவத்தவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இலங்கை-பிரித்தானிய அகழ்வுகள் தென்னிந்திய வம்சங்களின் நாணயங்கள் சிலவற்றை வெளிக் கொணர்ந்தன. இக் காலத்தில் காணப்பட்ட கவனிக்கத்தகு மாதிரி பாண்டியர் உணர்வினைப் புலப்படுத்திய பல்வகை நாணயமாகும். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமான காலத்தால் மிக முந்திய தூபி வகையை நனைவுபடுத்தும் சத்தரமொன்றினால் மேற்கவியப்பெற்ற ஒரு சைத்தியத்தைக் காட்டும் இவ்வகையான நாணயத்திற்கு இதுவே அறியப்பட்ட ஒரு தனி எடுத்துக்காட் டாகும். முற்பறத்தில் யானை, கோவில் ஆகியவையும் மறுபறத்தில் மீனும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள இவ்வகை நாணயங் கள் தென் இந்தியாவில் உறுதிப்படுத்தப் பட்டவற்றை ஒத்தவையாகும். எம் மிச்சினர் (1978-629) என்பவர் இவ்வரிசை நாணயங்களை கி.மு. 210-177 எனும் காலப் பகுதியைச் சேர்ந்தவையாகக் கருதுவதுடன், இலங்கையின் காலத்தால் மிக முற்பட்ட நாணய முறைமை தனக்கு

உள்ளுணர்வையளித்த பாண்டியரின் நாணய முறைமைக்குச் சமாந்தரமான பண்புகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளதாக வாதிடுகிறார்.

மேலும், "தொடக்க காலப் பாண்டியர் வெளியீடுகள் கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் பாண்டியர் படையெடுப்புக்கு முற்பட்ட பல்வகை நாணயங்களின் (கி.மு. 240-210) அடுத்தடுத்த இரு வரிசைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன" எனவும் வாதித்தார். இலங்கையில் காலத்தால் மிக முற்பட்ட நாணயங்கள் கி.மு. ஏறத்தாழ 210-170 ஆன காலப் பகுதியில் அடிக்கப்பட்ட பாண்டியப் பல்வகை நாணயங்களின் இரண்டாம் வரிசைகளிலிருந்து பெற்றுக் கொண்ட வடிவங்களைக் கொண்டிருந்த துடன், முன்புறத்தில் குறியீடுகளின் தொகுதியொன்றை, அவற்றுள்ளும் முக்கியமாக யானையின் வடிவத்தைக் கொண்டவையாகக் காணப்பட்டன. இந்த நாணயம் கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குரிய அமைப்புக் காலம் 'ஜி' யில் காணப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பாண்டியரின் மீன் சின்னமும் கூட இரவல் பெற்றதே யாகும். அச்சின்னம் காலத்தால் மிக முந்திய சிங்கள நாணய வெளியீடுகளின் எதிர்ப்புறத்திற் காணப்படுகின்றன. இந் நாணயத்தின்மீது சத்திரமொன்றினால் மேற்கவியப்பட்டு மூன்று சிற்றைகளைக் கொண்ட சைத்தியம் சித்திரிக்கப் பட்டிருந்தல் சிங்கள நாணயம் பொறித்தவரின் மேலதிக வேலைப் பாடாக இருக்கலாம். தீவில் உள்ளூர் நாணயங்களுடன் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தென்னிந்திய நாணயங்கள் உரோம் வியாபாரிக ளுக்கும் இலங்கை வணிகர்களுக்கு மிடையில் தென்னிந்தியர்கள் மத்தியஸ்தம் வகித்தமையின் விளைவாகத் தோன்றியிருக்க முடியும் என்பதையும் கவனித்தல் தகும. அநுராதபுரத்தின் அகழ்வு வேலை நடைபெற்ற தலங்களிலும் தீவின் வட பகுதியிலான பிற இடங்கள் பலவற்றிலும் பெருமெண்ணிக்கையில் பாண்டிய நாணயங்கள் காணப்பட்டமை அரசியற் தாத்பரியங்கள் வேறுபட்டவையாக இருந்தபோதும், இலங்கையின் தென் இந்தியாவடனான வியாபார நடவடிக்கை கள் ஓரளவிற்கு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தமையைக் காட்டுகின்றது. 'ASW 2' அகழ்வுகளின் அமைப்புக் காலம்

C. D. E ஐக் குறித்து நிற்கும் இரு பாண்டிய நாணயங்கள் அவை காணப்பட்ட படைகள் ஒன்பதாம் பத்தாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவையாகக் கருதப்படுவதால் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும்.

இப்பாண்டிய நாணயங்கள் இரண்டும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் சுற்றோட்டத்திற் பகுந்திருக்கக் கூடும். சுற்றோபத்தியாய் (1977:63) முன்னவர்களின் கருதுகோளை ஆதரித்து பெரும்பாலும் சிங்கமும் பூந்தாழியும், எருதும் மீனும் என்பவற்றுடன் கூடிய நாணயவகைகள் பலவற்றைப் பாண்டிய நாணய முறைமையின் இரண்டாம் கட்டத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ள முடியுமெனக் கூறுகிறார். இந்நாணயங்களுட் பெரும்பாலானவை இலங்கையிற் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இதுவும், பாண்டியரின் இரண்டாவது பேரரசு, நிற்கும் வடிவம், அமர்ந்திருக்கும் வடிவம் என்பவற்றைக் கொண்ட நாணயங்களைப் பொறித்தது எனும் கருத்தும் இணைந்து அந்நாணயங்கள் அநேகமாக முதலாவது பாண்டியப் பேரரசின் மன்னர்களால் அடிக்கப் பட்டிருந்தல் கூடும் என்பதைக் காட்டும்.

இலங்கையில் பெருமளவிற்கு காணப்பட்ட பிந்திய பேரரசு ரோம் நாணயங்கள் நான்காம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையுடன் தொடர்புபட்டிருந்த உலகினைச் சுற்றி வந்த கடல் யாத்திரைகளுடன் கீழைத் தேய வியாபாரம் எழுச்சியுற்றதுடன் பொருந்தியமைகிறது. இந்நாணயங்கள் இலங்கையில் பெருமளவிற்கு காணப்படு கின்றமைக்கான ஒரு பிரதான காரணம் வியாபாரம் மலபார், கொர்மன்டல் கரையோரங்களிலிருந்து இலங்கையை நோக்கித் தெற்கே குவியப்பெற்றமை யாகும். ஐந்தாம் நூற்றாண்டளவில் இந்திய கடல்களில் இலங்கையே வியாபாரத்தின் கேந்திர நிலையமாகத் திகழ்ந்தது.

தூரதர்ஷ்டவசமாகப் கொட் றிவ்ரன் அவர்களாற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலங்கையிற் கண்டெடுக்கப்பட்டதும் கி.மு. 144 இற்கும் 49 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்ததுமான ரோமக் குடியரசின் எட்டு டனாறி நாணயங்கள் பற்றி எமக்கு எதுவும் அறியக் கிடைக்கவில்லை. மறுபுறம்,

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

உண்மையில் இந்தியாவிற்கு காணப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான ஆரம்பகால பேரரசு நாணயங்களுடன் ஒப்பிடும் பொழுது இலங்கையிலிருந்து பதினான்கு வெள்ளி நாணயங்களும் குறிப்பிட்ட தக்கவையல்ல. எனினும், இவ்வாரம்பகாலத்தைச் சேர்ந்தவையான இலங்கையிற்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட அண்மைக்கால பார்த்தியன் ரோம நாணயங்களின் கண்டுபிடிப்புகள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கவையாகும். ஜேதவனாரம் அகழ்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட டோறா நகரில் ட்ரஜனின் கீழ் அடிக்கப்பட்ட ஒரு வெண்கல நாணயம் இலங்கையில் அத்தகைய மண்டைய நாணயங்கள் இருந்திருக்கலாம் என்பதைச் சந்தேகத்திற்கு இடமற்றதாகக் கின்றது.

- முதலாவது நாணயம் நீரோவின் நான்காம் ஆண்டிற்குரிய (கி.பி. 57/58) அக்கிரிப்பினாவின் பெயரில் அமைந்ததாகும்.
  - இரண்டாவதுதான் நான்கு பக்க நாணம் லூசியஸ் வெரஸ் என்பவரது 7 ஆம் ஆண்டைச் (கி.பி. 1667) சேர்ந்ததாகும்.
  - மூன்றாவது நாணயம் ஒரேவியனின் ஆறாவது ஆண்டைச் (கி.பி. 274/5) சேர்ந்ததாகும்.
- தனியார், சேகரிப்பொன்றிற் காணப்பட்ட இந்த நான்கு பக்க மூன்று நாணயங்களுடன் இலங்கையிற்கு காணப்பட்ட ஆரம்ப காலப் பேரரசு ரோம நாணயங்களின் எண்ணிக்கை 17 ஆக அதிகரிக்கும். வேறும் பல தனியார்

சேகரிப்புகளில் இந்நாணய வரிசையில் பத்துக்கு மேற்பட்ட நாணயங்களை நாம் பரிசீலிக்க முடியும். பிற்கால ரோமப் பேரரசு நாணயங்கள் பற்றிய எமது நுண்ணாய்வின் போது நாடுபூராவும் ஆயிரக்கணக்கில் பல்வகை நாணயங்கள் காணப்பட்டன. மலர் வளையத்தின்படி நடுவே சிலுவை வகை என்பவற்றைக் கொண்ட சாதாரண மூன்றாம் பித்தளை நாணயங்கள் தவிர இலங்கையில் மிகச் சொற்ப 'Folles' நாணயங்கள் மட்டுமே அறியப்பட்டிருந்தன. 1982, 1983 ஆம் ஆண்டுகளில் கலாசார முக்கோண செயற்றிட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப் பட்ட சீகிரிய அகழ்வுகளின்போது 1 ஆம் கொன்ஸ்ரேனரின் மூன்று 'Folles' நாணயங்கள் கிடைத்தன. அவற்றுள் ஒன்று ரோம நாணயசாலையில் அடிக்கப்பட்டதுடன் கி.பி. 317 ஆம் ஆண்டிற்குரியதாகும். மற்றது அன்றியோக்கைச் சேர்ந்தது: கி.பி. 330/3 காஸ்பு பகுதிக்குரியதாகும். மூன்றாவது கொன்ஸ்ரேனரின் ரோமியனைச் சேர்ந்தது: கி.பி. 337-340 எனும் காஸ்பு பகுதிக்குரியதாகும்.

இலங்கையில் தொல்பொருளியற் கூட்டுறவுப் பிரான்சிய பணிக்குழு நடத்திய அகழ்வுகளின் போது மேற்பரப்பிற்கு சேகரிக்கப்பட்ட நாணயங்களிற் பெரும்பாலானவை ரோம மூன்றாம் பித்தளை நாணயங்களையும் அவற்றையொத்த போலி நாணயங்களையும் வகை குறித்து நிற்கின்றன. சேகரிக்கப்பட்ட பொருட்களுள் வியப்பைத் தருவது கிராமவாசி ஒருவரது உதவியினால் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பணப் பெட்டியாக மாற்றப்பட்ட ஒரு சிறிய சிவக்கச் சுட்ட குடமாகும். அதனைக் கண்டெடுத்த கிராமவாசியிடமிருந்து நாம் பெற்றுக்கொண்ட தகவல்களுக்கமைய, அக்குடம் ரோம நாணயங்களினால் நிரப்பப்பட்டிருந்தது. அக்குடத்தை நாம் பெற்றுக்கொண்ட பொழுது குடத்தின் உட்புற மேற்பரப்பில் ஏறுத்தாழ 18 ரோம மூன்றாம் பித்தளை நாணயங்கள் ஒட்டிக் கிடந்தன. குடம், ரோம மூன்றாம் பித்தளை நாணயம் மட்டும் புகுவதற்குப் போதுமான துவாரத்தைக் கொண்டிருந்தது.

நாணயவியலாளர்கள் பலர் 7 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியளவில் ரோமன் நாணயங்கள் நாடுபூராவமான தனது சுற்றோட்டத்திலிருந்து மறைந்து

விட்டதாகக் கருதுகின்றனர். 638 இல் எகிப்தில் அலெக்ஸாந்திரியாவின் விழ்ச்சி ரோமுடனும் மேலைத்தேய உலகுடனும் இருந்த நேரடியான வியாபாரத்திற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது போலும் எனினும், மேற்கிலிருந்தான நாணயங்களின் பட்டியலில் இலங்கையில் மிக அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட XI ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மிக்க வியப்பினைத் தரும் பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஒரு வெண்கல நாணயத்தை நாம் சேர்த்துள்ளோம். தனித்தன்மை வாய்ந்த இந்நாணயம் X ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் இந்து சமுத்திரத்தில் தீவிரமாக வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த முகமதிய அராபியினால் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கலாம்.

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிந்திய பேரரசு காலத்தைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான ரோமன் மூன்றாவது பித்தளை நாணயங்களுக்க வேறாக தீவில் குறித்த எண்ணிக்கையான சகானிய நாணயங்களும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எமது சகாப்தத்தின் ஆறாவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த எகிப்திய கிரேக்கர் கொஸ் மஸ் இன்டிகோபினியஸ் ரெஸ் இலங்கையில் பார்சீக் வர்த்தகர்கள் இருந்தமைக்குச் சான்று பகர்கிறார். அவரது கிறிஸ்தவ இடவிளக்கப் படத்திலான விவரணமொன்றிற்கமைய, கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்குமிடையில் வணிகச் சரக்குகள் கொண்டு செல்லப்படுவதில் ஒரு காலத்தில் மேற்கு இந்தியா வகித்து வந்த முக்கிய இடத்தை இலங்கை வகிக்கத் தொடங்கியது. கொஸ் மஸ் (X1, 15) சர்வதேச வர்த்தகத்தில் இத்தீவு வகித்து வந்த கேந்திர நிலையைத் தெளிவுபடுத்துவதில் பின் வருமாறு கூறுகிறார்: "இந்தியாவின் அனைத்துப் பகுதிகள், பார்சீகம், எத்தியோப்பியா ஆகிய தேசங்களிலிருந்தான கப்பல்களுக்குத் தீவு (இலங்கை) சிறந்த புகலிடமாகத் திகழ்ந்தது. அவ்வாறே அது தனது கப்பல்களையும் வெளி நாட்டுக் கப்பற் துறைகளுக்கு அனுப்பியது. மேலும், சீனாவிலிருந்தும் அத்திசையிலுள்ள பிற அங்காடிகளிலிருந்தும் அது படகு கற்றாழை, இலவங்கம், சந்தனக் கட்டையும் அதனாலான பொருள்களும் என்பவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன், மிளகு வளரும் மாலை, செம்பு, எள்ளு, உடைகள் என்பவற்றிலான வியாபார

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

அங்காடியாகத் திகழ்ந்த கல்லியானா, கஸ்தூரிக்குப் பெயர் பெற்ற சிந்து எனும் பிரதேசங்களுடனும் அன்ட்ரோஸ் வரங்கல், பாரசீகம், ஹோமறைற், அடோல் என்பவற்றுடனும் வர்த்தகம் செய்தது. அதே சமயம் தனது விளை பொருள்களை அந்நாடுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்றுமதி செய்தும் வந்தது. (ஜே.டபிள்யூ. மக்கிறின்டிஸ், 1901 : 160-1).

சலானிய மன்னன் முதலாம் யெஸ்டிகேட் (கி.பி. 397-417) இன் மூன்று நாணயங்களைப் பிரசுரிப்பதன் மூலம் நாண்ட்ரிங்ரன், மூன்றாம் பித்தளை நாணயங்கள் மத்தியில் சிறு செப்பு நாணயங்கள் காணப்பட்டமை தீவில் பாரசீகர் தொடர்பு இருந்தமையைக் காட்டும் எனும் கருதுகோளை வெளியிட்டார். இதுவரை இலங்கையில் அறியப்பட்டிராத மேலும் மூன்று சலானிய நாணயங்களை நாம் சேர்த்துள்ளோம். அவை அனைத்தும் ஒரே முற்பக்க மறுபக்க மாதிரிகளைக் கொண்டவை. மார்புப் பாகம் மேலே இளம்பிறை / சவாலைகளுடன் கூடிய தீப்பீடமும் இரு குற்றேவலாளரும்.

சலானியப் பேரரசின் தேய்வுடன் அராபியர்கள் மலாபார் கரையோரங்களையும் இலங்கையையும் அடையத் தொடங்கினர். ஏறத்தாழ அதே சமயம் சீன வியாபாரிகள் தீவுடன் தமது வர்த்தக நடவடிக்கைகளை விருத்தி செய்தனர். ஆரம்பத்தில் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் சீனா இலங்கையுடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் முற்றிலும் சமய சம்பந்தமானவை. எட்டாம் நூற்றாண்டளவில் முதலாவது வர்த்தகத் தொடர்புகள் ஆரம்பித்தன. ஏழாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் சீனாவுக்கும் மத்திய கிழக்கிற்கு மிடையில் வியாபார நடவடிக்கைகள் திடீரென எழுச்சிபெறத் தொடங்கிய பொழுதே கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்கும் இடையிலான கடல் வியாபாரத்தில் இலங்கை முக்கியமான பங்கினை வகிக்கத் தொடங்கியது. கி.பி. 650 இல் ஒருபுறம் சலானியர் வலுவிற்கு முற்றுப்புள்ளியிடும் வகையில் இஸ்லாமிய மதத்தின் கீழ் அராபிய நாடுகள் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டமையும், மறுபுறம் சீனாவில் ராங் வம்சத்தினால் ஆதிக்கம் தாபிக்கப்பட்டமையுமே கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்குமிடையில் தீவிர வியாபாரத் தொடர்புகள் ஆரம்பித்

தமைக்குப் பிரதான காரணமாகும். அக்ஸெல் ரொசெயுல்லே சரியாக அவதானித்தவாறு இக்காலத்தில் சீன ஏற்றுமதிகளில் அழியத்தக்க பொருளான பட்டு தான் வகித்து வந்த உன்னத இடத்தை இழக்க 8ஆம் நூற்றாண்டில் பிரசித்தி வாய்ந்த பீங்கான், கற்பாண்டங்கள் போன்ற அதி சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் சீனாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு பெருந்தொகையாக அவை துரித கதியில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பி.வை.மான் குவின் தெளிவாகக் காட்டியவாறு, இம் மட்பாண்டங்கள் தென் சீனக்கடல், இந்து சமுத்திரம் என்பவற்றின் பெரும்பாலான கடற்கரைகள் வழியே தென்கிழக்கு ஆசியா தொடக்கம் கிழக்கு ஆபிரிக்கா வரையான தொல்பொருளியற் தலங்களிலே காணப்பட்டன. கி.பி. 960 இல் சோங் வம்சத்தின் கீழ் சீனா ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதன் பின் மட்பாண்டங்கள் சீனாவின் பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருள்களாயின.

எட்டாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் இலங்கை சீனாவுடன் தாபித்திருந்த வர்த்தகத் தொடர்புகளின் பிரதான சிறப்பியல்பாக அமைந்தது இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சீன மட்பாண்டங்களாகும். முதலாவது கொடுக்கல் வாங்கல்கள் தொல்பொருளியல் ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகளின் போது சேமித்து வைக்கும் மூன்று பாரம் மிகுந்த சாடிகளின் துண்டங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டமையின் மூலம் வெளிப்பட்டன. மாந்தையிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற காலத்தால் மிக முந்திய பாண்டங்கள் தாங் வம்சத்தைச் (618-907) சேர்ந்த பொருள்களாகும். பதினோராம் நூற்றாண்டு தொடக்கமே சீனா இலங்கையுடன் பரந்த அளவில் தனது வியாபார நடவடிக்கைகளை விருத்தி செய்தது.

அநுராதபுரம் இலங்கையின் தலைநகராக இருந்தமையை ஒரு முடிவுக்குக் கொணர்ந்த இலங்கையின் மீதான தென் இந்திய ஆக்கிரமிப்புக்கள் வியாபார நிலையங்களை மாற்றியமைத்தன. இக்காலத்தில் கிழக்குக் கடற் கரையோரத்திலிருந்த கோகன்னவும் மேற்கு ஈரவலயத்தின் அனைத்துத் துறைமுகப் பட்டினங்களும் கூடிய முக்கியத்துவம் பெற்றன. ஈ.எச்.செ.பர் என்பவர் (1963 : 13) 9 ஆம் 10 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சீனக்

கப்பல்கள் பாரசீகக் குடாவை அடைய வில்லையெனவும், வளம் மிகுந்த வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்ட பாரிய கப்பல்கள் இலங்கையி் லிருந்து சென்றவையெனவும் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார். இலங்கை சீனச் சந்தைகளைத் தந்தம், இரத்தினக் கற்கள், பருத்தி என்பவற்றால் நிரப்பியதாகத் தெரிகிறது. ஹென் என்பவரது (1928 : 9) கூற்றுக்கமைய வஜ்ரபோதி எனும் துறவி, எட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் இரத்தினக் கற்களில் வியாபாரம் செய்வதற்காக இலங்கையின் துறைமுகமொன்றிலே கூடிய 35 பாரசீகக் கப்பல்களைக் கண்டார். ஈ.எச். செ.பர் என்பவர் (1963) ராங் வம்சத்தைச் சேர்ந்த சீனர், தமது சொந்த விங்னம் மாநிலத்திலிருந்தும் தூர இடத்தேயமைந்த சிங்க நாட்டிலிருந்தும் (இலங்கை) தந்தத்தையும் பருத்தியையும் பெற்றதாகக் கூறுகிறார்.

அநுராதபுரத்திலும் பொலன்னறுவையிலும் குறிப்பாக குறுகிய காலமே நீடித்திருந்த 13ஆம் 14ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த யாப்பஹுவ, குருணாகலை, தம்பதெனியா ஆகிய தலைநகரங்களிலும் நாட்டின் பிற இடங்களிலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட சோங், தென் சோங் வம்சங்களுக்குரித்தான நூற்றுக் கணக்கான நாணயங்கள் சீனாவுக்கும் பண்டை இலங்கைக்குமிடையில் நிகழ்ந்த வர்த்தகப் பரிவர்த்தனையைப் பறை சாற்றுகின்றன.

தீவில் 10 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட காலப் பகுதியில் சீன நாணயங்கள் காணப்படாமையும் சென் சொங் காலப் பகுதியிலிருந்து நாணங்கள் பெருந்தொகையாகக் காணப்பட்டமையும் இரு காரணிகளைக் கொண்டு விளக்கப்படலாம். முதலாவதாக, 1075 ஆம் ஆண்டில் இற்குமதிகளுக்குக் காசாகக் கொடுப்பனவுகளைச் செய்தல் தடைசெய்யப்பட்டது. இரண்டாவதாக, பேரரசன் ஷென்சோங் (1078 - 1086) காலந் தொடக்கம் நாணயங்களின் ஆண்டுக்குரிய உற்பத்தி, ஒவ்வொன்றும் 1000 நாணயங்களைக் கொண்ட ஆறு மில்லியன் கோர்வைகளாக உயர்த்தப்பட்டது. சீனாவின் மத்திய பகுதியிலும் தெற்கேயும் சரங்கங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டமையும் அவற்றின்

(32 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

இல. 1-3 - திருகோணமலையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட
நாணயங்கள் - பிரித்தானிய அருங்காட்சியகம்.

இல. 4-5 யானை வடிவமும் ஸ்வஸ்திக் வடிவமும்
பொறிக்கப்பட்ட நாணயம் - பிரித்தானிய அருங்காட்சியகம்.

இல. 6 - லக்ஷ்மி தகடு நாணயம் (நின்ற நிலையில் கஜ
லக்ஷ்மி - பாரிஸ் அருங்காட்சியகம்.

இல. 7 - லக்ஷ்மி நாணயத் தகடு (நின்ற நிலையில்
கஜலக்ஷ்மி உருவம் - ஸ்வஸ்திக்) பிரித்தானிய அருங்
காட்சியகம்.

இல. 8 - லக்ஷ்மி நாணயத்தகடு (அமர்ந்திருக்கும் கஜ
லக்ஷ்மி உருவம் - ஸ்வஸ்திக்) பிரித்தானிய அருங்காட்சியகம்

இல. 9 - யானை, ஸ்வஸ்திக் நாணயத்தின் மீது பொறிக்கப்
பட்ட லக்ஷ்மி நாணயத் தகடு (தனியார் சேகரிப்பு)

இல. 10 - பிடறியற்ற சிங்க உருவம் பொறித் நாணயம்
(அநு ராதபுர அகழ்வாராய்ச்சி)

இல. 11 - மரம் மற்றும் ஸ்வஸ்திக் உருவம் பொறித்த
நாணயம் (அநு ராதபுர அகழ்வாராய்ச்சி)

இல. 12 - ரோம சாம்ராச்சியத்துக்கு பிற்பட்ட நாணய
மொன்றின் நகல்.

இல. 13 - பாண்டிய பல்வகை நாணயம் (அநு ராதபுர
அகழ்வாராய்ச்சி)

இல. 14 - பாண்டிய நாணயம் : எருது - இரு மீன்கள்
(பாரிஸ் அருங்காட்சியகம்)

இல. 15-16 ஸ்ரீ ராஜராஜ மன்னனின் சோழ நாணயம் -
பிரித்தானிய அருங்காட்சியகம்

இல. 17 - சீன நாணயம் : யுவாங் பெங் காலம் (1078-1085)
கொழும்பு அருங்காட்சியகம்.

(இந்நாணயங்களை பிரசுரிப்பதற்கு அனுமதியளித்தமைக்காக
சம்பந்தப்பட்ட அருங்காட்சியகங்களுக்கும் கலாநிதி ரொபின்
கனிங்ஹாம் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி)

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

சீகிரியா-தம்புள்ள பிரதேசத்தில் புராதன இரும்பு உருக்கும் தொழில்

ரோஸ் சோலங்க ஆர்ச்சி

(தொல்லியல் பட்டப் பின்படிப்பு நிறுவனம், களனி பல்கலைக்கழகம்)

பண்டைய குடியிருப்புகளின் மாதிரிகள் பற்றிய ஆய்வுகள், அவை குழல் வளங்களுடன் தொடர்புபட்ட, தமக்கேயுரிய தொழில் நுட்பவியல் முறைமைகளைக் கொண்டிருந்தன என்பதை நிறுவியுள்ளன. பண்டைச் சமூகங்கள் அனைத்திலும் இரும்பு மிக முக்கியமான தொழில் நுட்ப, பொருளாதார வளங்களுள் ஒன்றாக இருந்து வந்துள்ளது. இரும்பின் ஆக்கம், குறித்த ஒரு சமுதாயத்தினுள் அறிமுகப்படுத்தப்படும் தொழில்நுட்ப புதுமைகள் ஆனவை அச் சமுதாயத்திலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை எவ்வாறு மாற்றும் என்பதற்குத் தெளிவான எடுத்துக்காட்டுகளைத் தருகிறது. அது உற்பத்தியில் உள்ளபடியாக ஈடுபட்ட மக்கள் மீது தாக்கம் செலுத்தியதுடன் நின்றுவிடாது வியாபாரம், நகர்ப்புற வளர்ச்சி, நுகர்வுப் போக்குகள் என்பவற்றின் மீதான தனது செல்வாக்கின் காரணமாக பொதுவாக சமூக, பொருளாதார அரசியல் ரீதியிலும் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

வரலாற்றின் ஆரம்ப காலங்களிலிருந்தே இலங்கையில் தங்கம், வெள்ளி, ஈயம், செம்பு, இரும்பு என்பவை உபயோகத்திலிருந்தன என்பதற்கு மகாவம்சம், தூபவம்சம், பூஜாவலிய போன்ற வரலாற்றேடுகளிலும் கல்வெட்டுகளிலும் ஏராளமான குறிப்புகள் உள்ளன. தீவின் பல்வேறு பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்பொருளியல் ஆராய்ச்சிகளும் அகழ்வுகளும் எமது மூதாதையர்களின் உலோகவியல் அறிவு பற்றிய எழுத்துச் சான்றுகளையும் பதிவுகளையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இரும்பின் உருக்கியெடுக்கும் தொழில்பற்றி அறியப்பட்ட அதிமுற்பட்ட காலம் கி.மு.9 ஆம் நூற்றாண்டு என்பது சீகிரியாவில் 'அலிகல்' எனும் இடத்திலிருந்தான தொல்பொருளாய்ச்சிச் சான்று ஒன்றின் 14 காலங்குறித்தலினுடாகத் தாயிக்கப்பட்டது. இத் தொழில்நுட்பம் கி.மு.9 ஆம் நூற்றாண்டின் போது அல்லது அதற்கு முன் கைக்கொள்ளப்பட்டிருந்தல் கூடும் என நம்பப்படுகிறது.

இலங்கை, சுதேச உலோகத் தொழில் நுட்பவியலொன்றைக் கொண்டிருந்ததா என்பதையும், அவ்வாறு கொண்டிருந்ததாயின் அதற்கைய தொழில்நுட்பவியலின் சிறப்பியல்புகள் யாவை என்பதையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இலங்கையில் நவீன இரும்பு உற்பத்திக்கு முற்பட்ட காலம் பற்றிய ஆய்வு 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்தது எனலாம். ஜோன் டேவி, ஒன்டாறஜி, குமாரசுவாமி, ஹட்ஸ்டீல போன்றோரது

ஆரம்ப கால விவரணங்களும் நுண்ணாய்வுகளும் இலங்கையின் இரும்பு, உருக்குத் தொழில்நுட்பவியல் தெற்கு ஆசிய இரும்புத் தொழில்நுட்பவியல் தொகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் இடத்தை வகித்தமையைக் காட்டியுள்ளன.

1980 களின் பிற்பகுதியில் இவ்விடயம் பற்றிய தொல்பொருளியல் நுண்ணாய்ச்சிகளில் குடியிருப்புத் தொல்பொருளியல் ஆராய்ச்சியில் இணைந்து பணியாற்றும் செயற்றிட்டத்தின் கீழ், சீகிரியா-தம்புள்ள பிரதேசத்தில் தேசிய பழம்பொருட் சலீடிஷ் சபையின் கூட்டிணைப்புடன் பட்டப் பின் தொல்பொருளியல் நிறுவகத்தினாலும், மேல் வளவையாற்றின் தீர்த்தின் மீது சமஸ்தவ்வெவில் பிரித்தானிய குழுவொன்றுடன் இணைந்து பணியாற்றிய தொல்பொருளியற் திணைக்களத்தினாலும் முக்கியமான முன்னேற்றங்கள் எய்தப்பட்டன. எவ்வாறாயினும், இந்த இரு அமைவிடங்களுக்கும் மேலதிகமாக 1995 இல் ரிதியகமவில் தொல்பொருளியற் திணைக்களம், தொல்பொருளியல் ஒத்துழைப்பு பிராணசிய பணிக்ககுழு ஆகியவற்றின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளின்போது வெளிக்கொணரப்பட்ட, இரும்பிணை உருக்கியெடுக்கும் உலைகளின் எஞ்சிய பாகங்களும், 1992 இல் எலஹரவிலும், 1996 இல் துன்னான, யபறலுவ ஆகிய இடங்களிலும் தாம் கனிப்பிரதேசத்தின் பல தலங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளும் தீவு பூராவும் இரும்புக் கழிவுப்பொருள் மேடுகள் இருக்கக் காணப்பட்டமையும் இத்தொழில்நுட்பம் பரந்திருந்தமைக்குச் சான்று பகர்கின்றன.

அகழ்வு, உலைகளின் அமைப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப மதிப்பீடு

இக் கட்டுரையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள ஆராய்ச்சியும் விஞ்ஞான ரீதியான செயற்பாடுகளும் சீகிரியாவில் 'அலகொலவெவ' கிராமத்திற்கு அண்மையில் 'தெஹிகுஹ அலகந்த' எனும் இடத்தில் 1988 ஆம் ஆண்டில் அடையாளங் காணப்பட்டு, பின் 1990, 1991 ஆம் ஆண்டுகளில் நிகழ்த்தப்பட்ட அகழ்வுகளின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிரதான 'ஆலை'யின் மீதே கவனம் செலுத்துகின்றன. இவ்வமைவிடம் சீகிரிய குன்றிலிருந்து 8.5 கிலோமீற்றர் தென்கிழக்கே உள்ளது; அலகொலவெவ கிராமத்திலிருந்து 1.5 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அடர் காட்டில் மறைந்துள்ள இந்த இரும்பு உற்பத்தி நிலையம் வடக்கிலும் மேற்கிலும் சேணைப் பயிர்ச் செய்கையாலும், சீகிரிய

பிரதேசத்திற்கு நீரிணை ஊட்டும் பிரதான நீர்வழிகளுள் ஒன்றான கிரி ஓயாவினாலும் குழப்பட்டுள்ளது. கிரி ஓயா பள்ளத்தாக்கில் மட்டுமே 20 இற்கும் மேற்பட்ட இரும்பு உற்பத்தி அமைவிடங்கள் காணப்பட்டன. அகழ்வுகள், ஏறத்தாழ 3750 சதுரமீற்றர் பரப்பிணைக் கொண்ட அமைவிடத்தில் உலைகள் பலவற்றையும் பாரிய இரும்புக் கழிவுப் பொருட் குவியலொன்றையும் வெளிப்படுத்தின. தொல்பொருளாய்ச்சி, இவ்வமைவிடத்தில் மகினெற்றற்றுத் தாதுடன் (Fe₃O₄) விருத்தியடைந்த பிழம்புச்சாலைச் செயன்முறையைப் பயன்படுத்திப் பாரிய அளவில் இரும்பு உற்பத்தி நிகழ்ந்தமையை இனங்காண்பதற்கு உதவியது. நிகழ்ந்த உற்பத்தியின் அளவிற்கும் இத்தொழில்நுட்பம் அபிவிருத்தியடைந்திருந்த மட்டத்திற்கும் வேறுபட்ட பருமன்களிலும் வடிவங்களிலும் கிடைத்த இரும்புக்கழிவுத் துண்டுகள், மண் படைகளினால் மூடப்பட்டிருந்த கழிவுப் பொருட் குவியல்கள், நிகழ்த்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் என்பவை சான்று பகர்கின்றன.

அமைவிடத்தின் முழுப்பரப்பின் மீதும் இரு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலத்தில் நடத்தப்பட்ட முறைமையான அகழ்வுகள், இரும்பு உற்பத்தியில் பயன்படுத்தப்பட்ட உலைகள் பலவற்றின் கண்டுபிடிப்புக்கு வழிவகுத்தன. இவ்வலைகள் அடித்தளப் பாறையை முட்டை வடிவத்திலமையும் குழியாகக் குடைந்தெடுப்பதன் மூலம் ஆக்கப்பட்டன. அகழப்பட்ட ஒவ்வொரு உலையும் முன்புறச் சுவர் இன்றிக் காணப்பட்டது. இவ்வலைத்தான உலைகளின் இறுதி விளைபொருளான பஞ்சுத்தென்மை வாழ்ந்த இரும்புப் பிழம்பிணை வெளிகேயு எடுப்பதற்கு வசதியாக முன்புறச் சுவர்கள் இடிக்கப்பட்டன போலும்.

அமைப்பின் உயரமும் வடிவமும் வெப்ப நிலையைக் கட்டுப்படுத்தவும், உலையின் பலத்தை உறுதிசெய்யவும் கூடியவையாக இருந்தன. எஞ்சிய துண்டுகளைப் பயன்படுத்தி உலையானது மீள அமைக்கப்பட்டபொழுது அதன் உயரம் 2 மீற்றராக இருந்தது. உலையொன்றின் அடிப்பாக அகலம் 80 - 95 சென்மீற்றராக இருக்க, ஆழம் (கிழக்கிலிருந்து மேற்குப் பக்கமாக) 40-80 சென்மீற்றராக இருந்தது. உலைகளின் மேற்போந்த அளவுகளையும் உயரத்தையும் கருத்திற்கொள்ளும் பொழுது அலகொலவெவவிற காணப்பட்ட உலைகள் சார்பு ரீதியில் அகலமாக இருந்தன என்பது தெளிவு. உற்பத்திச் செயன்முறையிலிருந்து உயர் உற்பத்திச் செயற்பாட்டைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு பொருத்தமான ஒரு முறையில்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

வெப்பத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலையும் அமைப்பின் தன்மை கொண்டிருந்தது.

உற்பத்திச் செயற்பாடுகள்

உற்பத்திப் பயன்படுத்தப்பட்ட மூலப்பொருளிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கூடிய உச்ச உற்பத்தி. உலையில் தாழ்த்தல் நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஆற்றலில் பொதுவாகத் தங்கியிருந்தது. வெப்பமே இரும்பினை உருக்கியெடுக்கும் செயன்முறையில் முக்கிய காரணியாகக் கருதப்பட்டது. சாதாரண மரக்கரித் தீயினால் 700 சென்டிகிரேட் வரை வெப்பம் பிறப்பிக்கப்படலாம். உருக்கும் செயன்முறைக்கு உகந்த வெப்ப நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்கு உலையானது ஒன்றில் இயற்கையான ஈர்வைக்கான அன்றேல் வலிந்த ஈர்வைக்கான வசதிகளைக் கொண்டிருந்தல் வேண்டும். ஓர் உலையினூடாக வளியின் இயற்கையான ஈர்வையானது உயர்ந்த ஒரு புகையோக்கியின் (கிம்னி) மூலம் தூண்டப்படுகிறது. வலிந்த ஈர்வை உலையொன்று ஊதுகுழாயொன்றினூடாக துருத்திகளின் வழி உதை காற்றை ஊதுவதற்கான ஏற்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும். அலகொலவெவவில் அகழப்பட்ட உலைகளில் பிற்பக்கச் சுவர்களின் தாழ்ந்த பகுதிகளின்மீது அழுக்கச் குறிகள் காணப்படுகின்றன. அலகொலவெவவிற போலன்றி சமனலவெவ உருக்கும் உலைகள் ஏப்ரல் தொடக்கம் ஆகஸ்ட் வரை மணித்தியாலமொன்றுக்கு 70 மைல்கள் எனும் வேகத்தில் பிரதேசத்திற்குக் குறுக்கே வீசிய பருவக் காற்றினை இயற்கை ஈர்வையாகப் பயன்படுத்தின என நம்பப்படுகிறது. அலகொலவெவ இரும்பு உற்பத்தித் தலைவர்கள் சில சமயங்களில் உலை ஒன்றுக்கு ஒரே சமயம் எட்டு ஊது குழாய்களைப் பயன்படுத்தினர் என்பதற்குச் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. உற்பத்திச் செயன்முறையின் வெற்றிக்கு இன்றியமையாத வெப்பத்தினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குச் சிறப்பான ஒழுங்குமுறை பயன்படுத்தப்பட்டது. மேலும் குளிர் மண்டலங்களைத் தவிர்த்து உலையின் அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் வளியினைச் சமமாகப் பரவச் செய்யும் ஆற்றலையும் அவர்கள் கொண்டிருந்தனர்.

இரும்பினை உருக்கியெடுப்போர் பொதுவாக பூர்வீக பிழம்புச்சாலை உலைகளுக்கு ஏற்றாற்றுவையும் இலிமினைற்றையும் பயன்படுத்தினர். பிழம்புச் சாலை உலையொன்றிலே அடர்த்தியிடுக்க இரும்பு ஓட்சைட்டைக் குறைப்பதிலான இடர்ப்பாடே இதற்குக் காரணமாகும். இந்தியாவிலே டர்வாளைச் சேர்ந்தவர்களான இரும்பினை உருக்கியெடுப்போர் உள்ளூரில் கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்த இல்மனைற்றுத் தாதினைப் பயன்படுத்தினர். அவர்கள் தாதினை ஏற்றாற்றாக மாற்றுவதற்கும் தாதினுள்ள நீரடக்கத்தின் பெரும்பாகத்தை காபன்ரொட்சைட்டு, எளிதில் ஆவியாகும் கந்தகம் (சல்பர்) போன்ற பிற கூறுகள் ஆகியவற்றுடன் கூடவே அகற்றுவதற்கு மாகத் தாதினை வறுத்தனர். இலங்கையில்

சமனலவெவவைச் சேர்ந்த இரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்திச் செயன்முறையில் இல்மனைற்றையும் ஏற்றாற்று இரும்புத் தாதுகளையும் பயன்படுத்தினர். அநுராதபுர கெடிகே அமைவிடம் இரும்புக் கழிவுத் துண்டுகளையும் இல்மனைற்றுச் சிறுக்கணுக்களையும் கொண்டிருந்தமை இந்த இடத்திலே, இரும்பினை உருக்கியெடுப்போர் இல்மனைற்றுத் தாதுகளைப் பயன்படுத்திய மையைக் காட்டுகிறது.

பிழம்புச் சாலை உலைகளிலே மகினெற்றைற்றின் பயன்பாடு விதிவிலக்கான ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் இதுவரை இனங்காணப்பட்டுள்ளது. இச்செயல்நுட்பத்தின் மூலம் அடர்த்தியான மகினெற்றைற்றுத் தாதினைத் தாழ்த்துதல் சிரமமானது எனத் தற்காலத் தொல்பொருள் உலோகவியலாளர்கள் சிலர் கருதுகின்றனர். அலகொலவெவ அகழ்வுத் தலத்தில் அழுத்தமான கற்பாறையைச் சூழவும் உலைகளின் சுற்றுப்புறத்திலும் இரும்புக் கழிவுகளுடன் இணைந்தும் காணப்பட்ட இரும்புத் தாதுத் துணுக்குகள் இப்பிழம்புச் சாலைச் செயன்முறைக்கு மகினெற்றைற்று பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடும் எனும் கருத்தைத் தருவதாக உள்ளன. இரசாயனப் பகுப்பாய்வுகள் இந்த மகினெற்றைற்று மணிகளிலான இரும்பு ஓட்சைட்டு உள்ளடக்கம் சராசரியாக 98 சதவீதமாகும் எனக் காட்டியுள்ளன. பிரதேசத்தைச் சுற்றி அமைந்துள்ள பிற உற்பத்தி நிலையங்களிலிருந்தான கழிவுப் பொருள் மாதிரிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பொழுது அலகொலவெவவிலிருந்தான கழிவுப் பொருள் மாதிரிகள் பயலாற்றுச் (Fe²⁺ Si O₄) சேர்வை யொன்றையும் தாழ்ந்த இரும்பு ஓட்சைட்டு உள்ளடக்கத்தையும் கொண்டிருந்தன. இக்காரணிகள் அந்த அமைவிடத்திலே விளைவு அதி உயர்வாக இருந்தமையையும் அவ்வமைவிட இரும்புத் தொழிற் தலைவர்கள் பொருளாதார ரீதியில் பெறுமதிவாய்ந்த உற்பத்திக்குத் தேவையான தாதினைத் தெரிவு செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் காட்டுகின்றன.

உற்பத்தி அமைவிடத்தின் காலங்குறித்தல்

இந்த இரும்பு ஆலை எறத்தாழ கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொழிற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. குறிப்பாக, உற்பத்தியின் அளவையும் தரத்தினையும் கருத்திற் கொள்ளும் பொழுது இதனைக் காலத்தினால் மிக முந்திவிட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியாகக் கருதலாம். அமைவிடத்திற் காணப்பட்ட பாணை வகைகள்: அவற்றின் உற்பத்தியானது வரலாற்றுக் காலத்தின் ஆரம்பப் பகுதியில் (அமைவிடத்தில் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்திருந்தது) நடைபெற்றது என்பதைக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காகியப்பன் காலத்தில் - அதாவது, சீகிரிய நகரின் பிரதான அமைப்புக் கட்டத்தில் இப்பிரதேசத்தில் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இரும்பு உற்பத்தி முறைமையொன்று

இருந்தமையை நாம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

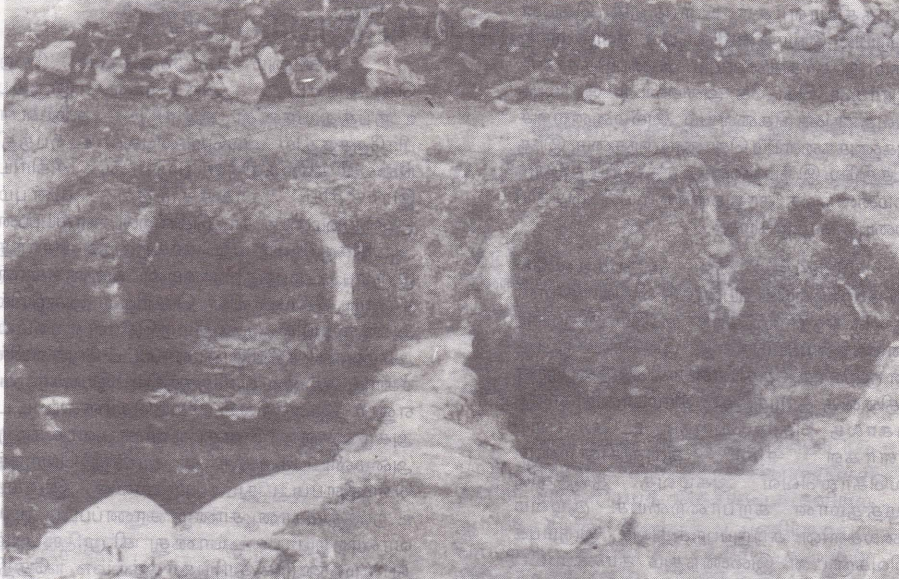
எனினும் பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகள் இரும்பு உற்பத்தியானது சீகிரிய - தம்புள்ள பிரதேசத்தில் அலகொலவெவ உற்பத்தி நிலைய காலத்திற்கு முற்படவும் சீகிரிய இராச்சிய காலத்திற்குப் பின்பும் இருந்தமையைக் காட்டுகின்றன. காகியப்பன் ஆட்சிக்குப் பிற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த இரும்பு உற்பத்தி அமைவிடங்களுக்கான சான்று, சீகிரியாவின் வெளியுற அகழியில் அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளின் போது காணப்பட்ட வேளையில் சீகிரிய-தம்புள்ள பிரதேசத்தில் 'இயங்கற்றுவ' எனும் இடத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளின் போது மூல வரலாற்று அமைவிடங்களுக்கான சான்று பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அலகலவில் இரும்பு உற்பத்திக்கான சான்று காணப்பட்ட மூல வரலாற்றுப் படையானது கி.மு. 9 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகத் தேதி குறிப்பிட்டமையைக் கருத்திற் கொள்ளத்தகும. தீவில் இரும்பின் உருக்கியெடுக்கும் தொழிலுக்கு இது வரை பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட காலத்தால் மிக முந்திய தேதிக்குறிப்பீடு இதுவாகும்.

சீகிரியாவில் மூல வரலாற்றுக் குடியிருப்புகளின் விரிவாக்கத்திற்கு இப்பிரதேசத்தில் நீர்வழிகளைச் சுற்றிச் செழிப்பெய்தியிருந்த விவசாயம் உதவிற்று சிரிய நீர்ப்பாசன வலையமைவுகளின் தோற்றம் பெரிய நீர்ப்பாசன முறைமைகள் தோன்ற வழிவகுத்தது. இந்த முறைமையின் பெறுபெறாக உணவ உற்பத்தி பெருகியமை புதிய தொழில் நுட்ப முறைகள் கைக்கொள்ளப்படுவதற்கு அநுகூலமான பின்னணியொன்றைத் தோற்றுவித்தது. இக்காரணிகள் சீகிரியா, நகரமயாக்கத்திற்குப் பொருத்தமான ஓர் அமைவிடமாக எழுச்சியடைவதற்கு உதவின போலும். இதனதும் சீகிரியாவைச் சுற்றி மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளினதும் அடிப்படையில் 5 ஆம் நூற்றாண்டின் நகரமயாக்கத்திற்கு மிக முன்பே சீகிரிய பிரதேசத்தில் இரும்பு உற்பத்தியும் அதனோடு தொடர்புபட்ட சமூக, பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் இடம் பெற்றிருந்தன என்பது தெளிவு. இதை யொத்தவாறே பண்டைப் பொருளாதாரக் கோலங்கள் பற்றிய முழுமையான கற்கை இராஜாட்டையின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு, - அதாவது, நீர்ப்பாசன, விவசாய சமூகம் - இரும்பின் உபயோகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

1920 களில் தொல்பொருளியலாளர் ஹேரகாட் என் பவர் கட்டடப் பொருளொன்றாக சுண்ணக்கல்லிலிருந்து கருங்கல்லுக்கான மாற்றம் கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறுகிறார். அவர் சீகிரியா கோட்டைச் சுவரின் அமைப்பில் "சதுர சுத்தியலாலறைந்த கற்கள்" உபயோகிக்கப்பட்டமை குறித்தும் 'மாபகல்'

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

எனும் இடத்திலுள்ள சைக்குளோப்பிய பாணிக் கற்கவர்கள் குறித்தும் எமது சிறப்பான கவனத்தை ஈர்க்கிறார். மேலே குறிப்பிட்ட பாரிய கருங்கற் துண்டங்களை வெட்டுவதற்கான ஆற்றல், சீகிரியாவை அடுத்துள்ள நிலத்திலே இரும்பினதும் உருக்கினதும் உற்பத்தியிற் காணப்பட்ட பாரிய அபிவிருத்தியில் தங்கியிருந்தது போலும். மேலும், பேரவை மண்டபத்திற் காணப்படும் கற்சிம்மாசனங்களின் கருங்கற் செதுக்கல் வேலைப்பட்டினதும் சீகிரியா குன்றின் உச்சியிலமைந்த அரண்மையின் யினதும் பண்புத்தரச் சிறப்பினால் இக்கருத்து மேலதிக ஆதாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறது.

இரும்பு உற்பத்தியும் சமுதாயங்களும்

பண்டைக்கால இரும்பு உற்பத்திச் செயற்பாடுகளுக்குப் பொருத்தமாக அமைந்த சமூக பொருளாதார முறைமை பற்றிய ஆய்வில் நாம் கலந்தாராய்வதற்கெனச் சில தலைப்புகளை வகுத்துள்ளோம்:

- மூலப் பொருட்களின் வழங்கல், உழைப்பு, ஒழுங்கமைப்பு என்பவற்றின் மீது இரும்பினை ஆக்கும் வேறுபட்ட முறைகள் எத்தகைய கேள்வியை ஏற்படுத்தின?
- இரும்பு எவ்வாறு விநியோகிக்கப்பட்டு உபயோகிக்கப்பட்டது?
- கைத் தொழிலின் தேவைகளை வழங்குவதற்கு எவ்வகைச் சமுதாயமும் ஒழுங்கமைப்பும் விருத்தி செய்யப்பட்டன?

உற்பத்தி வசதிகள் ஒரு சமூகத் தொகுதியினால் நிறுவப்பட்டு தொழிற்படுத்தப்படலாம். ஏற்றியிறக்கல், வியாபாரம், விநியோகம் என்பவை பாரிய அளவில், கூடிய சிக்கல் வாய்ந்த ஒரு சமூக ஒழுங்கமைப்பினால் நிறைவேற்றப்பட்டிருத்தல் கூடும். கிட்டிய அண்மைக் காலங்களில்

இரும்பு உற்பத்திச் செயல்முறையின் வேறுபட்ட கட்டங்கள், குறித்த சாதிகளுடன் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. தாதிலிருந்து இரும்பினைப் பிரித் தெடுத்தோர் 'யம்மன்னோ' சாதியினராகவும், உருக்கு அல்லது இரும்புக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்தோர் 'நவந்தன்ன' அல்லது 'ஆச்சாரி' சாதியினராகவும் அழைக்கப்பட்டனர். கிறிஸ்தவ காலத்திற்கு முற்பட்ட பிராமிச் சாசனங்கள் வேறுபட்ட உலோக வகைகளில் வேறுபட்ட கைவினைஞர் ஈடுபட்டிருந்த மையைக் குறிப்பிடுகின்றன. அவர்கள் 'கபர்' (இரும்புக் கொல்லர்), 'தபகர்' (கண்ணர்), 'தொபலர்' (தகரவேலை செய்வோர்) எனக் குறிப்பிடப்பட்டனர். 'கபர்' எனும் சொல் 'கம்மர்' எனும் பாளிச் சொல்லின் வழிவந்ததாகும். இலங்கையின் பண்டைய நூல்களும் கூட இரும்பின் உற்பத்திச் செயல்முறையில் பயன்படுத்தப்படும் துருத்தி (காற்று ஊதும் கருவி), ஊது குழல், பட்டடை, குறடுகள் போன்ற கருவிகளைப் பதிவு செய்துள்ளன.

ஒரு தலைமுறையிலிருந்து மறு தலை முறைக்குக் கையளிக்கப்படும் நாட்டுப் பாடல்கள் அல்லது ஐனகவிகளிலும் இரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் பற்றிய குறிப்பீடுகளில் 'யம்மன்னோ', 'ஆச்சாரி' அல்லது 'நவந்தன்ன' சாதிகளுக்கிடையில் தெளிவான வேறுபாடு காட்டப்படுகிறது. பண்டைக் காலத்தில் சாதிமுறைமை பிரதானமாக தொழிலின் அடிப்படையில் அமைந்தது. அதன் விளைவாக, தொழில் நுட்பவியல் தலைமுறையிலிருந்து தலைமுறைக்குக் கையளிக்கப்படுவதன் மூலம் பேணப்பட்டு வந்தது. இலங்கையில் சாதி முறைமை அக் காலத்தின் சமூக, பொருளாதார முறைமைகளைப் பேணுவதற்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. வெளிநாட்டவர் ஆட்சியின் ஆரம்பத்துடன் சமூகத்தின் கோலம் மாற்றமடைந்தது. அத்துடன் குடியேற்றவாட்சி முறைமையின் கீழ் மரபுரீதியான தொழில் நுட்ப அறிவு

இழக்கப்பட்டது. இத்தொழில்நுட்ப அறிவின் தேய்விற்கான இன்னுமொரு காரணம் ஐரோப்பாவிலிருந்து மலிவான உருக்கு, இரும்புக் கருவிகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டமையும் சதேச இரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் நவீன தொழில் நுட்ப அபிவிருத்திகளைக் கைக்கொள்ள முடியாதிருந்தமையுமாகும்.

உற்பத்தியின் மீள்திறன்

இரும்பு உற்பத்தியின் அண்ணளவான கனவளவு அமைவிடத்தில் எஞ்சியுள்ள கழிவுப் பொருளின் அளவிலிருந்து பொதுவாக மதிப்பிடப்படலாம். எனினும், கழிவுப் பொருள்களின் பெரும்பகுதி மண்படைகளின் கீழ் புதைந்து காணப்படுகிறது. பருமட்டான கணிப்புகளுக்கு அமைய 'அல்கொல' அமைவிடத்தில் 10,000 தொன்களுக்கும் மேற்பட்ட அளவில் இரும்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது.

இந்த இரும்பு உற்பத்தித் தலைவர்கள் பெற்றிருந்த உயர் தொழில்நுட்ப அறிவு, செயல்முறையிலே பயன்படுத்தப்பட்ட பெருமளவில் விருத்தியெய்யிய உலைகள், பயன்படுத்தப்பட்ட இரும்புத் தாதுள் உயர் இரும்பு உள்எடக்கம், கழிவுப்பொருள்களின் இரும்பு உள்எடக்கம் என்பவைபற்றிய கற்கையானது பயன்படுத்தப்பட்ட மூலப்பொருள்களின் அளவைக் கருதும் பொழுது இரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் உயர் தரமான இரும்பை உற்பதிசெய்ய வல்லவர்களாக இருந்தனர் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட இரும்பின் உயர் பண்புத் தரம், வெளியிடுகையின் அளவு, உற்பத்தி ஒழுங்கமைப்பின் தன்மை என்பன சீகிரிய-தம்புள்ள பிரதேசத்திற்கும் அப்பால் விவசாயம், போர் போன்ற உள்ளூர் நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதற்காகவும் ஏற்றுமதிக்காகவும் கூட கைத்தொழில் மட்டத்தில் இரும்பு உற்பத்தி நிகழ்ந்திருக்கக் கூடும் எனும் கருத்தைத் தருவனவாக உள்ளன. கண்டியர் கால இரும்புத் தொழிற் கொல்லர் தமது சேவைக் கொடுப்பனவாக அன்றேல் இராஜகாரிய சேவையாக ஆண்டுதோறும் குறித்த அளவு உருக்கினை அரச திறைசேரிக்கு வழங்குவது வழக்கம் என்பதற்கு எழுத்துச் சான்றும் காணப்பட்டது.

இப் பிரதேசத்தில் ஒத்த பருமனுடைய ஏறத்தாழ ஐந்து அமைவிடங்கள் உட்பட மொத்தமாக 35 இரும்பு உற்பத்தி அமைவிடங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அயல் நாடான் இந்தியாவிலே 'அல்கொலவெவ' உற்பத்தி நிலையத்தின் அதே காலப் பகுதியைச் சேர்ந்ததாகக் கூறப்படுகின்ற, தபி நதியின் தீரத்தில் அமைந்த ஆரம்ப வரலாற்றுக் கால 'காம்ரேஜ்' (Kamrej) அமைவிடம் பற்றிய பதிவுகள் சில உள்ளன. பெரிபியஸ் மாரிஸ் எரித்ரேயி (Peripius Maris Erythraei) எனும் கிரேக்க கடல்சால் வழிகாட்டி நூல் ஒன்றிலே இவ்வமைவிடம் செங்கடற் கடற்கரைப்

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

பாரிய தொல்லியல் அமைவிடங்களின் முகாமை

காமினி விஜேசூரிய

(பணிப்பாளர், தொல்பொருள் திணைக்களம்)

தொல்லியல் மரபுச் செல்வம் எளிதில் அழியத்தக்க. புதுப்பிக்க முடியாத ஒரு கலாசார வளம் என்ற விடயம் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது இந்த வளங்களைக் கையாளும் விஷயத்தில் உயர் மட்ட முகாமைத் திறன்களை அவசியப்படுத்துகிறது. தொல்லியல் மரபுச் செல்வத்தின் முகாமை பின்வருவனவற்றில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அம்சங்களை உள்ளடக்குகின்றது: நினைவுச் சின்னங்கள், அமைவிடங்கள் மற்றும் ஏனைய அசையும் பொருட்கள் என்பவற்றைப் பட்டியலிடுதல். ஒருங்கிணைந்த பாதுகாப்புக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுதல், பாதுகாப்பு, பல்வேறு வடிவங்களிலான அழிவினைத் தடுத்தல், அணைத்து வகைகளையும் சேர்ந்த விசாரணைகளுக்கு இடமளித்தல் போன்ற அணைத்தையம் உள்ளடக்கக் கூடிய விதத்தில் பேர்திய் சட்ட வாக்கங்களை தயாரித்தல். தேவைப்படும் நிதிப்படுத்தலுக்கான நிதிகளை கண்டறிதல். அழிவில் இருந்து காக்கும் நுட்பங்களில் இருந்து மொத்த அகழ்வுகளில் மாதிரிகளை தெரிவு செய்வது வரையிலான விஞ்ஞான பூர்வமான பரிசீலனை உள்ளவாறே பாதுகாத்தல், மீளமைப்புச் செய்தல் மற்றும் பராமரித்தல், தகவல் மற்றும் பொருள் விளக்கம் அளித்தல், பல்வேறு வகைப்பட்ட பொது மக்கள் பங்கேற்பு, தொழில்சார் அபிவிருத்தி, நிறுவன உருவாக்கம்.

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

(1956 இல் திருத்தியமைக்கப்பட்ட) 1940 ஆம் வருடத்தின் புராதன சொத்துக்கள் கட்டளைச் சட்டம், இலங்கையின் தொல்லியல் பாரம்பரியத்தின் முகாமையை ஏற்பாடு செய்யும் மிக முக்கிய சட்டவாக்கமாகும்.

இக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் இருவகைகளைச் சேர்ந்த புராதன சொத்துக்கள் உள்ளன. அவையாவன:

1. புராதன நினைவுச் சின்னங்கள்: புராதன சொத்துக்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரகாரம், இலங்கையில் உள்ள அல்லது கண்டுபிடிக்கப்படவுள்ள ஏதேனும் ஒரு நினைவுச் சின்னம் 1845 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 2ஆம் திகதிக்கு முன்னர் காலநிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அல்லது அவ்விதம் கால நிர்ணயம் செய்ய முடியும் என நியாயமான முறையில் நம்பப்பட்டு பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கி இருந்தால்.
    - (அ) பிரிவு 16 இன் கீழ் பிரசுரிக்கப்பட்ட கட்டளை ஒன்றின் கீழ் புராதன நினைவுச் சின்னம் ஒன்றாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள வேறு ஏதேனும் நினைவுச் சின்னம் (பிரிவு 16 இன் கீழ் 1850 க்கு முன்னர் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள எந்த ஒரு கட்டிடத்தையும் அமைச்சர் ஒரு புராதன நினைவுச் சின்னமாக பிரகடனம் செய்ய முடியும்) மற்றும்
    - (ஆ) பிரிவு 17 இன் கீழ் ஒரு வர்த்தமானிக் கட்டளை மூலம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள எந்த ஒரு மரமும் ஒரு புராதன நினைவுச் சின்னமாக கருதப்படலாம்.
- இத்தகைய நினைவுச் சின்னங்கள் அரசு அல்லது தனியார் நிலங்களில் அமைந்திருக்க முடியும். தனியார் காணிகளில் இருப்பவை "பாதுகாக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னங்கள்" என அழைக்கப்படுகின்றன.
2. தொல்லியல் ஒதுக்கிடங்கள்: ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நினைவுச் சின்னங்களைக் கொண்ட பாரிய பிரதேசங்கள் இருந்து வருவதுடன், இவை அரசு நிலங்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கூறப்பட்டவற்றை நிர்வகிப்பதற்குத் தேவைப்படும் செயல்முறைகளும் அதிகாரமும் புராதன பொருட்கள் கட்டளைச் சட்டத்தில் தரப்பட்டுள்ளன.

சின்னங்களைக் கொண்ட பாரிய பிரதேசங்கள் இருந்து வருவதுடன், இவை அரசு நிலங்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கூறப்பட்டவற்றை நிர்வகிப்பதற்குத் தேவைப்படும் செயல்முறைகளும் அதிகாரமும் புராதன பொருட்கள் கட்டளைச் சட்டத்தில் தரப்பட்டுள்ளன.

பாரிய தொல்லியல் அமைவிடங்கள்

இந்த விதத்தில் நினைவுச் சின்னங்களையும் அமைவிடங்களையும் இனங்கண்டு கொள்வதில் ஒரு முக்கிய குறைபாடு நிலவி வருகின்றது. குறிப்பாக, அத்தகைய இனங்காணல் முறை, பாரிய தொல்லியல் அமைவிடங்கள் பல துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கு வழிகோலியுள்ளது. இத்தகைய அமைவிடங்களின் சரியான தரப்பரியத்தை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு துண்டு துண்டாக அன்றி அதனை முழுமையாகவே நாம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக, பண்டைய அநுராதபுர நகரம் சுமார் 40 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளது. இந்த முழுமையான பிரதேசத்தில் அரண்கள், பல்வேறு மடாலயங்கள் ஏனைய குடியிருப்புக்கள் மற்றும் உள்ளடக்கம் புவசதிகள் ஆகிய ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைக்கப்பட்ட பல்வேறு கூறுகள் இருந்து வருகின்றன. மேற்கூறப்பட்ட அடையாளம் காணும் முறையின் கீழ் தனியாகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னங்கள் அல்லது அமைவிடங்கள் மட்டுமே வகைப்படுத்தப்பட்டு, பாதுகாப்புக்கென பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. முழுப் பிரதேசத்தையும் ஒருங்கிணைப்பதற்கும் அதன் பாதுகாப்புக்கும் அவற்றுக்கு வருகை தரும் பொது மக்களுக்கு வசதிகளை வழங்குவதற்கும் ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்றை வகுப்பதற்கு இக்கட்டளைச் சட்டத்தில் அதிகாரம் இல்லை.

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

காலியில் புராதனக் கோட்டையின் இடிபாடுகள் மட்டுமே அரசுக்குச் சொந்தமானவையாக இருந்து வருகின்றன. அதே வேளையில், கோட்டைக்குள் இருக்கும் புராதனக் கட்டடங்கள் அனைத்தும் தனி நபர்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் உரித்தானவையாக உள்ளன. துரிதமாக அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நகரமொன்றின் இதயப் பகுதியில் இப்பிரதேசம் அமைந்துள்ளது. எனவே, இந்த நிலை காரணமாக, இடிபாடுகளுடன் கூடிய தொல்லியல் அமைவிடம் ஒன்றுக்குப் பொருத்தமான முகாமை உத்திகளை இத்தகைய இடமொன்றில் பிரயோகிக்க முடியாது. நகரத்தின் ஒட்டுமொத்த திட்டமிடலுக்குள் தொல்லியல் அமைவிடங்களை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலமும், அவற்றைக் கையாள்வதற்கென புதிய நிறுவனங்களை உருவாக்குவதன் மூலமும் இத்தகைய நிலைமைகள் எதிர்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை நாங்கள் கவனத்தில் எடுப்பது அவசியமாகும். தற்பொழுது இப்பாரிய தொல்லியல் அமைவிடங்களில் சில, உலக மரபுச் செல்வங்களைக் கொண்ட அமைவிடங்களாக யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விடங்களில் அரசாங்கம் உயர்மட்ட முகாமை ஒன்றை செயற்படுத்துவது இதன்கீழ் அவசியப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பண்டைய அருராதபுர நகரம், பொல்லன்றுவை, சீகிரியா, கண்டி, காலி, தம்புள்ளை விஹார என்பன உலக மரபுச் செல்வங்கள் பட்டியலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த வகையைச் சேர்ந்த பாரிய தொல்லியல் அமைவிடங்கள் தொடர்பாக பின்பற்றப்பட்டு வரும் முகாமை உத்திகள் ஒரு சிலவற்றை சுட்டிக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். புராதனப் பொருட்கள் கட்டளைச் சட்டம் இத்தகைய நிலைமைகளைக் கையாள்வதற்குப் போதிய ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருக்க வில்லை. அதன் காரணமாக, ஏனைய நிறுவனங்கள் மற்றும் சட்டவாக்கங்கள் என்பவற்றின் உதவியுடன் இந்த உத்திகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தனிப்பட்ட அமைவிடங்களின் தனித்துவமான குணம்சங்கள், முக்கிய முகாமை உத்திகளை நிர்ணயிப்பவையாக இருந்து வருகின்றன. எனவே, ஒவ்வொரு அமைவிடம் தொடர்பாகவும் வேறுபட்ட விதிமுறைகளின் தொகுப்

பொன்றினை பின்பற்றுவது அவசியமாகும். எவ்வாறிருப்பினும், பின்வரும் பொதுவான குறிக்கோள்கள் எந்த ஒரு முகாமைத் திட்டத்தினதும் முதன்மையான பண்புக் கூறுகளாக இருந்து வருகின்றன:

தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு செயல் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆராய்ச்சி நடாத்துவதும், தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சித் திட்டத்துக்கு ஏற்ப பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதும். (நினைவுச் சின்னங்களின் தற்போதைய நிலை மட்டுமன்றி வேறு பல்வேறு காரணிகளினதும் அடிப்படையில் பாதுகாப்பு முன்னுரிமைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன).

- நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் அமைவிடங்கள் என்பவற்றைச் சூழவுள்ள பிரதேசங்களை பாதுகாப்பதும் கட்டுப்படுத்துவதும்.
- யாத்திரிகர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் பொது வசதிகளை வழங்குதல்.
- சுற்றுலா வேறாட்டல்களையும் சுற்றுலாத் துறைக்குத் தேவைப்படும் ஏனைய சுற்று அயல் சேவைப் பிரதேசங்களையும் கட்டுப்படுத்துதல்.
- மேற்சொன்ன குறிக்கோள்களுக்கு வகை செய்யும் விதத்தில் விதிகளையும் ஒழுங்கு விதிகளையும் தயாரித்தல்.
- சில சந்தர்ப்பங்களில் பாதுகாப்பும் அபிவிருத்தியும் கைகொர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்பதனை எடுத்துக் காட்டுதல்.

சட்டவாக்கமும் நிறுவனங்களும்

பாரிய தொல்லியல் அமைவிடங்களுக்கான முகாமைத் திட்டங்களை தயாரிக்கும் செயல் முறையில் பின்வரும் நிறுவனங்களும் சட்டவாக்கங்களும் மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்துள்ளன:

1. நாடு நகரத் திட்டமிடல் கட்டளைச் சட்டம்

இக்கட்டளைச் சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களின் கீழ் நாடு நகரத் திட்டமிடல் திணைக்களம்

குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசத்தை ஒரு புனிதப் பிரதேசமாக அல்லது ஒரு புனித நகரமாக பிரகடனம் செய்து, அதற்கென ஒரு செயல்திட்ட முறையை தயாரிக்க முடியும். அத்தகைய செயல்திட்ட முறையொன்றுக்கான முன்நிபந்தனை, புனித அமைவிடம் ஒன்று இருந்து வருவதாகும். இத்தகைய செயல்திட்டம் ஒன்றினை அமுல் செய்யும் அதிகாரத்தினை இத்திணைக்களம் கொண்டுள்ளது. அதன் கீழ், தேவைப்படுமிடத்து உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை வழங்கவும், நினைவுச் சின்னங்களுக்கு அயலில் வாழும் மக்களை வேறு இடங்களில் குடியமர்த்தவும், நட்டாடு வழங்கவும், புதிய கட்டடங்களின் அமைப்பு முறையை கட்டுப்படுத்தவும் முடியும்.

2. நகர அபிவிருத்திச் சட்டம்

இது அபிவிருத்தித் திட்டமிடல் தொடர்பான நாட்டின் மிக முக்கியமான சட்டவாக்கங்களில் ஒன்றாகும். இச்சட்டத்தின் கீழ் நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபை எந்த ஒரு பிரதேசத்தையும் நகர அபிவிருத்திப் பிரதேசமாக பிரகடனம் செய்து, அதற்கென ஒரு செயல் திட்டத்தை தயாரிக்க முடியும். அப்பிரதேசம் ஒரு தொல்லியல் அமைவிடத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் சரி எந்த ஒரு பிரதேசத்தின் மீதும் இச்சட்டத்தை பிரயோகிக்க முடியும்.

3. மத்திய கலாசார நிதியம் குறித்த சட்டம்

இந்நிதியம் நாட்டின் பிரதம மந்திரியின் தலைமையின் கீழ் செயற்பட்டு வருவதுடன், பல முக்கிய அமைச்சர்கள் இதன் சபையில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். மரபுச் செல்வங்களின் முகாமை தொடர்பான விடயங்கள் குறித்து, தொல்லியல் துறை நிபுணர்கள் நாட்டில் முக்கியமான அரசியல் தலைவர்களுடன் மிக நெருக்கமான முறையில் உரையாடுவதற்கான வாய்ப்பினை இது அளிக்கின்றது. கலாசார முக்கோணத் திட்டத்தை செயற்படுத்துவதற்காக இது ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுடன், மரபுச் செல்வங்கள் முகாமை செயல்முறையில் பல்வேறு துறைகளையும் சேர்ந்த தொழில் சார் வல்லுனர்கள் இணைந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பினையும் அளிக்கிறது. இத்தகைய ஒரு ஏற்பாடு இல்லாதிருந்திருப்பின், இத்தகைய

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

பணிகள் தொல்லியல் திணைக்களம் போன்ற பாரம்பரிய அரசு திணைக்களங்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்து வந்திருக்கும்.

4.00 காலி மரபுச் செல்வமன்ற சட்டம்

உலக மரபுச் செல்வ நகரம் ஒன்றான காலி நகரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் என இச்சட்டம் பிரத்தியேகமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. காலி நகர அமைவிடத்தை பாதுகாத்து, அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பொதுத் துறை மற்றும் தனியார் துறை கூட்டுப் பங்கேற்புக்கு இது வகை செய்கின்றது.

அநுராதபுர புனித நகரம்

புனிதப் பிரதேச செயல் திட்டத்தை இது தொடர்பான மிக முக்கியமான ஒரு நிகழ்ச்சியாக கருத முடியும். இத்தகைய முதலாவது செயல் திட்டம் அநுராதபுர புனித நகரை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. அநுராதபுரம் சுமார் 40 சதுர கி.மீ. பரப்பளவில் உலகின் மிக முக்கியமான தொல்லியல் அமைவிடங்களின் தொகுதி ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. இங்குள்ள இடபாடுகள் சுமார் 1500 வருடகால தொடர்ச்சியான கட்டுமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் காட்டுபவனவாக உள்ளன. மேலும், அநுராதபுரம் கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் நாட்டின் முக்கிய மத வழிபாட்டு நகராகவும் இருந்து வந்துள்ளது. அங்கு காணப்படும் பல நூற்றாண்டு பழமை வாய்ந்த நினைவுச் சின்னங்களை இன்னமும் கூட பெருந்தொகையான மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். முக்கியமான புனிதத்தினங்களில் ஆயிரக்கணக்கான யாத்திரிகர்கள் இங்கு வந்து குழுமுகின்றனர். தொல்லியல் அமைவிடங்கள், மிக முக்கியமான சமயஞ்சார்ந்த கட்டடங்களை உள்ளடக்குகின்றன.

அநுராதபுரத்தில் காணப்படும் முக்கிய நினைவுச் சின்னங்கள் மதகுருமாருக்குச் சொந்தமானவையாகும். எனினும், புராதனச் சின்னங்கள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் அவை பாதுகாக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னங்களாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஏனைய அமைவிடங்கள் இதே கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் தொல்லியல் ஒதுக்கிடங்களாக பிரகடனப்

படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனினும், கடந்த 100 ஆண்டுகளின் போது இச்சட்டமோ அல்லது அநுராதபுரப் பிரதேசத்தில் இடம்பெற்று வந்த தொல்லியல் நடவடிக்கைகளோ நினைவுச் சின்னங்களை அல்லது சிறிய அமைவிடங்களை வெறுமனே பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குப் பால் சிந்தனையைச் செலுத்தி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே, இந்த நிலையில், தொல்லியல் அமைவிடங்களின் சரியான எல்லைகளை நிர்ணயித்தல், அத்துமீறிய குடியேற்றங்களைத் தடுத்தல் அல்லது பொது வசதிகளை வழங்குதல் அல்லது நினைவுச் சின்னங்களைச் சூழவுள்ள பிரதேசத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்பன சாத்தியப்படவில்லை. எனினும், அரசாங்கம் அநுராதபுரத்தின் முக்கியத்துவத்தை நீண்ட காலமாக உணர்ந்து வந்திருக்கிறது. 1960 களிலேயே அநுராதபுர பாதுகாப்புச் சபை உருவாக்கப்பட்டது. பின்னர் இது ஒழிக்கப்பட்டு, நாடு நகரத் திட்டமிடல் சட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. பிரதானமாக யாத்திரிகர்களுக்கு வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கும், திட்டமொன்றின் பிரகாரம் இந்நகரை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் புனித நகர செயல்திட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டது.

நாடு நகர திட்டமிடல் திணைக்களம், புனித பிரதேசமாக பிரகடனம் செய்வதற்கு குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசத்தை அடையாளம் கண்டு கொள்வதனை அடுத்து, தொல்லியல் அமைப்புகள், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள், உள் கட்டமைப்பு வசதிகள் என்பவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களுடன் மிக நெருக்கமாக இணைந்து செயல்படுகிறது. இந்தச் செயல்திட்டத்தின் அமுலாக்கக் கட்டம் முழுவதிலும் தொல்லியல் திணைக்களம் முக்கியமான ஒரு பங்களராக இணைந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இனங்காணப்பட்டுள்ள தனித்தனிப் பிரதேசங்களில் வழங்கப்படும் உள் கட்டமைப்பு வசதிகளின் உதவியுடன் தொல்லியல் நடவடிக்கைகள் இடம் பெற முடியும். தற்பொழுது கலாசார முக்கோணத்திட்டத்தின் கீழ் அநுராதபுரத்தின் இரு அமைவிடங்களில் அகழ்வு வேலைகளும் பாதுகாப்பு வேலைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், இரு திட்டங்கள் தொல்லியல் திணைக்களத்தின் கீழ் செயற்பட்டு வருகின்றன.

சீகிரியப் புராதன நகரம்

இலங்கையில் உள்ள பல தொல்லியல் அமைவிடங்களைப் போலன்றி, சீகிரியா மதச்சார்பற்ற ஓர் அமைவிடமாக இருந்து வருகின்றது எனக் கருத முடியும். பிரதான தொல்லியல் பிரதேசம் ஒரு தொல்லியல் ஒதுக்கிடமாக இருந்து வருவதுடன், தொல்லியல் திணைக்களம் இப் பிரதேசத்தைச் சூழவுள்ள 400 யார் பிரதேசத்தில் மட்டும் அதன் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்க முடியும். சீகிரியா மிக முக்கியமான தொல்லியல் அமைவிடமாக இருந்து வருவது மட்டுமன்றி, பாறை உச்சியில் அமைந்துள்ள மாளிகை, விஸ்தாரமான தோட்டங்கள், அகழிகள் மற்றும் அரண்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் பெருமளவுக்கு இயற்கை எழில் வாய்ந்த ஒரு நினைவுச் சின்னமாகவும் இருந்து வருகின்றது. எனவே, சீகிரியா தொல்லியல் அமைவிடம் அதன் கிராமியப் பின்னணி மற்றும் பாரிய வனப் போர்வை என்பவற்றுடன் இணைந்த விதத்தில் பெரு நிலப்பரப்பொன்றின் ஒரு பாகமாக உள்ளது. இது குறித்த எந்த ஒரு முகாமைத் திட்டத்திலும் இந்த விடயம் கவனத்தில் எடுக்கப்படுவது அவசியமாகும். சீகிரியாவின் உள்ளூர்ந்த பொருளாதார ஆற்றலும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு காரணியாக உள்ளது.

கண்டி புனித நகரம்

கண்டி புனித நகரின் முக்கிய சிறப்பம்சம் புனித தந்தத்தைக் கொண்டுள்ள தலதா மாளிகையாகும். இது நாட்டின் மிகப் புனிதமான மத வழிபாட்டுத் தலமாக கருதப்பட்டு வருகின்றது. தூரிதமாக வளர்ச்சி கண்டு வரும் நகரப் பகுதி ஒன்றுக்குள் இப்புனிதத் தலம் அமைந்துள்ளது. மேலும், இங்கு நடைபெறும் வருடாந்த பெரஹர உற்சவம் இலங்கையின் வண்ண மயமான கலாசார விழாக்களில் ஒன்றாக உள்ளது. காடு, மலைகள் மற்றும் குளம் என்பவற்றின் பின்னணியுடன் கூடிய கண்டி நகரின் இயற்கையான அமைப்பு மற்றொரு சிறப்பம்சமாகும். புனித தந்தத்தைக் கொண்டுள்ள தலத்தைச் சூழவுள்ள மாளிகைத் தொகுதி தொல்லியல் திணைக்களத்தின் கண்காணிப்பின் கீழ் உள்ளது. அதன் அயலில் உள்ள நகர மையம் புராதன வடிவமைப்பு மற்றும் கட்டடக் கலை பன்முகத்தன்மை

தொல்லியல் பாரம்பரியம்

என்பவற்றைக் கொண்டிருப்பதுடன், தனியார் உரிமையாளர்களுக்கு சொந்தமானதாக இருந்து வருகின்றது. நகரின் உள் கட்டமைப்பு வசதிகள் மாநகர சபையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்து வருகின்றன. நகரத் திட்டமிடலில் நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபையும் மாநகர சபையும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. இந்நகர் மையத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கென புனிதப் பிரதேசக் கருதுகோள் பின்பற்றப்பட்டது. எனினும், நினைவுச் சின்னங்களுக்கான பாரிய அச்சுறுத்தல் நகர விரிவாக்கத்தினாலேயே உருவாகி இருந்தது என்பது புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. எனவே, இந்த வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக நகர அபிவிருத்தி சட்டத்தின் கீழ் ஒழுங்கு விதிகள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த ஒழுங்குவிதிகள் நகரிலும் அயலிலும் அமைக்கப்படும் கட்டடங்களின் உயரம், அடர்த்தி மற்றும் இயல்பு என்பவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளன.

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்தோ-ஆரியப் பண்பாடு தலைமை பெற்றிருந்தது எனும் கருத்தை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. இது, தொடர்பில் பார்பொலய வெளியிடும் கருத்துகள் (1984, 1988: தெரணியகலை 1992 : 749-8) பொருத்தமானவை. அக்கருத்துகள் துணிச்சல் வாய்ந்தவை; கோமூட்டத்தக்கவை; அத்துடன் அவை தீவிரமாகக் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியவை யாகும். ஆட்சி புரிந்த இந்தோ-ஆரியருட் சிறந்தோர் நெடுந்தாரம் தெற்கு நோக்கிப்பலம் பெயர்ந்ததாகக் கோரி அவர் தனது கருத்தை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறார்.

இத்துடன் துல்களுக்குக் காண பிரதான காரணியைத் தனிப்படுத்திக் காணுதல் சிரமமானது. கங்கைச் சமவெளியின் நகர்ப்புற மையங்களிலிருந்து மாநிலங்களில் விருத்தி செய்யப்படுவதற்காக அவை விலகிச் சென்று, பின்னர் பின்னுட்டல் நோக்குடன் மூல நிலையங்களுக்குத் திரும்பிச் சார்பளவில் மூடிய இடைத்தாக்க மொன்றை அவை தோற்றுவித்திருத்தல் கூடும். மறுபுறம் மேற்கு ஆசியா, மத்திய தரைப் பிரதேசம் சீனா ஆகிய இடங்களிலிருந்து அதே சமயம் உள்ளிடுகைகள் நிகழ்ந்தமையையும் ஒருவர் புறக்கணிக்க முடியாது. இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட அம்சம் குறைந்த அளவிலேயே மதிக்கப்பட்டிருத்தல் சாத்தியமாகும். பிராமி வரிவடிவத்தை

உருவாக்கும் எண்ணம் மேற்கு ஆசியாவிலிருந்தான செமித்திய வியாபாரக் கையெழுத்துப் பிரதிகளுடனான தொடர்பினூடாகத் தோன்றியிருத்தல் கூடும்.

கிமு 500 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கையில் நகரம்மாக்கத்தைத் தொடக்கி வைப்பதற்குவியப் பொறி நுட்பம் எதுவாக இருந்தபோதும், வரலாற்றுக் கால ஆரம்பத்தில் அது துரித கதியடைவதற்குத் தயாராக இருந்தது. கிமு மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் பேரரசன் அசோகன் காலத்தில் அநுராதபுர நகர் ஏறத்தாழ 100 ஹெக்டயார் பரப்பளவினைக் கொண்டிருந்தது. அதன் மூலம் அது தற்போதைய மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் அக்கால இந்தியாவில், இங்கையில் புத்தாவது மிகப் பெரிய நகராகவும், வட இந்தியாவின் உஜ்ஜெயினிக்கும் சிகபல்காரிற் கும் தெற்கே மிகப் பெரிய நகராகவும் திகழ்ந்தது (அலச்சின் 1989 : 3, 12). அச்சமயம் தீவின் நியமமான நம்பிக்கை முறைமையாகப் பெளத்தம் வேரூன்றியிருந்தது. மேலும், தொழில் நுட்ப அடிப்படையில் இரும்பு யுக ஆரம்பத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகக் கருதப்படும் நீர்ப்பாசன் விவசாய எண்ணக் கரு, வரலாற்றுக் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் சிக்கல் வாய்ந்த குடியிருப்பு அமைப்புகளுக்குப் பொருளாதார அடித்தளமாக அமைந்த பாரிய நீர்ப்பாசன் முறைமைகளாக விருத்தியடைந்தது.

கருத்தாய்வு

இலங்கையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலக் குடித்தொகை அடர்த்தி மேல் பிளீஸ்ரோசீன் காலத்திலும் ஹொலோசீன் காலத்தின் பெரும் பகுதியிலும் ஐதானதாக - சதுர கிலோமீற்றரொன்றுக்கு 0.1 - 0.8 தனிப்பட்டவர்களைக் கொண்டிருந்ததாக - மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிமு 1000 ஆவது ஆண்டளவில் இரும்புத் தொழில் நுட்பத்தின் தோற்றத்துடன் இவ்வடர்த்தி அதிகரித்திருத்தல் கூடும். எனினும், தீவின் இரும்பு யுக ஆரம்ப கால அமைவிடங்கள் மிக அரிதாகவே காணப்பட்டன. இரும்பு, விவசாயத் தொழில் நுட்பவியலின் மத்தியிலும் கூட இரும்பு யுக ஆரம்பகாலப் பொருளாதாரத்திற்கு இலங்கை கொண்டிருந்த கவர்ச்சி குடியிருப்புகள் பலவற்றைத் தோற்றுவிப்பதற்குப் போதுமான அளவில் வலிமை வாய்ந்ததாக இருக்கவில்லை என்பதையே அது கருதுகிறது. குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கையிலான

அதிகரிப்பு அடுத்து வந்த வரலாற்றுக் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் (கிமு 500 - கிபி 300) குறிப்பிடத்தக்க வகையில் விருத்தியடைந்தது. இந்த நிகழ்ச்சி இன்னும் கூடுதலாக வரலாற்றுக் காலத்தின் மத்திய பகுதியில் (கிபி 300 - 1200) அநுராதபுரம், மாந்தை போன்ற தலங்கள் தலைசிறந்து நின்ற காலத்தில் இடம் பெற்றதுடன், உலர் வலயம் பூராவும் குடியிருப்புகளில் பாரிய பெருக்கம் காணப்பட்டது (ஸொல்வீம், தெரணியகலை 1972) வரலாற்றுக் காலத்தின் ஆரம்ப, மத்திய பகுதிகளில் குடியிருப்புகளின் எழுச்சிக்கு இரும்புத் தொழில் நுட்பமும் விவசாயமும் தனித்த காரணிகளாக இருக்கவில்லை. செல்வத்தின் விருத்திக்கு வழிவகுத்த நடுத்தர நெடுந்தார வியாபாரமும் மூன்றாவது காரணியாக அமைந்தது. இது குடியிருப்புகளின் அடர்த்தியான அதிகரிப்புக்கு ஓர் ஊக்கியாக அமைந்தது. இக் கருதுகோளைச் சோதிப்பதற்கும் இவ்விருத்தியின் தன்மையை எடுத்து விளக்குவதற்கும் இலங்கையின் தொல்பொருளியல் ஆராய்ச்சியின் முறைமையான அளவையீடுகள் முன்னுரிமை பெறுவது அவசியமாகும்.

(24 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆய்வும் ஏராளமான அளவில் நாணங்களை உற்பத்தி செய்ய உதவியது. இச்சீன நாணங்கள் கடல் மார்க்கத்தின் வழியே குறிப்பாக ஜப்பான், வியட்நாம், ஜாவா, சமத்திரா, இந்தியா, இலங்கை, சன்லிபார், மொசாம்பிக், மத்திய கிழக்கு ஆகிய இடங்களிற் காணப்பட்டன. செப்புச் சுரங்கங்கள் பெருமளவிற்கு சுண்டப்பட்டமையினால் தென் சோங் வம்சம் பற்றாக்குறையை உணரத் தொடங்கியது. 1219 ஆம் ஆண்டில் இறக்குதிகளுக்காக பட்டினையும் பீங்கான் பாண்டங்களையும் மட்டும் செலுத்தும்படி கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஜோ கிறிப் என்பவர் (1996 : 256) பின் வருமாறு தெளிவாக விளக்குகிறார் : "சோங் வம்சத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் நாணய உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்து வந்தது. யுவான் வம்சத்தின் (கி.பி. 1271-1368) நீண்ட ஆட்சிக் காலத்தில் சிறிதளவிலும் கூட உற்பத்தி நடைபெறவில்லை". அதைத் தொடர்ந்து வந்த காலத்தில் அக்காலத்திற்குரிய மிகச் சொற்பமான நாணங்கள் மட்டுமே இலங்கையில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன.

தொலைதூர வர்த்தகத்தின் தாக்கமும் இலங்கையின் உள்நாட்டு நாணய முறையின் வளர்ச்சியும்

அனைத்து வரலாற்றுச் சமூகங்களும், எளிமையான சமூக அமைப்புகளிலிருந்து அதிக முன்னேற்றகரமான நகர வாழ்க்கை முறையை நோக்கி நிலை மாற்றமடையும்பொழுது பல உள்ளக சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களுக்கும், அதனோடிணைந்த போக்குகளுக்கும் உட்படுகின்றன. இக் கலாசாரச் சாதனைகளில் பெரும்பாலானவை உற்பத்தி பொறிமுறையுடனும் அதன் விளைவுகளுடனும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தொடர்புபடுகின்றன. புதிய நகரச் சூழலின் ஏனைய போக்குகளில் நீண்ட தூர வர்த்தகம் நிர்ணயகரமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்துள்ளது.

இக்கட்டுரை சுதேசிய நாணயங்களின் தோற்றம் மற்றும் அவற்றின் பிற்கால அபிவிருத்திகள் பற்றிய கலந்துரையாடலில் தனது பிரதான கவனத்தைச் செலுத்துகின்றது. பூர்வாங்க பரிமாற்றம் முறைமையின் அடிப்படைக் கூறினை உருவாக்கும் பிரதான உந்து சக்தியாகத் திகழ்வது வர்த்தகமாகும். குறிப்பாக வெளிநாட்டு வர்த்தகம் இலங்கையின் நாணய வரலாற்றிற்கு பல அனுகூலங்களை எடுத்து வந்துள்ளது. அது பிராந்தியக் குழுமங்களிடையே பண்டங்களை மட்டுமன்றி சித்தாந்தத்தையும் தொழில் நுட்பத்தையும் பரிமாற்றம் செய்துள்ளது.

வர்த்தகம்

பொருளியல் மானிடவியலாளர்கள் "வர்த்தகம்" என்ற கோட்பாட்டை "கைக்குக் கை மாறும் பரஸ்பரம் பொருத்தமான பண்டங்களின் அசைவு" என வரைவிடக்கண்படுத்துகின்றனர். இதனையடுத்து, அது புவியியல் ரீதியில் வேறுபட்ட பிரதேசங்களுக்குள் கலாசாரப் பரிவர்த்தனை விரிவாக்கல்களுக்கும் இடமளிக்கின்றது. இந்து சமுத்திரத்தின் கடல் பிரயாண நடவடிக்கைகள் செரிவான கரையோர வர்த்தக அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புகளை வழங்கியது. கிமு முதலாவது

நூற்றாண்டின் பிற்கூற்றிலிருந்து இவ்வர்த்தகத் தொடர்புகள் (இப்பிராந்தியத்தின் கலாசார பிணைப்புக்களின் வளர்ச்சியின் பிரதான மூலமாக விளங்க ஆரம்பித்துள்ளன. ஆந்திர பிரதேசம் (ரே, 1986), தமிழ்நாடு (சாஸ்திரி, 1983) ஆகிய பகுதிகளின் பிரதான துறைமுகங்களும், துறைமுக நகரங்களும் இலங்கையின் உற்பத்திகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான இலகுவான வாய்ப்பை வழங்கியதுடன், பின்னர் அப்பண்டங்கள் மேற்கத்திய, கிழக்கத்திய நாடுகளுக்கு மீள்பகிர்வு செய்யப்பட்டன.

தென் சீனக் கடலிலும் வங்காள விரிகுடாவிலும் கடல் மார்க்க வர்த்தகம் ஒரே காலப் பிரிவில் ஆரம்பமாகியது. கிமு 2 ஆம் நூற்றாண்டளவில் சீனாவுக்கும் மத்தியதரைக் கடலுக்கும் இடைப்பட்ட வர்த்தக மார்க்கத்தின் நடவடிக்கைகள் கடல், தரை மார்க்கங்களில் அவற்றின் உச்ச கட்டத்தை அடைந்திருந்தன என்பதற்கான சாட்சியங்கள் உண்டு. இத் தொடர்பின் மூலம் மேற்கே இந்தியா ஊடாக பாரசீக வளைகுடா வரையிலும், தென்கிழக்கு ஆசியா ஊடாக சீனா வரையிலும் தூர கிழக்கில் ஐப்பான் வரையிலும் பாரிய உறவுகள் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. சிக்கலான இப்பல் தேசியக் குழுவில் குறிப்பாக ஓகஸ்டஸ் (கிமு 14) மன்னர் காலத்தில் ரோம் வர்த்தகர்கள் தென்னாசியச் சந்தையில் முக்கியமான பாத்திரத்தை வகித்து வந்தனர். நாணயவியல் தொல்லியல் ஆய்வுகளின்படி கிபி.5 ஆம் ஆண்டளவி ரோம் சாம்ராச்சியத்தின் வீழ்ச்சியுடன் இந்து சமுத்திர கடலோர வர்த்தகத்தில் ரோமர்களின் பங்கேற்பு குன்றியது.

இப்பின்னைய நூற்றாண்டுகளில், ரோமர்களின் இடைவெளி முஸ்லிம் வர்த்தகர்களால் நிரப்பப்பட்டதுடன், ஐரோப்பியர்களின் முற்றுகை நடைபெறும் வரையில் அவர்கள் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் தமது வர்த்தகக் குடியேற்றங்களை அமைத்திருந்தனர். முஸ்லிம்களின் ஆதிக்கம் ஏற்பட முன்னர் பாரசீக, மொஸபத்தேனிய வர்த்தகர்கள் தென்னாசிய சந்தைகளில் மும்முரமாக

சந்திரா ஐயச்சிங்க

ஈபட்டிருந்தமைக்கான பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

இது தொடர்பில், தென்னாசியாவின் தென்முனை வலயங்களில் நடைபெற்ற வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்கு தகுந்த சாட்சியாக இலங்கையின் கடலோரப் பகுதிகளில் காணப்பட்ட குடியேற்றப் பரம்பலையும் அவற்றின் மாறும் போக்குகளையும் குறிப்பிடலாம். இலங்கையர்கள் கடல் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டனர் என்பதற்கான கணிசமான சான்றுகள் வரலாற்று ரீதியிலும் தொல்லியல் ரீதியிலும் காணக்கிடைக்கின்றன. இலங்கை தனது பொருளாதார கலாசார வளர்ச்சிக்கு பிரதானமாக இந்தியாவின் செல்வாக்கைப் பெற்றது என உறுதிப்படுத்தும் சம்பாலக்ஷமி (1996 : 25-8) ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல கங்கை, கிருஷ்ணா நதிக்கரையில் ஏற்பட்ட நகர வளர்ச்சி, இதற்கு பிரதான காரணியாக அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக, கடந்த இரு தசாப்தங்களில் இலங்கையின் மத்திய உலர் வலயத்தில் அநுராதபுரியிலும் (தெரணியகல, 1992) தென்கிழக்கில் திஸ்ஸமகாராமையிலும் (ஸீசார், 1995), மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகள் இந்நிலையை நிரூபிக்கும் பல சான்றுகளை அளித்துள்ளன.

இவ் எல்லா அம்சங்களாலும் நிரூபணமாவது என்னவெனில், இலங்கையை உள்நோக்கிய ஒரு செயல்முனைப்பு கிமு முதலாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் செயல்பட ஆரம்பித்தது என்பதாகும். ஒழுங்கு முறைப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத்தில் பிரதிபலித்து நிற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பியல்பாக விளங்குவது வர்த்தக அமைப்புகளின் தோற்றமாகும். அவர்கள் வெளிநாட்டு அல்லது உள்நாட்டு மூலங்களைக் கொண்ட வர்த்தகர்கள், தொழில்வினைஞர்களாக தனிப்பட்ட ரீதியிலும் குழுக்களாகவும் செயல்பட்டனர். அவர்களுக்கு தமது கொடுக்கல் வாங்கல்களில் சட்ட ரீதியாக செல்லுபடியாகக்கூடிய ஊடக மொன்றின் தேவை ஏற்பட்டிருந்தது.

படிப்படியாக அத்தேவையின் மூலம் முழுமையாக சிறிய அல்லது பாரிய அளவிலான பொருளாதாரக் கொடுக்கல் வாங்கல்களைக் கட்டுப்படுத்தும் பொறி நுட்பமொன்றின் தேவை ஏற்பட்டது. இக் குறைபாட்டினை மிகவும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஊடகம் ஒன்றின் மூலம் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டே முதல் சுதேசிய நாணயங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

பணப் பெறுமதி

வரலாற்றுச் சான்றுகள் என்ற வகையில் பண்டைய நாணயங்களை ஆய்வு செய்யும் பொழுது அவற்றின் மூலம் மனித நடத்தையின் பல்வேறு கோலங்கள் பிரதிபலித்து நிற்பதைக் காணலாம். எனவேதான் நவீன நாணயவியலாளர்கள் ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றனர்: "... பணத்தின் மெய்யான வரலாறு புள்ளிவிவரங்களிலோ அல்லது நாணயவியலிலோ தங்கியிருக்கவில்லை. ... மாறாக மனித மனப்பாங்குகள், நடத்தை என்பவற்றிலேயே அது தங்கியுள்ளது..." (வில்லியம்ஸ், 1997).

முதல் வரலாற்று யுகத்தின் (கிமு 500 - 300) ஆரம்பத்திலேயே இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் பணம் என்ற பொறிமுறையின் அடிப்படை உருவாக்கத்தைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இக் கொடுக்கல் வாங்கலின் பூர்வாங்க வடிவமைப்பிற்கான இயல்புகள் பரஸ்பர பண்டமாற்று முறையிலிருந்து பரிணாமம் பெற்றுள்ளன. அன்று முதல் அவை தொழில் நுட்ப வளர்ச்சிக்குச் சமாந்தரமாக பல்வேறு கட்ட பண முறைகளைக் கடந்து இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளன. கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்தில் உருவான உலோக நாணய முறையின் அறிமுகம் இவற்றில் வியப்பூட்டும் ஒன்றாகும். அது கடந்த காலத்தில் ஏனைய அநேக அமைப்புக்களில் பரவலாகக் காணக்கூடியவாறு, இந்திய உப கண்டத்தில் நீண்ட காலமாக ஏற்பட்டு வந்த கலாசார வளர்ச்சியின் வழி வந்ததாகும். இது இந்திய பாரம்பரிய செல்வாக்கின் காரணமாக இலங்கையின் நாணய முறை பற்றிய ஆய்வு முழுத் தென்னாசியாவினதும் அமைப்பினைக் கருத்திற் கொண்டு பரவலான ஒப்பீட்டு ஆய்வொன்றின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். எவ்வாறிருப்பினும், இன்று காணக் கிடைக்கும் இலங்கையின் வரலாற்றுச் சான்றுகள், அடிப்படையில் உலோக நாணய

முறையின் இயற்கையான வளர்ச்சி பற்றிய போதியளவு விளக்கங்களைத் தரவில்லையென்றே கூற வேண்டும். எனினும், சட்ட ரீதியான அளவை, நிறை அலகுகள் மூலம் செயற்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு பெறுமான முறைகள் பற்றி சிற்சில சாசனத் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

உண்மையில் சுதேசிய நாணய முறை பற்றிய முழுப் பொறிமுறையினதும் பரிணாம வளர்ச்சியை சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவதாயின் அது பின்வரும் மூன்று கட்டங்களின் ஊடாக விரிவடைந்துள்ளது எனக் கூறலாம் :

1. வியாபாரப் பண்டங்கள் ஊடகமாகக் கொண்டு செய்யப்பட்ட பணக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் (பல்வேறு வணிகப் பண்டங்களின் பரஸ்பர பண்டமாற்றம்)
2. சட்ட ரீதியான செல்லுபடித் தன்மையின் கீழ் பெயரளவிலான பெறுமதியை கற்பிதம் செய்து பயன்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு நிறை, அளவீட்டு அலகுகள்.
3. சட்ட ரீதியான பெறுமதியுள்ள ஊடகமாக உபயோகப்படுத்தப்பட்ட உலோக நாணயங்கள். செம்பு, வெண்கலம் அல்லது ஈயம் கலந்த உலோக நாணயங்கள், பெறுமதி மிக்க உலோகங்கள் (தங்கம் முதலியவற்றால் தயாரிக்கப்பட்ட) நாணயங்கள் என்பன.

மேற்குறித்த முதலாம் இரண்டாம் வகைகளைச் சேர்ந்த பண்டப் பணம் மற்றும் பணம், 'சட்ட ரீதியான அளவைகள்' என்பவற்றை இலங்கையில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட 'பூர்வ பண வகைகள்' எனக் குறிப்பிடலாம். உலோக நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட முன்னர் சுதேசிய பெறுமதி முறையின் அடிப்படை உருவாக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வதில் இவை முக்கியமான மூலாதாரங்களாக உள்ளன. பூர்வ பணத்தின் பொதுவான பண்பு அதில் அடங்கியுள்ள கற்பிதப் பெறுமதியாகும். இக் கற்பிதப் பெறுமதி ஒவ்வொரு சமுதாயமும் எட்டியிருந்த தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, மற்றும் சமூக, பொருளாதார நிர்ணய காரணிகளுக்கேற்ப நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. இது பற்றி ஆராய்ந்த மானிட வியலாளர்களின் கண்டுபிடிப்புகளின் படி, ஆரம்ப காலச் சமுதாயங்கள் பல்வேறு வகையிலான பொருட்களை ஆரம்ப பண்டமாற்று ஊடகங்களாக உபயோகித்துள்ளன என்பதனை அறிய முடிகிறது. இதன்படி

ஒரு சமுதாயம் பணமாகக் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யும் எந்தவொரு பொருள் அலகும் இன்னுமொரு சமுதாயம் பயன்படுத்தும் பொருளிலிருந்து வேறுபடலாம் என்பது தெளிவாகும்.

மானிடவியல், நாணயவியல் சான்றுகளைக் கருத்திற் கொள்ளும் நவீன நாணயவியலாளர்கள் 'பணம்' என்ற கருதுகோளுக்கு புது வியாக்கியானம் ஒன்றை முன் வைக்கின்றனர். இதன்படி, கிரிப் (1996) என்பவர், குறிப்பாக பண மதிப்புக்கு உத்தரவாதமளிக்கக்கூடிய எந்தவொரு பொருளையும் பணமாக உபயோகிக்கலாம் எனக் கருதுகிறார். அவ்வாறே பூர்வ பணத்தின் பெறுமதி, மதிப்பீடு செய்தல் என்பன பற்றிய ஏற்புத்தன்மை ஒவ்வொரு சமுதாயமும் கொண்டு விளங்கும் சமூக அந்தஸ்து, பழக்க வழக்கங்கள் என்பனவற்றினாலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக இச்சட்டதிட்டங்கள் ஒன்றில் அரசியல் அல்லது வார்த்தை அமைப்பொன்றினால் அல்லது சில சமயம் அவற்றைக் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்பவர்களின் தீர்மானத்தின் படி செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இக்காரணிகளைக் கருத்திற் கொண்டு மேலும் கலந்துரையாடும் திரு. கிரிப் 'பணம்' என்பதற்கு பின்வருமாறும் விளக்கம் அளிக்கிறார்: "இரு குழுக்களுக்கிடையில் அல்லது தனி நபர்களுக்கிடையில் பொருளாதார கொடுக்கல் வாங்கல்களை மேற்கொண்ட ஏதேனும் ஒரு பொருள் அல்லது பொருட்களின் பதிவு".

எவ்வாறாயினும், பல்லாண்டு காலமாக ஆரம்ப ஆய்வுகளின் போது உலோக நாணய முறைக்கு முன்பு பயன்படுத்தப்பட்ட பூர்வீக பெறுமதி முறை பற்றிய ஆய்வுகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. எனினும், அவ் ஆரம்ப கட்டம் பொருளாதாரப் பரிமாற்ற முறைகளின் அடிப்படை உருவாக்கங்கள் தோற்றம் பெற்ற கால கட்டம் எனக் குறிப்பிடலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் இன்று எஞ்சி நிற்கும் ஆரம்ப கால நாணய வகைகளில் காணப்படும் சில கூறுகள் அவ் ஆரம்ப கட்டத்திலிருந்தே தோற்றம் பெற்று வந்துள்ளன என்பது இவற்றினால் புலப்படுகின்றது. பிற்கால வளர்ச்சிகளில் காணப்படும் பல சிறப்பியல்புகள் ஆரம்ப யுகத்துடன் உள்ளார்ந்த முறையில் இணைந்து காணப்படுகின்றன. இக் காரணிகளைக் கருத்திற் கொள்ளும் பொழுது, உலோக நாணயங்களுக்கு முன்பு செயல்பட்ட

பெறுமதி உபற்றியும் விரிவாக அவதானிப்பது அத்தியாவசியமான தெனத் தெரிகின்றது.

இலங்கைச் சமுதாயத்தின்

ஆரம்ப காலக் கொடுக்கல் வாங்கல் பற்றிய மிகப் பழைய பழையமான உருவாக்கங்கள் வேட்டையாடுவோர் / சேகரிப்போர் சமூகங்களுக்கு மத்தியில் காணக் கிடைத்துள்ளன. அதாவது, கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மானிடக் குழுக்கள் உள்நாட்டில் வாழ்ந்தவர்களுடன் நடாத்திய பரிசுப் பண்டமாற்றாக அது அமைந்தது. அவ்வாறு நாட்டின் உட்பகுதிகளில் காணப்பட்ட குடியிருப்புகளுக்குச் சொந்தமான குகை அகழ்வகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சில கலாசாரப் பொருட்களால் இந்நடப்புகள் மேலும் உறுதியாகியுள்ளன. உதாரணமாக குருவிட்டைக்கு அண்மையிலுள்ள பட்டதொம்பலென் குகையிலிருந்து பெறப்பட்ட எச்சசொச்சங்கள், சிதூக்கல் பெல்லெனயிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற கடல் உப்பு என்பன மூலம் இக் குழுக்களிடையே செய்யப்பட்ட பண்ட மாற்றுக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் பற்றித் தெளிவாகின்றன.

பண்டப் பணம்

சுதேசிய பரிமாற்ற முறையில் வர்த்தகப் பண்டங்கள் பணமாகப் பயன்படுத்தப் பட்டமைக்கான ஆரம்ப சான்றுகள் இரும்பு யுகத்தின் (கிமு 900- கிமு 700) மந்தை மேய்ப்புச் சமூகத்தின் நிலைமாற்றக் கட்டத்திலிருந்து காணக் கூடியதாக உள்ளது. இக் கட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஆரம்பகால சமூகங்கள், விவசாயக் குடியிருப்புகளாக வளர்ச்சி பெற்றதன் பின்னர் கிராமியப் பொருளாதாரமானது விவசாய உற்பத்திகளையும் வீட்டு விலங்குகளையும் பயன்படுத்தி உருவாக்கம் பெற்ற வரிசையான பரிமாற்றல் முறைக்கு மாற்றம் பெற்றது. இரண்டாவதாக, இரும்பு யுகத்தின் பிற்பகுதிக்கு உரித்தான நகரங்களில், உருவாகிய வினைதிறன் நிறுணத்துவத்தின் தோற்றத்தினால் அவர்களுடைய உற்பத்திகளை பரிமாற்றம் செய்யக் கூடிய மதிப்பீட்டு முறையொன்றின் தேவையும் ஏற்பட்டது.

இந்த யுகத்தில் ஏற்பட்ட கடற் பிரயாண நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சி பெருநிலப் பிரதேசக் குழுக்களுடனான தொலை தூர வர்த்தகத் தொடர்புகளின் பெருக்கத்துக்கு வழிகோலியது. அக்

கொடுக்கல் வாங்கல்களில் பயன்படுத்தப் பட்ட உறுதிப் பெறுமானம் கொண்ட ஊடகமாக வால்வேறு வர்த்தகப் பொருட்களின் அடிப்படையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட 'பணம்' (Commodity Money) ஒன்று வளங்கியது. மயானங்கள் (பெக்லி, 1981) மற்றும் பல குடியிருப்புப் பகுதிகளிலிருந்து (செனவிரதன், 1984), கிடைக்கப் பெற்றுள்ள சில கலைப் பொருட்கள் லிருந்து அந்த யுகத்தில் விரிவுபெற்ற தொன்மையான சுதேசிய வினைதிறன் பொருளாதாரம் பற்றிய சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. மட்பாண்டங்கள், உலோக உபகரணங்கள் (செம்.பி. இரும்பு) அரைகுறை பெறுமதிக்க கற்கள் (செனவிரதன்) முதலிய வெளிநாட்டுப் பொருட்கள் இதனை நிரூபிக்கும் உதாரணங்களாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதுமட்டுமன்றி, அநுராதபுர உள்புற நகர அகழ்வகளிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களைக் கொண்ட மட்பாண்டங்கள் தொடர்பாக செய்யப்பட்ட கார்பன் கால நிர்ணயங்களின்படி, இலங்கை மீதான இந்து ஆரியர்களின் ஆக்கிரமிப்பு கிமு 500 ஆம் ஆண்டிற்கும் முற்பட்ட யுகத்திற்கு விரிந்து செல்கின்றது. (தெரணியகலை, 1992): சில சமயம் இக்குழுவ்குச் சொந்தமான வெளி நாட்டுப் பொருட்களும் சமகாலக் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் பணத்திற்குப் பதிலான ஆரம்ப பெறுமதியாக அல்லது அளவீடுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

இரும்பு யுகத்தில் எழுச்சியடைந்த உலோகத் தொழில் நுட்பத்தின் அறிமுகம், ஆரம்ப கால கொடுக்கல் வாங்கல் முறைகளின் தோற்றம் ஆகிய இரு சம்பவங்களும் பிற்கால உலோக பண முறைக்கு பாரிய உந்துதலாக விளங்கின. எவ்வாறாயினும், வியாபாரப் பண்டங்களைப் பணமாக பயன்படுத்தும் சம்பிரதாயம், மெளரிய ஆட்சியின் போது வெள்ளி முத்திரையிடப்பட்ட நாணய முறையால் நிறைவு செய்யப்படும் வரை நடைமுறையில் இருந்தது. இந்திய உட்பகுளத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த வியாபாரப் பண்டங்களை வலய்த்தின் ஏனைய பாதிப்புகளுடன் ஒப்பீடு செய்யும் பொழுது அவை இலங்கையின் உதாரணங்களுடன் கொண்டுள்ள உறவினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

பல்வேறு பண்டங்கள், நிர்ணயிக்கப்பட்ட உலோக நிறை என்பவற்றினைக் கொண்ட அளவீட்டு அலகு

கிமு முதலாம் நூற்றாண்டின்

இறுதிய்பகுதியில் உலோக தொழில்நுட்ப விருத்தியின் காரணமாக மேற்குறிப்பிட்ட வர்த்தகப் பண்டப் பாவனையானது, சட்டரீதியான செல்லுபடித் தன்மை கொண்ட உலோக நிறை அளவீட்டு அலகு என்பன கொண்ட சிகவழி முறையான பணக் கம்மிரதாய மொன்றிற்கு மாறியது. சுதேசிய கொடுக்கல் வாங்கல்களில் சட்டரீதியான அளவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கான மிகப் பண்டைய சாட்சியங்கள், இரும்பு யுகத்திலிருந்து முதல் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு வரும் நிலைமாரும் யுகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கிமு 700-600 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலேயே கிடைக்கின்றன. இடைக் காலத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சமூகத்தினால் பல்வேறு துறைகளில் பல முக்கியமான முன்னேற்றங்கள் ஈட்டப்பட்டுள்ளன. சிறு அளவிலான நீர்ப்பாசனக் குளங்களைப் பயன்படுத்தி நெற்செய்கை மூலம் வாழ்க்கை நடாத்திய சிறு சிறு கிராமிய மக்கள் குழுக்களைக் கொண்ட சமூக அமைப்புக்களே இவ் இடைக்காலப் பிரிவு என இனங் காணப்பட்டுள்ளது. பரம்பரையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தலைமைத்துவத்தின் கீழே இவ் யுகத்தின் சமூக உருவமைப்பிற்கான எல்லாச் செயற்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன (பண்டாரநாயக்க, 1992). சில சமயம் அச்சிறப்பியல்புகள் சமகால நீர்ப்பாசன, விவசாய பொருளாதாரத் தால் கட்டி ஏழுப்பப்பட்ட தலைமைத்துவ மாக இருக்கலாம்.

தொல் லியலாளர்களின் அபிப்பிராயப்படி, ஆரம்ப வரலாற்று யுகத்தின் தொடக்க கட்டங்களில் இருந்தே உலோக உற்பத்தி கிராமியப் பொருளாதாரத்தின் மிகப் பொதுவான உற்பத்தியாக விளங்கியுள்ளது (தெரணியகலை, 1992). சமகால தென்னிந்திய குடியிருப்புகள் நகரங்களாக மாறும் பொழுது காணக் கிடைக்கும் வீட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்ட எளிமையான தனிப்பட்ட பொருளாதாரத் தேவைப்பட்டிற்கு உகந்த உற்பத்தி முறைமையையே இச் செயற்பாடுகள் உருவகப்படுத்துகின்றன என கனிங்ஹாம் குறிப்பிடுகிறார் (கனிங்ஹாம், 1974). ஆரம்ப நிலை விவசாயப் பொருளாதாரம், சிறு அளவிலான வினைதிறன் உற்பத்தி முறை முதலிய சிறப்பியல்புகள் கொண்ட இவ்வாறான வடிவத்தின் மாற்றமும் கட்டங்களை உருவகப்படுத்தும் சமூகங்களில் காணப்படும் சிக்கலான சமூகத் தன்மை வர்த்தக அபிவிருத்தி

மாதிரி Commercial Development Model) என வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. ஆரம்ப யுகத்தில் சுதேசிய நாணயங்களில் காணப்படும் அடையாள இலச்சினைகளிலுள்ள சில விசேட உருவமைப்பு இயல்புகள் இவ்யுகத்தில் காணப்பட்ட பாரம்பரிய எண்ணத்திலிருந்து தோற்றம் பெற்றுள்ளதென இங்கு குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக, நாணயங்களிலுள்ள சில அடையாள இலச்சினைகளுடன் சமகால மட்பாண்டங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகளிலுள்ள (கிமு 500-300) சில எழுத்துருவங்கள் பெற்று விளங்கும் பொருத்தப்பாடு இக் கருத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

வரலாற்று யுகத்தின் ஆரம்பம் முதல் எழுத்து மூலாதாரங்களில் உலோகப் பெறுமதி (தங்கம், வெள்ளி) மற்றும் பெறுமதிமிக்க பல்வேறு பொருட்கள் தொடர்பான பெறுமதிகள் (முத்து, மாணிகம், ஆபரணம்) பற்றிய தகவல்கள் கணிசமான அளவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அரசாங்கத்தால் பரிபாலிக்கப்பட்ட பிக்குகளின் வாசஸ்தலம், ஸ்தூபிகள், நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள், காணிக் கொள்வனவு, தொழிலாளர் கூலி முதலிய பல்வேறு கொடுப்பனவுகளில் இத்தகைய சட்டரீதியான உலோக நிறை அளவை மற்றும் பல்வேறு பொருள் ரீதியான பெறுமதி ஆகிய இரு வகைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பெறுமதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு பொருட்கள்

மேற்குறித்த பந்திகளில் குறிப்பிட்டவாறு உலோகப் பொருள், பெறுமதி வாய்ந்த கல் வகைகள் அல்லது வேறு எவ்வகையிலேனும் பணப் பெறுமதியாக உபயோகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு ஊடகங்கள் மூலமாக சுதேச பணமுறை பரிணாம வளர்ச்சி கண்டு வந்துள்ளது தெளிவாகும். கிமு 3-2 நூற்றாண்டுகளுக்கு கால நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ள பண்டைய தூபிகளிலிருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்ட தாதுப் பாத்திரங்களிலுள்ள பூஜைப் பொருட்களில் காணப்பட்ட சில கலாசாரப் பொருட்கள் இந்நிகழ்ச்சிகளைப் புரிந்து கொள்வதில் மிக முக்கியமான தகவல்களை வழங்குகின்றன. விசேடமாக தீகவாபி, ஜேதவன தெலிவல கொட்டவெஹர முதலிய ஸ்தூபிகளிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தாதுப் பாத்திரங்களிலுள்ள பல பொருட்களுடன் பெறுமதி வாய்ந்த கற்கள், பல்வேறு

உலோகப் பொருட்கள் (தங்கம், வெள்ளி, செம்பு) கலலட்டை ஓடு, யானைத் தந்த துண்டுகள், சுட்ட களிமண், கண்ணாடிப் பொருட்கள் என்பனவும் கிடைத்துள்ளன. மேற்படி பொருட்கள் உலோக நாணய முறைக்கு முன்னர் சமகாலத்தில் உபயோகப் படுத்தப்பட்ட ஆரம்ப நிலைப் பூரணமற்ற பெறுமதி முறை பற்றிய கருத்தொன்றை முன்வைக்கின்றன.

நாணயங்கள் தயாரிக்கப்பட்ட பின்னர் கூட பொதுச் சமூகத்தின் பிரதான கொடுக்கல் வாங்கல் முறையாக பாரம்பரிய பண்டமாற்று முறை தொடர்ந்தும் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. குடிமக்கள் சமூகத்தில் நுகர்வுப் பொருட்களின் அளவு முறை சட்டரீதியான பெறுமதியாக வழங்கி வந்தது. வருடாந்த விவசாய உற்பத்தியின் (நெல் அல்லது சேனைப் பயிர்ச் செய்கை) நிச்சயிக்கப்பட்ட பகுதி அல்லது கைத்திறன் உற்பத்தி (நெய்தல், மட்பாண்ட உற்பத்தி, உலோக உற்பத்தி) வருமானத்தில் ஒரு பகுதி அல்லது வேறு ஏதாவதொரு தொழிலினால் (மீன்பிடித்தல், மாணிக்கக் கல் தோண்டுதல்) கிடைக்கும் வருவாயில் நிச்சயிக்கப்பட்ட பகுதி நிறையாக அல்லது எண்ணிக்கையால் தீர்மானிக்கப்பட்டு சட்டரீதியாகச் செல்லுபடியாகும் பண அலகாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. உதாரணமாக, இவ் ஆரம்ப பண முறையின் கிரமமான வளர்ச்சியாகவே சுதேசிய பண்டைய வருமானவரி முறை தோன்றியது (கொடறிங்டன், 1936). ஆரம்ப கால கல்வெட்டுக்கள், மூலச் சான்றுகள் என்பவற்றில் அடங்கியுள்ள இவ்வாறான கொடுக்கல் வாங்கல் முறைகள் பற்றி வரலாற்றாசிரியர்கள் விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளனர் (ரெய்ஸ் டேவிட்ஸ், 1877; சிரிவீர் 1994).

களிமண் அலகுகள்

மேற்குறிப்பிட்ட சட்டபூர்வ பெறுமதிக்கு முரண்பாடான வகையில் முக்கியத்துவம் பெற்ற பல்வேறு உருவங்கள், அளவுகளின் கீழ் களிமண்ணால் தயாரிக்கப்பட்ட அலகுகளையொன்று கிமு 3-1 நூற்றாண்டு களுக்கு இடைப்பட்ட யுகத்திற்கு உரித்தான வரலாற்று அடுக்குகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் அலகுகளைத் தயாரிக்க களிமண்ணுக்கு மேலதிகமாக கருங்கல், பளிங்குக் கல் முதலிய பொருட்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றை பின்வருமாறு இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம் :

1. பெரும்பாலும் உடைந்த மட்பாத்திரத் துண்டுகளால் தயாரிக்கப்பட்ட பல்வேறு அளவு கொண்ட வட்ட வடிவான தட்டுகள்.
2. பல்வேறு நிறை, அளவுகளின் கீழ் கோள் வடிவான அல்லது அரைக் கோள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்ட உருண்டைகள்.

சேகரிப்புகளாகவும் தனித்தனி யாகவும் இவை கிடைக்கப் பெறுவதால், அவற்றின் பௌதிகத் தன்மைகளின் படி இக்களிமண் அலகுகள் அளவீட்டு அல்லது கணிப்பீட்டு முறையின் கீழ் சட்டரீதியான பெறுமதியில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என அனுமானிக்க முடியும். எவ்வாறாயினும், இவை பற்றிய விரிவான ஆய்வொன்று இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. தற்சமயம் கிடைத்துள்ள சான்று களில்படி பொதுவாக பல்வேறு அளவு, வடிவங்களுக்கு ஏற்ப அவை 4 முதல் 6 வரையிலான வகை அளவுகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இத்தட்டுகளும் உருண்டைகளும் மத்திய, தென் கிழக்குச் சமதரைகளில் அமைந்துள்ள பிரதான வர்த்தக நகரங்களான அநுராதபுரம், திஸ்ஸமகாராம, நகரங்களிலேயே பரவலாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. புதைபொருள் அகழ்வுகளிலிருந்தும் சடுதியாக கிடைத்த பெருந்தொகையான சேகரிப்புகளாகவும் பௌத்த பிக்குகளின் வாசஸ்தலங்கள், நகர அமைப்புகள் போன்ற பல்வேறு குடியிருப்புகளிலிருந்தும் இவை பற்றிய தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை தவிர யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் திருக் கேதீஸ்வரம், கந்தரோரை (ரீரில் 1919) போன்ற இடங்களிலும் சிற்சில தனியான கண்டுபிடிப்புகள் பதிவாகியுள்ளன. பெரும்பாலான நிபுணர்கள் இவற்றை எடுத்த எடுப்பில் விளையாட்டு உபகரணங்களாக இனங்கண்டாலும், பின்னர் அவை அளவீட்டு அலகுகளுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என அனுமானிக்க முனைந்துள்ளனர். இத்தட்டுகளும் உருண்டைகளும் பல்வேறு அளவுகளையும் நிறைகளையும் கொண்டு விளங்குவதால் அவற்றிற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பெயரளவிலான பெறுமதி குட்டப்பட்டு நாணயங் களுக்குப் பதிலாக பண ஊடகமாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணலாம். சில சமயம் இவை சமகால தென்னிந்திய பெறுமதிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட செம்புக் குற்றி (கிமு 400-300) களின் செல்வாக்கைப் பெற்றிருக்கலாம் என அனுமானிக்கலாம்.

உலோக நிறை அலகுகள்

கொடுக்கல் வாங்கல் பொறிமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்ட பூரணத்துவமற்ற பரஸ்பர பண்டமாற்று முறை மற்றும் பல்வேறு பொருட்களால் தயாரிக்கப்பட்ட நிறை அளவீடுகள் உட்பட்ட ஆரம்ப கட்ட பண ஊடகங்கள். படிப்படியாக சீரான வடிவமைப்புக் கொண்ட உலோக நிறை அலகு முறையாக வளர்ச்சி பெற்றன. சேகரிப்புகளாக பாதுகாக்கப்பட்டு கண்டு பிடிக்கப்பட்ட உலோகப் பொருட்கள் பற்றிய சான்றுகள் மிகச் சொற்பமாகும். இவற்றில் சுந்தரோடையிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற பல்வேறு அளவிலான செம்புக் கூறுகள் இவ் விடயத்தில் (பீரிஸ், 1919) ஓரளவு முக்கியமானவையாகும். சில சமயம் இவற்றின் மூலம் அவற்றைச் சேகரித்தவரின் செல்வ நிலையும் புலப்படுகின்றது. சிலசமயம் இவ் உபகரணங்கள் பயன்படுத்தலின் போது அதன் அடிப்படை நோக்கத்திற்கு மேலதிகமாக பண்டமாற்றின் போது அவை உலோக நிறைப் பெறுமதிகளாகவும் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம் என சந்தேகிக்க இடமுண்டு.

கிமு 3ஆம் நூற்றாண்டின் போது இந்நாட்டிற்கு பெருமளவில் வந்த இந்திய வெள்ளி நாணயமுறை உலோக அலகு பாவனை பற்றிய மிகத் தெளிவான போக்கினைக் காட்டுகின்றது. அக்கால கட்டத்தில் உற்பத்திப் பொருளாக மட்டுமே உலோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது. உற்பத்தி மேலதிகத்தின் சிறு அளவு சிலசமயம் பண்டமாற்று முறையில் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். எனினும், சட்ட ரீதியான பெறுமதியாக வர்த்தகக் கொடுக்கல்வாங்கல்களில் உலோகப் பயன்பாடு பற்றிய அடிப்படை அறிவு அண்மிய கண்டத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்களின் செல்வாக்கினால் ஏற்பட்டதெனத் தெரிகிறது.

உலோக நிறைப் பணம்

சிலசமயம் ஒரு சமுதாயத்தினர் மத்தியில் பயன்படுத்தப்பட்ட நாணயம் மற்றொரு சமுதாயத்தில் அதன் உலோகப் பெறுமதியின் அடிப்படையில் உலோக நிறைப் பணமாக மாறலாம். அவ்வாறே வெள்ளி, செம்பு உலோகங்களால் தயாரிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் தென்னிந்தியத் தீபகற்பத்திற்குப் பரவ முன்னர் அப்பிரதேசத்தில் ஆரம்ப உலோக பண முறையானது கிமு 4 க்கு முன்னர் என கால நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ள செம்பு

உருண்டைகள் ஒரே மாதிரியான நிறைக்குத் தயாரிக்கப்பட்ட செம்புப் பிடி (கிராம் 1.06) என்பவற்றால் தயாரிக்கப்பட்டது (லொவென் தல், 1888).

தென்பகுதிக்குப் பரவிய கங்கைக் கரை நாகரிகத்தின் பெறுபேறாக (தாபர், 1990) இந்தியத் தீபகற்பத்திலும் இலங்கை பூராவும் மௌரிய வெள்ளி செதுக்கப் பட்ட நாணய பாரம்பரியம் பரவியது (சிரிசோம 1986). அதுமட்டுமன்றி, கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் முதற் கூற்றில் தென்னாசியப் பிரதேசங்களில் பரவிய தொலை கடல் வர்த்தகத்தால் ரோம அரசாட்சி யுகத்தின் செம்பு நாணயங்கள் பெருமளவில் கிழக்கத்திய வர்த்தகத் தலங்களுக்கு வரத் துவங்கின. இவ் இந்திய வெள்ளி நாணயங்களும் ரோம செம்பு நாணயங்களும் உலோகத்தின் சிறந்த தரம். சுதேசியச் சந்தையில் அவற்றின் மலிவான பழக்கம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் சட்டரீதியாக மிக ஏற்புடையதாக, இலகுவாக பெற்றுக் கொள்ள முடியுமாக இருந்ததால் சுதேசிகள் அவற்றை பணமாகப் பயன்படுத்த அதிகளவு விருப்புக் கொண்டனர். எனவே, அவ் வெளிநாட்டு நாணயங்கள் இலங்கையின் பணமுறை மீது அதிகளவு அனுசூலத்தை ஏற்படுத்தி அதிகளவு வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது.

உலோக நாணய பாவனையின் தொடக்கம்

பல சமூகங்களில் உலோகப் பெறுமதியைக் கருதி நிச்சயிக்கப்பட்ட தன்மை, நிறைக்கு ஏற்ப தயாரிக்கப்பட்ட உலோகத் துண்டுகள் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று நாணயங்களாக மாறியுள்ளன. சுதேசிகள் நாணய உற்பத்தி தொடர்பில் கிமு 3-2 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்திலேயே ஆரம்ப கட்டத்திற்கு நுழைந்துள்ளனர். இவ் ஆரம்ப சுதேசிய நாணயங்கள் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட மௌரிய வெள்ளி செதுக்கப்பட்ட நாணயங்களைப் பின்பற்றி செம்பினால் தயாரிக்கப்பட்ட நாணயங்களாகும்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

(28 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிரதேசத்திற்கும் மத்திய தரைப் பிரதேசத்திற்கும் இரும்பினை ஏற்றுமதி செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு கடற்கரை வியாபார நிலையமாகக் குறிப்பிடப்பட்டது.

பண்டைய உற்பத்தி முறைமைகளைக் கருத்திற் கொள்ளும் பொழுது

இலங்கையின் இயற்கைத் தாவரங்களினதும் இயற்கை வளங்களினதும் பரம்பல், பண்டைக் காலத்தில் நாட்டின் சமூக, பொருளாதார கோலங்களில் முக்கியமானதோர் இடத்தை வகித்தது எனக் கருத வைப்பதற்கான சான்று உண்டு. கைத்தொழிற் சகாப்தத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் தீவின் பொருளாதார, அரசியல் அபிவிருத்தியில் இரும்புக் கைத்தொழில் தனது செல்வாக்கினைச் செலுத்தியிருத்தல் கூடும்.

(13 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உள்ளூர் சமூகங்களிடையே இடம்பெற்று வந்தது. உயிரினவியல் ரீதியில் வேறுபட்ட இடங்களில் குடியேறி வாழ்ந்து வந்த மக்கள் தமது வலயத்துக்குரிய பண்டங்களை ஏனைய வலயங்களைச் சேர்ந்த பண்டங்களுடன் பரிமாற்றம் செய்து கொண்டனர். அன்னிய வணிகர்களுக்கும் உள் நாட்டு வணிகர்களுக்கும் இடையில் இடம் பெற்று வந்த இப்பண்டமாற்று முறை சில சந்தர்ப்பங்களில் "மௌன வர்த்தகம்" என அழைக்கப்பட்டது.

வங்கித்தொழில் துறை குறித்த ஆரம்ப காலக் குறிப்புகள் கிபி 4ஆம் நூற்றாண்டுக்கு உரியவை என கருதலாம். கீர்த்திசிரி மேகவநாபய (கிபி 301-328) மன்னனின் ரோனிகல பாறைக் கல்வெட்டு "கலாஹுமணக்க" என்று அழைக்கப்பட்ட அத்தகைய வங்கி ஒன்று குறித்து குறிப்பிடுகின்றது. கலா சமண என்ற வணிகர் கழகத்தின் வங்கி என இக்கல்வெட்டு இதனைக் குறிப்பிடுகின்றது. பகேஜா என்ற அரசரின் புதல்வரான தேவா என்பவர் கலாஹுமணக என்ற இந்த வர்த்தகர் கழகத்தில் தனது சொந்த அறுவடையை வைப்புச் செய்ததுடன், இந்த வைப்பின் வட்டி ச்மய, நோக்கங்களுக்காக யஹிஷ்பர்வத என்ற மடாலயத்துக்கு வழங்கப்பட்டது. பின்னைய நூற்றாண்டுகளில் இந்த வங்கித்தொழில் முறையில் மேலும் அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன என்பதைக் காட்டுவதற்கு போதிய சான்றுகள் உள்ளன.

இலங்கையின் வரலாற்றுக் கால கட்டத்தின் தொடக்கத்தின் போது காணப்பட்ட பொருளாதாரத்தின் இயல்பினை எடுத்து விளக்குவதற்கு இக்கட்டுரை முயன்றுள்ளது. இது தொடர்பாக கல்வெட்டுக்களில் இருந்து கிடைக்கும் தகவல்கள் பொருளாதாரம் குறித்த முழுமையான சித்திரம் ஒன்றை வழங்குவதற்குப் போதியதாக இல்லை. எனினும், இந்தத் தொலை தூர கால கட்டத்தின் பொருளாதாரம் குறித்த நம்பகமான தகவல் மூலம் ஒன்றினை அவை வழங்குகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கியின்
மற்றுமொரு சேவை

வெளியீடுகள் விற்பனை நிலையம்

மக்கள் வங்கி வெளியீடான பொருளியல் நோக்கு சஞ்சிகை பிரதிகளையும் இலங்கை மத்திய வங்கியின் ஆண்டறிக்கை உள்ளிட்ட ஏனைய வெளியீடுகளையும் பொதுமக்கள் கொள்வனவு செய்வதற்கும், அவற்றுக்கு சந்தா செலுத்துவதற்கும் வசதியளிக்கும் பொருட்டு தற்பொழுது எமது வெளியீடுகள் விற்பனை நிலையம் இல.67, சேர் சித்தம்பலம் ஏ கார்டினர் மாவத்தை, கொழும்பு 02 என்ற முகவரியில் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது (மக்கள் வங்கி தலைமையலுவலக கட்டடத்தை அடுத்து முன்னைய சிலோன் டுவர்ஸ் கட்டடத்தில்).

அலுவலக நேரம் :

மு.ப. 9.00 தொடக்கம் பி.ப. 4.00 வரையில்

பொருளியல் நோக்கு சஞ்சிகையின் (கைவசம் உள்ள) பழைய இதழ்களை கொள்வனவு செய்வதற்கும் இந்த விற்பனை நிலையத்தில் வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

பிரதிவிலை : ரூ. 20/-

வருட சந்தா : ரூ. 240/- (12 இதழ்கள்)

சந்தாவுக்கான காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகள் "People's Bank - Economic Review" என்ற பெயருக்கு வரையப்பட்டு கீழ்க் காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுதல் வேண்டும்:

Director Research,
Research Department,
People's Bank. Head Office,
Colombo 02.

தொலைபேசி : 327082, 436940

உரிய முறையில் "பொருளியல் நோக்கின்" பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அதில் இடம் பெறும் கட்டுரைகளை மேற்கோள் காட்டவோ மீள்ப் பிரசுரிக்கவோ முடியும்.

Printed at the Sumathi Book Printing (Pvt) Ltd, Colombo 14, Sri Lanka.